Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

της 1ης Ιουνίου 2022 *

«Οικονομική και Νομισματική Ένωση – Τραπεζική Ένωση – Ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων (ΕΜΕ) – Διαδικασία εξυγίανσης εφαρμοστέα σε περίπτωση που οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης – Έγκριση, από το ΕΣΕ, καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular Español – Μεταβίβαση εξουσιών – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Αρχή της χρηστής διοίκησης – Άρθρο 20 του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 – Δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης – Δικαίωμα της ιδιοκτησίας»

Στην υπόθεση T-570/17,

Algebris (UK) Ltd, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο),

Anchorage Capital Group LLC, με έδρα τη Νέα Υόρκη (Ηνωμένες Πολιτείες),

εκπροσωπούμενες από τους T. Soames, N. Chesaites, δικηγόρους, και R. East, solicitor,

προσφεύγουσες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον L. Flynn και την A. Steiblytė,

καθής,

υποστηριζόμενης από

το **Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ)**, εκπροσωπούμενο από τις J. King και M. Fernández Rupérez, επικουρούμενες από τους B. Meyring, S. Schelo, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch και S. Ianc, δικηγόρους,

και από

την **Banco Santander, SA**, με έδρα το Santander (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους J. Rodríguez Cárcamo, A. M. Rodríguez Conde, D. Sarmiento Ramírez-Escudero, δικηγόρους, και την G. Cahill, barrister,

παρεμβαίνοντες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης (ΕΕ) 2017/1246 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2017, για την αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular S.A. (ΕΕ 2017, L 178, σ. 15),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους M. van der Woude, Πρόεδρο, M. Jaeger, V. Kreuschitz, G. De Baere (εισηγητή) και G. Steinfatt, δικαστές,

γραμματέας: P. Cullen, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 24ης Ιουνίου 2021,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

1 Κατόπιν της χρηματοπιστωτικής κρίσης του 2008, αποφασίστηκε η δημιουργία μιας τραπεζικής ένωσης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στηριζόμενης σε ένα ενιαίο, πλήρες και λεπτομερές ρυθμιστικό πλαίσιο για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, το οποίο θα ισχύει για το σύνολο της εσωτερικής αγοράς και θα περιλαμβάνει ενιαίο εποπτικό μηχανισμό και νέα πλαίσια για την εγγύηση των καταθέσεων και την εξυγίανση των τραπεζών.

2 Το πρώτο βήμα προς τη δημιουργία της τραπεζικής ένωσης συνίστατο στη θέσπιση ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (ΕΕΜ) με τον κανονισμό (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63). Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 12 του εν λόγω κανονισμού, ένας ΕΕΜ θα πρέπει να διασφαλίζει ότι η πολιτική της Ένωσης σχετικά με την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων εφαρμόζεται με συνοχή και αποτελεσματικότητα, ότι το ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες εφαρμόζεται κατά τον ίδιο τρόπο στα πιστωτικά ιδρύματα σε όλα τα οικεία κράτη μέλη και ότι αυτά τα πιστωτικά ιδρύματα υπόκεινται σε εποπτεία ύψιστης ποιότητας, ελεύθερη από άλλες εκτιμήσεις άσχετες προς την προληπτική εποπτεία. Προς τούτο, ο κανονισμός 1024/2013 αναθέτει στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) ειδικά καθήκοντα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων, με σκοπό να συμβάλει στην ασφάλεια και την ευρωστία των πιστωτικών ιδρυμάτων και στη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος εντός της Ένωσης και σε κάθε κράτος μέλος.

3 Εν συνεχεία, εκδόθηκε η οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ,

2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) 1093/2010 και (ΕΕ) 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190). Στην αιτιολογική σκέψη 1, η ως άνω οδηγία αναφέρει τα εξής:

«Η χρηματοπιστωτική κρίση έδειξε ότι υπάρχει σε επίπεδο Ένωσης σημαντική έλλειψη επαρκών εργαλείων για την αποτελεσματική αντιμετώπιση μη υγιών ή προβληματικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων […]. Τα εν λόγω εργαλεία είναι ιδίως απαραίτητα για την πρόληψη της αφερεγγυότητας ή, όταν προκύπτουν περιπτώσεις αφερεγγυότητας, για την ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων, μέσω της διατήρησης των συστημικά σημαντικών λειτουργιών του σχετικού ιδρύματος. Κατά τη διάρκεια της κρίσης, οι προκλήσεις αυτές αποτέλεσαν σημαντικό παράγοντα που ανάγκασε τα κράτη μέλη να διασώσουν ιδρύματα χρησιμοποιώντας χρήματα των φορολογούμενων. Ένα αξιόπιστο πλαίσιο για την ανάκαμψη και την εξυγίανση αποσκοπεί στην αποτροπή, στο μέτρο του δυνατού, της ανάγκης για χρήση της δράσης αυτής.»

4 Η οδηγία 2014/59 αποσκοπεί στη θέσπιση κοινών κανόνων ελάχιστης εναρμόνισης των εθνικών διατάξεων που διέπουν την εξυγίανση των τραπεζών στην Ένωση και προβλέπει τη συνεργασία των αρχών εξυγίανσης κατά την πτώχευση διασυνοριακών τραπεζών. Συναφώς, η οδηγία 2014/59 προβλέπει, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 3, παράγραφος 1, ότι κάθε κράτος μέλος ορίζει μία ή, κατ' εξαίρεση, περισσότερες αρχές εξυγίανσης οι οποίες είναι εξουσιοδοτημένες για την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης.

5 Ωστόσο, λαμβανομένου υπόψη, αφενός, ότι η οδηγία 2014/59 δεν οδηγούσε στη λήψη αποφάσεων σε κεντρικό επίπεδο στον τομέα της εξυγίανσης, ότι προέβλεπε κυρίως κοινά εργαλεία εξυγίανσης και εξουσίες εξυγίανσης για τις εθνικές αρχές κάθε κράτους μέλους και τους άφηνε διακριτική ευχέρεια σε ό,τι αφορούσε την εφαρμογή των εργαλείων και τη χρήση των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων προς υποστήριξη της διαδικασίας εξυγίανσης, και λαμβανομένου υπόψη, αφετέρου, ότι η οδηγία αυτή δεν απέφευγε εντελώς τη λήψη, από τα κράτη μέλη, χωριστών και πιθανόν αντιφατικών αποφάσεων όσον αφορούσε την εξυγίανση διασυνοριακών ομίλων, αποφασίστηκε η δημιουργία ενός ενιαίου μηχανισμού εξυγίανσης (ΕΜΕ).

6 Έτσι, το δεύτερο βήμα προς τη δημιουργία της τραπεζικής ένωσης συνίστατο στην έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).

7 Η αιτιολογική σκέψη 12 του κανονισμού 806/2014 αναφέρει τα εξής:

«Η εξασφάλιση αποτελεσματικών αποφάσεων εξυγίανσης για τις προβληματικές τράπεζες εντός της Ένωσης, καθώς και ό, τι αφορά τη χρήση κονδυλίων που διατίθενται σε επίπεδο Ένωσης, έχει ζωτική σημασία για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Εντός της εσωτερικής αγοράς, η πτώχευση τραπεζών σε ένα κράτος μέλος μπορεί να επηρεάσει τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ολόκληρης της Ένωσης. Η διασφάλιση αποτελεσματικών και ενιαίων κανόνων εξυγίανσης και ισότιμων όρων χρηματοδότησης σε όλα τα κράτη μέλη είναι προς το συμφέρον όχι μόνο των κρατών μελών στα οποία λειτουργούν οι τράπεζες, αλλά και όλων των κρατών μελών γενικά, ως μέσο διατήρησης ισότιμων όρων ανταγωνισμού και βελτίωσης της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Τα τραπεζικά συστήματα στην εσωτερική αγορά είναι σε μεγάλο βαθμό διασυνδεδεμένα, οι όμιλοι τραπεζών είναι διεθνείς και τα ιδρύματα διαθέτουν μεγάλο ποσοστό αλλοδαπών στοιχείων ενεργητικού. Ελλείψει του

ΕΜΕ, οι κρίσεις των τραπεζών στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον ΕΕΜ θα είχαν ισχυρότερες αρνητικές συστημικές επιπτώσεις και στα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη. Με τη δημιουργία ΕΜΕ θα εξασφαλιστεί μια ουδέτερη προσέγγιση όσον αφορά τη μεταχείριση των προβληματικών τραπεζών και, ως εκ τούτου, θα αυξηθεί η σταθερότητα των τραπεζών των συμμετεχόντων κρατών μελών και θα αποτραπούν οι δευτερογενείς επιπτώσεις των κρίσεων στα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη και, με τον τρόπο αυτό, θα διευκολυνθεί η λειτουργία του συνόλου της εσωτερικής αγοράς. Οι μηχανισμοί συνεργασίας για ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα τόσο σε συμμετέχοντα όσο και σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη πρέπει να είναι σαφείς και να μην εισάγουν διακρίσεις, άμεσα ή έμμεσα, κατά κρατών μελών ή ομάδας κρατών μελών ως τόπου παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.»

8 Ο κανονισμός 806/2014, κατά το άρθρο του 1, πρώτο εδάφιο, έχει ως αντικείμενο τη θέσπιση ενιαίων κανόνων και ενιαίας διαδικασίας για την εξυγίανση των οντοτήτων του άρθρου 2 οι οποίες είναι εγκατεστημένες στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, ήτοι των τραπεζών που τελούν υπό την άμεση εποπτεία της ΕΚΤ ή της εθνικής αρμόδιας αρχής στα κράτη μέλη που έχουν νόμισμα το ευρώ ή στα κράτη μέλη που δεν έχουν νόμισμα το ευρώ αλλά έχουν συνάψει στενή συνεργασία σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού 1024/2013 (βλ. αιτιολογική σκέψη 15 του κανονισμού 806/2014).

9 Το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι οι ενιαίοι αυτοί κανόνες και η ενιαία αυτή διαδικασία εφαρμόζονται από το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ), το οποίο θεσπίζεται με το άρθρο 42 του ίδιου κανονισμού, από κοινού με το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, καθώς και τις εθνικές αρχές εξυγίανσης, στο πλαίσιο του ΕΜΕ που καθιερώνεται με τον ίδιο κανονισμό. Προβλέπεται επίσης ότι ο ΕΜΕ στηρίζεται από Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΤΕ).

10 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 16, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, το Συμβούλιο Εξυγίανσης αποφασίζει να αναλάβει δράση εξυγίανσης έναντι χρηματοοικονομικού ιδρύματος εγκατεστημένου σε συμμετέχον κράτος μέλος, όταν πληρούνται οι τρεις προϋποθέσεις του άρθρου 18, παράγραφος 1.

11 Κατά την πρώτη προϋπόθεση, η οντότητα πρέπει να βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης. Η εκτίμηση της προϋπόθεσης αυτής πραγματοποιείται από την ΕΚΤ, κατόπιν διαβούλευσης με το ΕΣΕ, ή από το ΕΣΕ, και θεωρείται ότι πληρούται αν η οντότητα εμπίπτει σε μία ή περισσότερες από τις περιπτώσεις που απαριθμούνται στο άρθρο 18, παράγραφος 4, του κανονισμού 806/2014.

12 Η δεύτερη προϋπόθεση απαιτεί να μην υφίσταται καμία εύλογη προοπτική ότι με εναλλακτικά μέτρα του ιδιωτικού τομέα ή με δράση των αρχών εποπτείας θα αποφευχθεί η πτώχευση της οντότητας εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

13 Η τρίτη προϋπόθεση επιτάσσει η δράση εξυγίανσης να είναι αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, δηλαδή να είναι αναγκαία για την επίτευξη ενός ή περισσοτέρων από τους σκοπούς της εξυγίανσης, ενώ η εκκαθάριση της οντότητας σύμφωνα με τη συνήθη διαδικασία αφερεγγυότητας δεν θα καθιστούσε δυνατή την επίτευξή τους στον ίδιο βαθμό.

14 Το άρθρο 14 του κανονισμού 806/2014 ορίζει ότι οι στόχοι της εξυγίανσης είναι οι εξής: να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών· να αποφευχθούν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ιδίως με την πρόληψη της μετάδοσης· να

προστατευθούν οι δημόσιοι πόροι, με την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη· να προστατευθούν οι καταθέτες και οι επενδυτές και να προστατευθούν τα κεφάλαια και τα περιουσιακά στοιχεία των πελατών.

15 Το άρθρο 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι, προτού αποφασίσει να αναλάβει δράση εξυγίανσης ή να ασκήσει την εξουσία απομείωσης ή μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων, το ΕΣΕ διασφαλίζει τη διενέργεια δίκαιης, συνετής και ρεαλιστικής αποτίμησης των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων της ενδιαφερόμενης οντότητας από πρόσωπο ανεξάρτητο από κάθε δημόσια αρχή, συμπεριλαμβανομένου του ΕΣΕ και της εθνικής αρχής εξυγίανσης, και από την ενδιαφερόμενη οντότητα.

16 Κατά το άρθρο 20, παράγραφος 15, του κανονισμού 806/2014, η αποτίμηση είναι αναπόσπαστο μέρος της απόφασης για την εφαρμογή εργαλείου εξυγίανσης ή την άσκηση εξουσίας εξυγίανσης ή της απόφασης για την άσκηση εξουσίας απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων.

17 Όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, το ΕΣΕ εγκρίνει καθεστώς εξυγίανσης.

18 Όταν ενεργούν στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης, το ΕΣΕ, το Συμβούλιο και η Επιτροπή οφείλουν να μεριμνούν ώστε να διασφαλίσουν ότι η δράση εξυγίανσης αναλαμβάνεται σύμφωνα με ορισμένες αρχές που απαριθμούνται στο άρθρο 15 του κανονισμού 806/2014, μεταξύ των οποίων καταλέγονται η αρχή κατά την οποία οι μέτοχοι του ιδρύματος υπό εξυγίανση αναλαμβάνουν πρώτοι τις ζημίες, καθώς και η αρχή ότι κανένας πιστωτής δεν υφίσταται μεγαλύτερες ζημίες από εκείνες που θα είχε υποστεί εάν το οικείο ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.

19 Στο πλαίσιο του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ καθορίζει τον τρόπο εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης. Το άρθρο 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014 απαριθμεί τα διάφορα διαθέσιμα εργαλεία εξυγίανσης, ήτοι το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος, το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων και το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα.

20 Στο πλαίσιο του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ μπορεί επίσης να ασκήσει την εξουσία απομείωσης ή μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων της ενδιαφερόμενης οντότητας υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 21 του κανονισμού 806/2014. Κατά το άρθρο 19 του κανονισμού 806/2014, μια δράση εξυγίανσης μπορεί επίσης να συνεπάγεται τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης ή τη χρησιμοποίηση του ΕΤΕ.

21 Κατά το άρθρο 18, παράγραφος 7, του κανονισμού 806/2014, αμέσως μετά την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ το διαβιβάζει στην Επιτροπή. Εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από τη διαβίβαση του καθεστώτος εξυγίανσης εκ μέρους του ΕΣΕ, η Επιτροπή είτε αποδέχεται το καθεστώς εξυγίανσης είτε διατυπώνει αντιρρήσεις όσον αφορά τις πτυχές του καθεστώτος εξυγίανσης οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια, στις περιπτώσεις που δεν καλύπτονται από το τρίτο εδάφιο, ήτοι τις σχετικές με την τήρηση του κριτηρίου του δημόσιου συμφέροντος ή με σημαντική τροποποίηση των πόρων του ΕΤΕ. Όσον αφορά τις τελευταίες αυτές πτυχές που υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια, εντός δώδεκα ωρών από τη διαβίβαση του καθεστώτος εξυγίανσης εκ μέρους του ΕΣΕ, η Επιτροπή μπορεί να προτείνει στο Συμβούλιο να προβάλει αντιρρήσεις ως προς το καθεστώς εξυγίανσης λόγω του ότι το καθεστώς εξυγίανσης που ενέκρινε το ΕΣΕ δεν πληροί το κριτήριο του δημοσίου συμφέροντος ή να εγκρίνει ή να αντιταχθεί σε

σημαντική τροποποίηση του ύψους των πόρων του ΕΤΕ που προβλέπονται στο καθεστώς εξυγίανσης του ΕΣΕ. Το καθεστώς εξυγίανσης εφαρμόζεται μόνον εφόσον το Συμβούλιο ή η Επιτροπή δεν προβάλουν αντιρρήσεις εντός 24 ωρών μετά τη διαβίβασή του από το ΕΣΕ.

22 Το άρθρο 18, παράγραφος 9, του κανονισμού 806/2014 ορίζει ότι το ΕΣΕ διασφαλίζει τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την εφαρμογή του καθεστώτος εξυγίανσης εκ μέρους των οικείων εθνικών αρχών εξυγίανσης. Το καθεστώς εξυγίανσης απευθύνεται στις ως άνω εθνικές αρχές εξυγίανσης και καθοδηγεί τις εν λόγω αρχές, οι οποίες λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την υλοποίηση της απόφασης του ΕΣΕ, σύμφωνα με το άρθρο 29 του ίδιου κανονισμού, με την άσκηση εξουσιών εξυγίανσης.

23 Μετά την ανάληψη δράσης εξυγίανσης, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 16, του κανονισμού 806/2014, το ΕΣΕ μεριμνά για τη διενέργεια αποτίμησης από ανεξάρτητο πρόσωπο, προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον οι μέτοχοι και οι πιστωτές θα είχαν τύχει καλύτερης μεταχείρισης εάν το υπό εξυγίανση ίδρυμα είχε υπαχθεί σε κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας. Η αποτίμηση αυτή μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 76, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 806/2014, την καταβολή αποζημίωσης στους μετόχους ή τους πιστωτές, εάν οι ζημίες τις οποίες αυτοί υπέστησαν στο πλαίσιο της εξυγίανσης είναι μεγαλύτερες από όσες θα υφίσταντο στο πλαίσιο εκκαθάρισης με κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.

Ιστορικό της διαφοράς και πραγματικά περιστατικά μεταγενέστερα της άσκησης της προσφυγής

24 Οι προσφεύγουσες, Algebris (UK) Ltd και Anchorage Capital Group LLC, είναι διαχειρίστριες επενδυτικών κεφαλαίων που κατείχαν πρόσθετα κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 1 και κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 2 εκδοθέντα από την Banco Popular Español, SA (στο εξής: Banco Popular) πριν από την έγκριση καθεστώτος εξυγίανσης της εν λόγω τράπεζας.

Επί της κατάστασης της Banco Popular πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης

25 Ο όμιλος Banco Popular, μητρική εταιρία του οποίου ήταν η Banco Popular, ήταν, κατά τον χρόνο της εξυγίανσης, ο έκτος ισπανικός τραπεζικός όμιλος.

26 Το 2016, η Banco Popular προέβη σε αύξηση κεφαλαίου κατά 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

27 Στις 5 Δεκεμβρίου 2016, η εκτελεστική σύνοδος του ΕΣΕ ενέκρινε σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου Banco Popular. Το εργαλείο εξυγίανσης που προτιμήθηκε στο εν λόγω σχέδιο εξυγίανσης ήταν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα που προβλέπεται στο άρθρο 27 του κανονισμού 806/2014.

28 Στις 3 Φεβρουαρίου 2017, η Banco Popular δημοσίευσε την ετήσια έκθεσή της για το έτος 2016 με την οποία ανακοίνωσε την ανάγκη για έκτακτες προβλέψεις ύψους 5,7 δισεκατομμυρίων ευρώ, με αποτέλεσμα ενοποιημένη ζημία ύψους 3,485 δισεκατομμυρίων ευρώ, καθώς και τον διορισμό νέου προέδρου.

29 Στις 10 Φεβρουαρίου 2017, η DBRS Ratings Limited (DBRS) (πλέον DBRS Morningstar) υποβάθμισε την αξιολόγηση της Banco Popular, με αρνητικές προοπτικές, λόγω της εξασθενημένης κεφαλαιακής θέσης της Banco Popular ως αποτέλεσμα της μεγαλύτερης από την

προβλεπόμενη στην ετήσια έκθεσή της καθαρής ζημίας, η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 28 ανωτέρω, καθώς και των προσπαθειών της Banco Popular να μειώσει το ακόμη υψηλό απόθεμά της σε μη εξυπηρετούμενα στοιχεία ενεργητικού.

30 Στις 3 Απριλίου 2017, η Banco Popular ανήγγειλε το αποτέλεσμα εσωτερικών ελέγχων από τους οποίους προέκυπτε ότι θα ήταν ενδεχομένως αναγκαίο να επέλθουν διορθώσεις στην ετήσια έκθεση για το 2016. Οι προσαρμογές αυτές έγιναν στην οικονομική έκθεση της Banco Popular για το πρώτο τρίμηνο του 2017.

31 Στις 10 Απριλίου 2017, στη γενική συνέλευση των μετόχων της Banco Popular, ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου ανακοίνωσε ότι η τράπεζα εξέταζε είτε αύξηση κεφαλαίου είτε εταιρική συναλλαγή λόγω της κεφαλαιακής θέσης του ομίλου και του επιπέδου των μη εξυπηρετούμενων στοιχείων ενεργητικού. Ο διευθύνων σύμβουλος της Banco Popular αντικαταστάθηκε λιγότερο από ένα έτος μετά την ανάληψη των καθηκόντων του.

32 Μετά την ανακοίνωση της 3ης Απριλίου 2017 σχετικά με την ανάγκη προσαρμογής των οικονομικών αποτελεσμάτων του 2016, η DBRS υποβάθμισε την αξιολόγηση της Banco Popular στις 6 Απριλίου, διατηρώντας την αρνητική προοπτική της. Η Standard & Poor's στις 7 Απριλίου και η Moody's Investors service (στο εξής: Moody's) στις 21 Απριλίου 2017 υποβάθμισαν επίσης την αξιολόγηση της Banco Popular με αρνητικές προοπτικές.

33 Τον Απρίλιο του 2017, η Banco Popular κίνησε διαδικασία ιδιωτικής πώλησης με στόχο την πραγματοποίηση της πώλησής της σε ισχυρό ανταγωνιστή, πράγμα το οποίο έμελλε να αποκαταστήσει την οικονομική της κατάσταση. Η προθεσμία για την υποβολή των προσφορών των δυνητικών αγοραστών που ενδιαφέρονταν να εξαγοράσουν την Banco Popular είχε οριστεί για τις 10 Ιουνίου 2017, αλλά μετατέθηκε στη συνέχεια για τα τέλη Ιουνίου του 2017.

34 Στις 5 Μαΐου 2017, η Banco Popular υπέβαλε την οικονομική της έκθεση για το πρώτο τρίμηνο του 2017, ανακοινώνοντας ζημίες ύψους 137 εκατομμυρίων ευρώ.

35 Στις 12 Μαΐου 2017, η απαίτηση κάλυψης ρευστότητας (Liquidity Coverage Requirement) της Banco Popular έπεσε κάτω από το ελάχιστο όριο του 80 % που ορίζει το άρθρο 460, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1).

36 Με επιστολή της 16ης Μαΐου 2017, η Banco Santander, SA ενημέρωσε την Banco Popular ότι δεν ήταν σε θέση να υποβάλει δεσμευτική προσφορά στο πλαίσιο της διαδικασίας ιδιωτικής πώλησης.

37 Στις 16 Μαΐου 2017, η Banco Popular, σε ανακοίνωση σχετικού γεγονότος προς την Comisión nacional del mercado de valores (CNMV, Εθνική Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, Ισπανία), δήλωσε ότι δυνητικοί αγοραστές είχαν εκδηλώσει ενδιαφέρον για τη διαδικασία ιδιωτικής πώλησης, αλλά δεν είχαν ληφθεί δεσμευτικές προσφορές.

38 Στις 19 Μαΐου 2017, ο οίκος FITCH υποβάθμισε τη μακροπρόθεσμη αξιολόγηση της Banco Popular.

39 Στις 23 Μαΐου 2017 η πρόεδρος του ΕΣΕ, Elke König, παραχώρησε συνέντευξη στο τηλεοπτικό κανάλι *Bloomberg*, στην οποία ρωτήθηκε, μεταξύ άλλων, για την κατάσταση της Banco Popular.

40 Κατά τη διάρκεια του Μαΐου του 2017, πολλά άρθρα του Τύπου ανέφεραν τις δυσχέρειες της Banco Popular. Ενδεικτικά, πρέπει να αναφερθεί ένα άρθρο της 11ης Μαΐου 2017, που δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο elconfidencial.com, με τίτλο «Ο Saracho αναθέτει την επείγουσα πώληση της Popular στην JP Morgan και τη Lazard λόγω κινδύνου πτώχευσης» (Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra). Στο εν λόγω άρθρο επισημαίνεται ότι ο πρόεδρος της τράπεζας είχε αναθέσει στην JP Morgan και τη Lazard να οργανώσουν την επείγουσα πώληση της τράπεζας λόγω κινδύνου πτώχευσης, που προκλήθηκε από τη μαζική εκροή καταθέσεων από ιδιώτες και θεσμικούς πελάτες, και ότι θεωρούσε ότι ο μόνος τρόπος για να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα της τράπεζας ήταν η πλήρης και άμεση πώληση ολόκληρου του ομίλου. Το άρθρο αναφέρει ότι, «δεδομένης της συνεχιζόμενης εκροής καταθέσεων και της εξάντλησης των εξωτερικών πηγών χρηματοδότησης, η τράπεζα θα διέτρεχε σοβαρό κίνδυνο χρεοκοπίας και ότι [ο πρόεδρός της] αναγκάστηκε, ως εκ τούτου, να ενεργοποιήσει το πλέον δραστικό μέτρο και να απέχει από τη σταδιακή πώληση των περιουσιακών της στοιχείων, προκειμένου να βελτιώσει τους κεφαλαιακούς της δείκτες και να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της ΕΚΤ».

41 Στις 15 Μαΐου 2017, σε άρθρο που δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο elconfidencial.com, με τίτλο «Η ΕΚΤ επιθεωρεί την Banco Popular για δύο μήνες εν μέσω της διαδικασίας πώλησης» (El BCE inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta), αναφερόταν ότι το σχέδιο πώλησης της Banco Popular, το οποίο υλοποιήθηκε από τον πρόεδρό της, πραγματοποιήθηκε μετά την επιθεώρηση της ΕΚΤ, η οποία είχε επιβεβαιώσει το έλλειμμα προβλέψεων. Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, οι επιθεωρητές της ΕΚΤ κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι δυσκολίες της Banco Popular συνδέονταν με την έλλειψη προβλέψεων για την κάλυψη της έκθεσής της σε ακίνητα και ότι ήταν αναγκαίο να αποφευχθούν οι περιστασιακές εκροές καταθέσεων. Οι εν λόγω επιθεωρητές φέρονται επίσης να εξέφρασαν δυσαρέσκεια για τον τρόπο παρουσίασης των λογαριασμών του 2016.

42 Στις 31 Μαΐου 2017, το πρακτορείο *Reuters* δημοσίευσε άρθρο με τίτλο «Η ΕΕ έχει προειδοποιηθεί για κίνδυνο εκκαθάρισης της Banco Popular» (EU warned of wind-down risk for Spain's Banco Popular). Στο άρθρο αυτό αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι, σύμφωνα με υπάλληλο της Ένωσης ο οποίος διατήρησε την ανωνυμία του, μια από τις κορυφαίες εποπτικές αρχές τραπεζών στην Ευρώπη είχε προειδοποιήσει τους υπαλλήλους της Ένωσης ότι η Banco Popular θα μπορούσε να τεθεί υπό εκκαθάριση εάν δεν κατόρθωνε να βρει αγοραστή. Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, ο εν λόγω υπάλληλος επισήμανε επίσης ότι η πρόεδρος του ΕΣΕ είχε πρόσφατα εκδώσει «έγκαιρη προειδοποίηση» και είχε δηλώσει ότι το ΕΣΕ παρακολουθούσε με ιδιαίτερη προσοχή τις διαδικασίες (της Banco Popular) ενόψει ενδεχόμενης παρέμβασης.

43 Την ίδια ημέρα, το ΕΣΕ δημοσίευσε ανακοινωθέν Τύπου με το οποίο αμφισβητούσε το περιεχόμενο του άρθρου αυτού.

44 Τις πρώτες ημέρες του Ιουνίου του 2017, η Banco Popular αντιμετώπισε μαζικές αναλήψεις μετρητών.

45 Το πρωί της 5ης Ιουνίου 2017, η Banco Popular υπέβαλε στην Banco de España (Τράπεζα της Ισπανίας) μια πρώτη αίτηση παροχής επείγουσας στήριξης της ρευστότητας, η οποία ακολουθήθηκε από δεύτερη αίτηση το απόγευμα για αύξηση του ζητηθέντος ποσού, λόγω σημαντικών κινήσεων μετρητών. Βάσει αιτήματος της Τράπεζας της Ισπανίας και μετά την εκτίμηση της αίτησης της Banco Popular για παροχή επείγουσας στήριξης της ρευστότητας στην οποία προέβη αυθημερόν η ΕΚΤ, το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ δεν διατύπωσε αντιρρήσεις για την παροχή επείγουσας στήριξης της ρευστότητας στην Banco Popular για την περίοδο έως

τις 8 Ιουνίου 2017. Η Banco Popular έλαβε τμήμα της επείγουσας αυτής στήριξης της ρευστότητας. Στη συνέχεια, η Τράπεζα της Ισπανίας ανέφερε ότι δεν ήταν σε θέση να παράσχει πρόσθετη επείγουσα στήριξη της ρευστότητας στην Banco Popular.

46 Στις 6 Ιουνίου 2017, οι οίκοι DBRS και Moody's υποβάθμισαν την αξιολόγηση της Banco Popular.

Επί άλλων πραγματικών περιστατικών προγενέστερων της έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης

47 Στις 23 Μαΐου 2017, το ΕΣΕ ανέθεσε στην Deloitte, ως ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα, να διενεργήσει την αποτίμηση της Banco Popular βάσει του άρθρου 20 του κανονισμού 806/2014.

48 Στις 24 Μαΐου 2017, το ΕΣΕ ζήτησε από την Banco Popular, βάσει του άρθρου 34 του κανονισμού 806/2014, τις αναγκαίες πληροφορίες για να πραγματοποιήσει την αποτίμησή του. Στις 2 Ιουνίου 2017, ζήτησε επίσης από την Banco Popular να παράσχει πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία ιδιωτικής πώλησης και να χορηγήσει πρόσβαση στην ασφαλή εικονική αίθουσα δεδομένων την οποία η Banco Popular είχε δημιουργήσει στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής.

49 Στις 3 Ιουνίου 2017, η εκτελεστική σύνοδος του ΕΣΕ εξέδωσε την απόφαση SRB/EES/2017/06, η οποία απευθυνόταν στο Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, ταμείο για την ομαλή αναδιάρθρωση του τραπεζικού κλάδου, Ισπανία), σχετικά με τη διαδικασία πώλησης της Banco Popular. Το ΕΣΕ ενέκρινε την άμεση κίνηση της διαδικασίας πώλησης της Banco Popular από το FROB και υπέδειξε στο τελευταίο τις απαιτήσεις σχετικά με την πώληση σύμφωνα με το άρθρο 39 της οδηγίας 2014/59. Ειδικότερα, το ΕΣΕ ανέφερε ότι το FROB θα έπρεπε να επικοινωνήσει με τους πέντε δυνητικούς αγοραστές που είχαν κληθεί να υποβάλουν προσφορά στο πλαίσιο της διαδικασίας ιδιωτικής πώλησης.

50 Από τους πέντε δυνητικούς αγοραστές, δύο αποφάσισαν να μη συμμετάσχουν στη διαδικασία πώλησης και ένας αποκλείστηκε από την ΕΚΤ για λόγους προληπτικής εποπτείας.

51 Στις 4 Ιουνίου 2017, οι δύο δυνητικοί αγοραστές που είχαν αποφασίσει να συμμετάσχουν στη διαδικασία πώλησης, η Banco Santander και η Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA), υπέγραψαν συμφωνία τήρησης του απορρήτου και, στις 5 Ιουνίου 2017, τους δόθηκε πρόσβαση στην εικονική αίθουσα δεδομένων.

52 Στις 5 Ιουνίου 2017, το ΕΣΕ ενέκρινε μια πρώτη αποτίμηση (στο εξής: αποτίμηση 1), σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 5, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014, σκοπός της οποίας ήταν να παράσχει τα στοιχεία βάσει των οποίων θα μπορούσε να καθοριστεί εάν πληρούνταν οι προϋποθέσεις για την κίνηση διαδικασίας εξυγίανσης, οι οποίες ορίζονται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014.

53 Στις 6 Ιουνίου 2017, η ΕΚΤ προέβη σε εκτίμηση της κατάστασης της Banco Popular για να εξακριβωθεί αν αυτή βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, κατόπιν διαβούλευσης με το ΕΣΕ, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014.

54 Στην εκτίμηση αυτή, η ΕΚΤ ανέφερε ότι, κατά τη διάρκεια των προηγουμένων μηνών, η Banco Popular είχε υποστεί σημαντική μείωση των ταμειακών της διαθεσίμων, οφειλόμενη κυρίως σε σημαντική εξάντληση της καταθετικής της βάσης. Η Banco Popular βρέθηκε αντιμέτωπη με σημαντικές ταμειακές εκροές σε όλα τα τμήματα πελατών. Η ΕΚΤ απαρίθμησε τα γεγονότα που είχαν προκαλέσει τα προβλήματα ρευστότητας τα οποία αντιμετώπιζε η Banco Popular.

55 Συναφώς, σημείωσε ότι τον Φεβρουάριο του 2017, κατά την υποβολή των ετήσιων λογαριασμών της, η Banco Popular είχε γνωστοποιήσει την ανάγκη για έκτακτες προβλέψεις ύψους 5,7 δισεκατομμυρίων ευρώ, που οδήγησαν σε ζημίες ύψους 3,485 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2016, καθώς και την αντικατάσταση του επί μακρόν προέδρου της, ο οποίος είχε αναλάβει την αναθεώρηση της στρατηγικής της τράπεζας. Η ανακοίνωση πρόσθετων προβλέψεων και ζημιών στο τέλος του έτους είχε οδηγήσει σε υποβάθμιση της αξιολόγησης της Banco Popular από την DBRS στις 10 Φεβρουαρίου 2017 και είχε προκαλέσει έντονη ανησυχία στους πελάτες της Banco Popular, η οποία εκδηλώθηκε μέσω απροσδόκητα μεγάλων αναλήψεων καταθέσεων και μέσω συχνότατων επισκέψεων πελατών στα καταστήματα της τράπεζας.

56 Η ΕΚΤ ανέφερε επίσης ότι η δημοσίευση από την Banco Popular, στις 3 Απριλίου 2017, μιας ad hoc δημόσιας δήλωσης που ενημέρωνε για τα αποτελέσματα διαφόρων εσωτερικών ελέγχων που θα μπορούσαν να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στις οικονομικές καταστάσεις του ιδρύματος, καθώς και η επιβεβαίωση ότι ο διευθύνων σύμβουλος του ιδρύματος επρόκειτο να αντικατασταθεί λιγότερο από ένα έτος μετά την ανάληψη των καθηκόντων του, προκάλεσε νέο κύμα αναλήψεων καταθέσεων. Η ΕΚΤ επισήμανε ότι αυτό το κύμα αναλήψεων καταθέσεων τροφοδοτήθηκε επίσης από:

– υποβάθμιση της αξιολόγησης της Banco Popular από τον οίκο Standard & Poor's στις 7 Απριλίου 2017,

– την ανακοίνωση της Banco Popular, στις 10 Απριλίου 2017, ότι δεν επρόκειτο να καταβάλει μερίσματα και ότι ήταν πιθανό να χρειαστεί αύξηση κεφαλαίου ή εταιρική συναλλαγή λόγω της οριακής κεφαλαιακής κατάστασης και της αναγκαίας ευθυγράμμισής της με άλλες τράπεζες όσον αφορά την κάλυψη των μη εξυπηρετούμενων στοιχείων ενεργητικού,

– υποβάθμιση της αξιολόγησης της Banco Popular από τη Moody's στις 21 Απριλίου 2017,

– τη δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων του πρώτου τριμήνου του 2017, τα οποία ήταν χειρότερα από τα αναμενόμενα,

– τη συνεχιζόμενη αρνητική κάλυψη από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, όπως τα άρθρα της 11ης και της 15ης Μαΐου 2017, που μνημονεύονται στις σκέψεις 40 και 41 ανωτέρω, τα οποία υπονοούσαν ότι ο πρόεδρος της Banco Popular είχε διατάξει την επείγουσα πώληση της τράπεζας λόγω επικείμενου κινδύνου πτώχευσης ή έλλειψης ρευστότητας και ότι η τράπεζα αντιμετώπιζε μεγάλη ανάγκη για πρόσθετες προβλέψεις συνεπεία επιτόπιας επιθεώρησης από τον επόπτη.

57 Η ΕΚΤ διαπίστωσε επίσης ότι οι καταθέσεις που χάθηκαν από τις 31 Μαΐου 2017 ασκούσαν ιδιαίτερη επιρροή, μετά τη δημοσιοποίηση στα μέσα μαζικής ενημέρωσης ότι η τράπεζα θα μπορούσε να τεθεί υπό εκκαθάριση εάν η εν εξελίξει διαδικασία πώλησης δεν απέδιδε καρπούς εντός πολύ σύντομου χρονικού διαστήματος.

58 Επιπλέον, η ΕΚΤ σημείωσε ότι, μολονότι η Banco Popular είχε αναπτύξει διάφορα πρόσθετα μέτρα δημιουργίας ρευστότητας τις προηγούμενες εβδομάδες και είχε αρχίσει να τα εφαρμόζει, το μέγεθος των εισροών που πραγματοποιήθηκαν και αναμένονταν ακόμη ήταν ανεπαρκές ώστε να αντιμετωπιστεί η εξάντληση της θέσης ρευστότητας της Banco Popular κατά τη στιγμή της αξιολόγησης. Ανέφερε επίσης ότι, ακόμη και με τη χρήση της επείγουσας στήριξης της ρευστότητας για την οποία το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ δεν είχε εκφράσει αντιρρήσεις στις 5 Ιουνίου 2017, τα ταμειακά διαθέσιμα εκείνη την ημερομηνία δεν ήταν επαρκή για να διασφαλιστεί η δυνατότητα της Banco Popular να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της έως τις 7 Ιουνίου 2017 το αργότερο.

59 Η ΕΚΤ έκρινε ότι τα μέτρα που είχε ήδη λάβει η Banco Popular δεν ήταν αρκούντως αποτελεσματικά για να αντιστρέψουν την επιδείνωση της ταμειακής της θέσης. Επισήμανε δε ότι, ως εναλλακτικό μέτρο για να εξασφαλίσει την ικανότητά της να ανταποκρίνεται στις ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις της, η Banco Popular επιχειρούσε να υλοποιήσει μια εταιρική συναλλαγή, δηλαδή την πώλησή της σε ισχυρότερο ανταγωνιστή. Ωστόσο, η ΕΚΤ έκρινε ότι, δεδομένης της επιδείνωσης της κατάστασης των ταμειακών διαθεσίμων της Banco Popular, του γεγονότος ότι δεν αποδεικνυόταν ότι θα ήταν σε θέση να αντιστρέψει την κατάσταση ρευστότητάς της στο εγγύς μέλλον και του γεγονότος ότι οι διαπραγματεύσεις δεν είχαν μέχρι στιγμής οδηγήσει σε θετικό αποτέλεσμα, δεν αναμενόταν να επιβεβαιωθεί η πραγματοποίηση τέτοιας ιδιωτικής συναλλαγής εντός χρονικού διαστήματος που θα καθιστούσε εφικτό στην Banco Popular να εξοφλήσει τα χρέη της ή να εκπληρώσει τις λοιπές υποχρεώσεις της όταν θα καθίσταντο απαιτητές.

60 Η ΕΚΤ διαπίστωσε ότι, ταυτόχρονα, δεν υπήρχαν διαθέσιμα εποπτικά μέτρα ή μέτρα έγκαιρης παρέμβασης για την άμεση αποκατάσταση της θέσης ρευστότητας της Banco Popular και την εξασφάλιση επαρκούς χρόνου σε αυτή για την υλοποίηση εταιρικής συναλλαγής ή άλλης λύσης. Τα μέτρα που είχε στη διάθεσή της η ΕΚΤ ως αρμόδια αρχή, δυνάμει της μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο του άρθρου 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ 2013, L 176, σ. 338), καθώς και των άρθρων 27 έως 29 της οδηγίας 2014/59 ή δυνάμει του άρθρου 16 του κανονισμού 1024/2013, δεν μπορούσαν να διασφαλίσουν ότι η Banco Popular θα ήταν σε θέση να εξοφλήσει τα χρέη της ή να εκπληρώσει τις λοιπές υποχρεώσεις της όταν θα καθίσταντο απαιτητές, δεδομένης της έκτασης και του ρυθμού της διαπιστωθείσας επιδείνωσης της κατάστασης ρευστότητας.

61 Συμπερασματικά, λαμβάνοντας υπόψη, ιδίως, την υπερβολική εκροή καταθέσεων, την ταχύτητα με την οποία η τράπεζα απώλεσε τα ταμειακά της διαθέσιμα και την αδυναμία της να εξασφαλίσει άλλες πηγές ρευστότητας, η ΕΚΤ θεώρησε ότι υπήρχαν αντικειμενικές ενδείξεις ότι η Banco Popular πιθανώς δεν θα ήταν σε θέση, στο εγγύς μέλλον, να εξοφλήσει τις οφειλές της ή να εκπληρώσει τις λοιπές υποχρεώσεις της όταν αυτές θα καθίσταντο απαιτητές. Η ΕΚΤ συνήγαγε εξ αυτού ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή, εν πάση περιπτώσει, πιθανής στο εγγύς μέλλον πτώχευσης, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, και παράγραφος 4, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014.

62 Στις 6 Ιουνίου 2017, το διοικητικό συμβούλιο της Banco Popular ενημέρωσε την ΕΚΤ ότι είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η τράπεζα βρισκόταν σε σημείο πιθανής πτώχευσης.

63 Την ίδια ημέρα, το FROB συνέταξε έγγραφο που περιείχε τα στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία πώλησης (στο εξής: έγγραφο της διαδικασίας) και όριζε ως προθεσμία για την υποβολή προσφορών τα μεσάνυχτα της 6ης Ιουνίου 2017.

64 Πάντοτε την ίδια ημέρα, η BBVA, ένας από τους δύο δυνητικούς αγοραστές της Banco Popular, πληροφόρησε το FROB ότι δεν θα υπέβαλλε προσφορά.

65 Επίσης στις 6 Ιουνίου 2017, η Deloitte υπέβαλε στο ΕΣΕ δεύτερη αποτίμηση (στο εξής: αποτίμηση 2), συνταχθείσα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014. Σκοπός της αποτίμησης 2 ήταν να εκτιμηθεί η αξία των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων της Banco Popular, να εκτιμηθεί η μεταχείριση της οποίας θα είχαν τύχει οι μέτοχοι και οι πιστωτές εάν η Banco Popular είχε υπαχθεί στην κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας καθώς και να παρασχεθούν τα στοιχεία βάσει των οποίων θα λαμβανόταν απόφαση σχετικά με τις μετοχές και τους τίτλους ιδιοκτησίας που θα μεταβιβάζονταν και τα οποία θα καθιστούσαν εφικτό στο ΕΣΕ τον καθορισμό των εμπορικών όρων για τους σκοπούς του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων. Ειδικότερα, η εν λόγω αποτίμηση εκτίμησε την οικονομική αξία της Banco Popular σε 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ στο καλύτερο σενάριο, σε μείον 8,2 δισεκατομμύρια ευρώ στο χειρότερο σενάριο ενώ, κατά την ακριβέστερη εκτίμηση, η αξία αυτή ανερχόταν στα μείον 2 δισεκατομμύρια ευρώ.

66 Στις 7 Ιουνίου 2017, η Banco Santander υπέβαλε δεσμευτική προσφορά.

67 Με επιστολή της 7ης Ιουνίου 2017, το FROB ενημέρωσε το ΕΣΕ ότι η Banco Santander είχε υποβάλει προσφορά στις 7 Ιουνίου στις 03:12 και ότι η τιμή που προσέφερε η Banco Santander για την πώληση των μετοχών της Banco Popular ήταν ενός ευρώ. Το FROB ανέφερε ότι το διοικητικό του συμβούλιο είχε επιλέξει την Banco Santander ως ανάδοχο στη διαδικασία πώλησης της Banco Popular μέσω διαγωνισμού και είχε αποφασίσει να προτείνει στο ΕΣΕ να ορίσει την Banco Santander ως αγοράστρια στην απόφαση του ΕΣΕ σχετικά με την έγκριση καθεστώτος εξυγίανσης της Banco Popular.

Επί του καθεστώτος εξυγίανσης της Banco Popular της 7ης Ιουνίου 2017

68 Στις 7 Ιουνίου 2017, η εκτελεστική σύνοδος του ΕΣΕ εξέδωσε την απόφαση SRB/EES/2017/08 σχετικά με καθεστώς εξυγίανσης της Banco Popular (στο εξής: καθεστώς εξυγίανσης), βάσει του κανονισμού 806/2014.

69 Κατά το άρθρο 1 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ, εκτιμώντας ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, αποφάσισε να υποβάλει την Banco Popular σε διαδικασία εξυγίανσης από την ημερομηνία της εξυγίανσης.

70 Ειδικότερα, το ΕΣΕ θεώρησε, πρώτον, ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, δεύτερον, ότι δεν υφίσταντο άλλα μέτρα που θα μπορούσαν να εμποδίσουν την πτώχευση της Banco Popular εντός εύλογου χρόνου και, τρίτον, ότι ήταν αναγκαίο προς το δημόσιο συμφέρον ένα μέτρο εξυγίανσης με τη μορφή εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων της Banco Popular. Συναφώς, το ΕΣΕ επισήμανε ότι η εξυγίανση ήταν αναγκαία και αναλογική για την επίτευξη των δύο στόχων του άρθρου 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014, ήτοι να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών της τράπεζας και να αποφευχθούν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

71 Με το άρθρο 5.1 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ αποφάσισε τα εξής:

«Το εργαλείο εξυγίανσης που θα χρησιμοποιηθεί για την Banco Popular συνίσταται σε πώληση δραστηριοτήτων βάσει του άρθρου 24 του κανονισμού 806/2014 μέσω της μεταβιβάσεως των μετοχών σε αγοραστή. Η απομείωση και η μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων θα πραγματοποιηθούν αμέσως πριν από την εφαρμογή του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων.»

72 Το άρθρο 6 του καθεστώτος εξυγίανσης αφορά την απομείωση της αξίας των κεφαλαιακών μέσων και το εργαλείο πώλησης των δραστηριοτήτων. Στο άρθρο 6.1, το ΕΣΕ ανέφερε ποια μέτρα είχε λάβει κατ' ενάσκηση της εξουσίας απομείωσης της αξίας που προβλέπεται στο άρθρο 21 του κανονισμού 806/2014.

73 Συγκεκριμένα, με το άρθρο 6.1 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ αποφάσισε τα εξής:

– καταρχάς, να απομειωθεί το ονομαστικό ποσό του εταιρικού κεφαλαίου της Banco Popular κατά 2 098 429 046 ευρώ, με αποτέλεσμα την ακύρωση του 100 % των μετοχών της Banco Popular·

– στη συνέχεια, να μετατραπεί το σύνολο του κύριου ποσού των πρόσθετων κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 1 που είχε εκδώσει η Banco Popular και που βρίσκονταν σε κυκλοφορία κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης εξυγίανσης σε νέες μετοχές εκδόσεως της Banco Popular, καλούμενες «νέες μετοχές Ι»·

– στη συνέχεια, να μειωθεί η ονομαστική αξία των «νέων μετοχών Ι» στο μηδέν, με αποτέλεσμα την εξ ολοκλήρου ακύρωση των εν λόγω «νέων μετοχών Ι»·

– τέλος, να μετατραπεί το σύνολο του κύριου ποσού των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 που είχε εκδώσει η Banco Popular και που βρίσκονταν σε κυκλοφορία κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης εξυγίανσης σε νέες μετοχές εκδόσεως της Banco Popular, καλούμενες «νέες μετοχές ΙΙ».

74 Το άρθρο 6.3 του καθεστώτος εξυγίανσης προβλέπει ότι αυτά τα μέτρα απομείωσης και μετατροπής βασίζονται στην αποτίμηση 2, η οποία επιβεβαιώνεται από τα αποτελέσματα μιας διαφανούς και ανοικτής διαδικασίας πώλησης διενεργούμενης από την ισπανική αρχή εξυγίανσης, το FROB.

75 Στο άρθρο 6.5 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ ανέφερε ότι ασκούσε τις εξουσίες που του παρείχε το άρθρο 24, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014, σχετικά με το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, διέταξε δε οι «νέες μετοχές ΙΙ» να μεταβιβαστούν στην Banco Santander, ελεύθερες κάθε δικαιώματος ή προνομίου τρίτων, ως αντιπαροχή για την καταβολή τιμής αγοράς ενός ευρώ. Διευκρινιζόταν ότι ο αποκτών είχε ήδη συναινέσει στη μεταβίβαση.

76 Το ΕΣΕ ανέφερε επίσης ότι η μεταβίβαση των «νέων μετοχών ΙΙ» έπρεπε να πραγματοποιηθεί βάσει της δεσμευτικής προσφοράς του αγοραστή της 7ης Ιουνίου 2017 και έπρεπε να υλοποιηθεί από το FROB κατ' εφαρμογήν του Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (νόμου 11/2015 για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και εταιριών παροχής επενδυτικών υπηρεσιών), της 18ης Ιουνίου 2015 (BOE αριθ. 146, της 19ης Ιουνίου 2015, σ. 50797).

77 Το καθεστώς εξυγίανσης υποβλήθηκε στην Επιτροπή προς αποδοχή στις 7 Ιουνίου 2017 και ώρα 05:13.

78 Στις 7 Ιουνίου 2017 και ώρα 06:30, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση (ΕΕ) 2017/1246, για την αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular (ΕΕ 2017, L 178, σ. 15) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), και την κοινοποίησε στο ΕΣΕ. Κατά συνέπεια, το καθεστώς εξυγίανσης τέθηκε σε ισχύ την ίδια ημέρα.

79 Από την αιτιολογική σκέψη 4 της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτουν τα εξής:

«Η Επιτροπή συμφωνεί με το καθεστώς εξυγίανσης. Ειδικότερα, συμφωνεί με τους λόγους που προβάλλονται από το ΕΣΕ για να αιτιολογήσει ότι η εξυγίανση είναι αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014.»

80 Την ίδια ημέρα, το FROB έλαβε τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του καθεστώτος εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 29 του κανονισμού 806/2014. Στο πλαίσιο αυτό, το FROB συναίνεσε στη μεταβίβαση των νέων μετοχών της Banco Popular που προέκυψαν από τη μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 (των «νέων μετοχών ΙΙ») στην Banco Santander.

Επί των πραγματικών περιστατικών που είναι μεταγενέστερα της έκδοσης της απόφασης εξυγίανσης

81 Στις 14 Ιουνίου 2018, η Deloitte διαβίβασε στο ΕΣΕ την αποτίμηση σχετικά με τη διαφορετική μεταχείριση, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 20, παράγραφοι 16 έως 18, του κανονισμού 806/2014 και η οποία πραγματοποιήθηκε προκειμένου να καθοριστεί αν οι μέτοχοι και οι πιστωτές θα είχαν τύχει καλύτερης μεταχείρισης αν είχε κινηθεί κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας εις βάρος της Banco Popular (στο εξής: αποτίμηση 3). Στις 31 Ιουλίου 2018, η Deloitte απέστειλε στο ΕΣΕ προσθήκη στην αποτίμηση αυτή, διορθώνοντας ορισμένα τυπικά σφάλματα.

82 Στις 28 Σεπτεμβρίου 2018, κατόπιν συγχωνεύσεως δι’ απορροφήσεως, η Banco Santander διαδέχθηκε, ως καθολικός διάδοχος, την Banco Popular.

83 Στις 17 Μαρτίου 2020, το ΕΣΕ εξέδωσε την απόφαση SRB/EES/2020/52 σχετικά με το αν έπρεπε να χορηγηθεί αποζημίωση στους μετόχους και τους δανειστές σε σχέση με τις πραγματοποιηθείσες δράσεις εξυγίανσης όσον αφορά την Banco Popular. Ανακοινωθέν σχετικό με την απόφαση αυτή δημοσιεύθηκε στις 20 Μαρτίου 2020 στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2020, C 91, σ. 2). Με την απόφαση αυτή το ΕΣΕ θεώρησε ότι οι μέτοχοι και οι δανειστές που είχαν θιγεί από την εξυγίανση της Banco Popular δεν είχαν δικαίωμα αποζημίωσης από το ΕΤΕ κατ’ εφαρμογήν του άρθρου 76, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του κανονισμού 806/2014.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

84 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Αυγούστου 2017, οι προσφεύγουσες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.

85 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, αντιστοίχως, στις 20 Νοεμβρίου και στις 18 Δεκεμβρίου 2017, η Banco Santander και το ΕΣΕ ζήτησαν να παρέμβουν στην παρούσα διαδικασία υπέρ της Επιτροπής. Με διατάξεις της 12ης Απριλίου

2019, ο πρόεδρος του ογδόου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου επέτρεψε τις παρεμβάσεις του ΕΣΕ και της Banco Santander. Οι παρεμβαίνοντες κατέθεσαν τα υπομνήματά τους και οι προσφεύγουσες κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επ' αυτών εντός των ταχθεισών προθεσμιών.

86 Με έγγραφο της 6ης Ιουλίου 2018, το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας του, έθεσε στους κύριους διαδίκους γραπτές ερωτήσεις. Οι κύριοι διάδικοι απάντησαν εμπρόθεσμα στις εν λόγω ερωτήσεις.

87 Με έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 31 Οκτωβρίου 2019, οι προσφεύγουσες κατέθεσαν νέο αποδεικτικό μέσο δυνάμει του άρθρου 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας. Η Επιτροπή και το ΕΣΕ κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

88 Κατόπιν μεταβολής της σύνθεσης των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο τρίτο τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η παρούσα υπόθεση.

89 Κατόπιν προτάσεως του τρίτου τμήματος, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28 του Κανονισμού Διαδικασίας, να παραπέμψει την υπόθεση σε πενταμελές τμήμα.

90 Με έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Οκτωβρίου 2020, οι προσφεύγουσες κατέθεσαν νέο αποδεικτικό μέσο δυνάμει του άρθρου 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας. Η Επιτροπή, το ΕΣΕ και η Banco Santander κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

91 Στις 15 Μαρτίου 2021, το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, κάλεσε την Επιτροπή να προσκομίσει διάφορα έγγραφα. Με επιστολή της 30ής Μαρτίου 2021, η Επιτροπή ανέφερε ότι δεν μπορούσε να ανταποκριθεί στο αίτημα του Γενικού Δικαστηρίου, αλλά ότι θα ήταν σε θέση να προσκομίσει τα ζητούμενα έγγραφα στο πλαίσιο διεξαγωγής αποδείξεων.

92 Στις 15 Απριλίου 2021, το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, κάλεσε το ΕΣΕ να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα. Με έγγραφο της 20ής Απριλίου 2021, το ΕΣΕ απάντησε ότι τα ζητηθέντα έγγραφα ήταν εν μέρει εμπιστευτικά και ότι θα μπορούσαν να προσκομιστούν εάν το Γενικό Δικαστήριο διέτασσε τη διεξαγωγή αποδείξεων.

93 Με διάταξη της 21ης Μαΐου 2021, το Γενικό Δικαστήριο διέταξε την Επιτροπή, βάσει, αφενός, του άρθρου 24, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, αφετέρου, του άρθρου 91, στοιχείο β', του άρθρου 92, παράγραφος 3, καθώς και του άρθρου 103 του Κανονισμού Διαδικασίας, να προσκομίσει τα πλήρη κείμενα του καθεστώτος εξυγίανσης, της αποτίμησης 2 και της εκτίμησης της ΕΚΤ της 6ης Ιουνίου 2017 σχετικά με το αν η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης. Το Γενικό Δικαστήριο διέταξε επίσης το ΕΣΕ να προσκομίσει τη μη εμπιστευτική και την εμπιστευτική έκδοση της επιστολής της Banco Popular προς την ΕΚΤ της 6ης Ιουνίου 2017, περιλαμβανομένου του παραρτήματός της, και της επιστολής της ΕΚΤ προς την Banco Popular της 18ης Μαΐου 2017.

94 Με έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 4 Ιουνίου 2021, οι προσφεύγουσες κατέθεσαν νέο αποδεικτικό μέσο δυνάμει του άρθρου 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας. Οι λοιποί διάδικοι κλήθηκαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί του αιτήματος αυτού κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

95 Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2021, αφενός, το Γενικό Δικαστήριο αφαίρεσε από τη δικογραφία τις εμπιστευτικές εκδόσεις των εγγράφων που προσκόμισαν η Επιτροπή και το ΕΣΕ σε εκτέλεση της διάταξης της 21ης Μαΐου 2021 και, αφετέρου, διαβίβασε στους λοιπούς διαδίκους την επιστολή της Banco Popular προς την ΕΚΤ της 6ης Ιουνίου 2017, χωρίς το παράρτημά της.

96 Λόγω κωλύματος δύο μελών του τρίτου πενταμελούς τμήματος, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου όρισε δύο άλλους δικαστές προς συμπλήρωση του τμήματος.

97 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 24ης Ιουνίου 2021.

98 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση ή, επικουρικώς, το άρθρο 1 αυτής·

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

99 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

100 Η Banco Santander και το ΕΣΕ ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

101 Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι λόγους ακυρώσεως. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε το καθεστώς εξυγίανσης προτού το αποδεχτεί. Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται σε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης. Ο τρίτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση των υποχρεώσεων επαγγελματικού απορρήτου και χρηστής διοίκησης. Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή των άρθρων 14, 18, 20 έως 22 και 24 του κανονισμού 806/2014. Ο πέμπτος λόγος στηρίζεται σε προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας. Ο έκτος λόγος στηρίζεται σε προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης.

102 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι, όσον αφορά την έκταση του ελέγχου που ασκεί το Γενικό Δικαστήριο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να προβεί σε πλήρη και εμπεριστατωμένο έλεγχο του καθεστώτος εξυγίανσης.

103 Η Επιτροπή φρονεί ότι, στο πλαίσιο των προσφυγών ακυρώσεως, τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης υποχρεούνται, όταν ανακύπτει ένα περίπλοκο τεχνικό ζήτημα, να εξετάζουν την ακρίβεια των πραγματικών και νομικών διαπιστώσεων επί των οποίων στηρίζεται η προσβαλλόμενη πράξη, να ελέγχουν μήπως η πράξη ενέχει πρόδηλη πλάνη ή εκδόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας και να εξακριβώνουν αν ο καθού υπερέβη σαφώς τα όρια της διακριτικής του ευχέρειας.

104 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η νομολογία έχει οριοθετήσει την έκταση του ελέγχου που ασκεί το Γενικό Δικαστήριο τόσο σε περιπτώσεις στις οποίες η προσβαλλόμενη πράξη στηρίζεται σε εκτίμηση ιδιαίτερα περίπλοκων πραγματικών στοιχείων επιστημονικής και τεχνικής φύσεως όσο και όταν πρόκειται για περίπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις.

105 Αφενός, όσον αφορά τις περιπτώσεις στις οποίες οι αρχές της Ένωσης διαθέτουν ευρεία διακριτική ευχέρεια, ειδικώς ως προς την εκτίμηση ιδιαιτέρως περίπλοκων πραγματικών στοιχείων επιστημονικής και τεχνικής φύσεως προκειμένου να καθορισθεί η φύση και η έκταση των μέτρων που υιοθετούν, ο έλεγχος του δικαστή της Ένωσης περιορίζεται στην εξέταση του αν κατά την άσκηση αυτής της διακριτικής ευχέρειας υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη ή σε κατάχρηση εξουσίας ή ακόμη αν τα όργανα αυτά υπερέβησαν προδήλως τα όρια της διακριτικής τους ευχέρειας. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο, ο δικαστής της Ένωσης δεν μπορεί, πράγματι, να υποκαταστήσει με τη δική του εκτίμηση των πραγματικών στοιχείων επιστημονικής και τεχνικής φύσης την εκτίμηση των αρχών της Ένωσης, που είναι οι μόνες στις οποίες η Συνθήκη ΛΕΕ έχει αναθέσει την αποστολή αυτή (αποφάσεις της 21ης Ιουλίου 2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, σκέψη 60, και της 7ης Μαρτίου 2013, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA, T-93/10, EU:T:2013:106, σκέψη 76· βλ., επίσης, απόφαση της 11ης Μαΐου 2017, Deza κατά ECHA, T-115/15, EU:T:2017:329, σκέψη 163 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

106 Αφετέρου, όσον αφορά τον έλεγχο που ασκούν τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης επί των περίπλοκων οικονομικών εκτιμήσεων των αρχών της Ένωσης, ο έλεγχος αυτός είναι περιορισμένος, αφορά δε, κατ' ανάγκην, την εξακρίβωση της τήρησης των κανόνων της διαδικασίας και των κανόνων περί αιτιολογίας, της ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών, καθώς και της απουσίας πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και κατάχρησης εξουσίας. Επομένως, στο πλαίσιο του ελέγχου αυτού, δεν επιτρέπεται επίσης στον δικαστή της Ένωσης να υποκαταστήσει με τη δική του οικονομική εκτίμηση εκείνη της αρμόδιας αρχής της Ένωσης (πρβλ. αποφάσεις της 11ης Ιουλίου 1985, Remia κ.λπ. κατά Επιτροπής, 42/84, EU:C:1985:327, σκέψη 34, της 10ης Δεκεμβρίου 2020, Comune di Milano κατά Επιτροπής, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, σκέψη 100 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 16ης Ιανουαρίου 2020, Iberpotash κατά Επιτροπής, T-257/18, EU:T:2020:1, σκέψη 96 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

107 Δεδομένου ότι οι αποφάσεις που καλείται να εκδώσει το ΕΣΕ στο πλαίσιο διαδικασίας εξυγίανσης στηρίζονται σε ιδιαίτερα περίπλοκες οικονομικές και τεχνικές εκτιμήσεις, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι αρχές που απορρέουν από τη νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 105 και 106 ανωτέρω εφαρμόζονται στον έλεγχο που καλείται να ασκήσει ο δικαστής.

108 Εντούτοις, μολονότι αναγνωρίζεται στο ΕΣΕ περιθώριο εκτίμησης σε οικονομικά και τεχνικά ζητήματα, τούτο δεν συνεπάγεται ότι ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να απέχει από τον έλεγχο της εκ μέρους του ΕΣΕ ερμηνείας των οικονομικής φύσεως στοιχείων στα οποία στηρίζεται η απόφασή του. Πράγματι, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, ακόμη και στην περίπτωση περίπλοκων εκτιμήσεων, τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης οφείλουν να ελέγχουν όχι μόνο την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων γίνεται επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλά και αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που πρέπει να ληφθούν

υπόψη για να αξιολογηθεί μια περίπλοκη κατάσταση και αν μπορούν να τεκμηριώσουν τα συμπεράσματα που συνήχθησαν από αυτά (βλ. αποφάσεις της 22ας Νοεμβρίου 2007, Ισπανία κατά Lenzing, C-525/04 P, EU:C:2007:698, σκέψη 57 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 26ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Ιταλίας, C-621/16 P, EU:C:2019:251, σκέψη 104 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 10ης Δεκεμβρίου 2020, Comune di Milano κατά Επιτροπής, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, σκέψη 115 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

109 Συναφώς, προκειμένου να διαπιστωθεί ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών ικανή να δικαιολογήσει την ακύρωση του καθεστώτος εξυγίανσης, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζουν οι προσφεύγουσες πρέπει να είναι επαρκή για να ανατρέψουν την αξιοπιστία των πραγματικών εκτιμήσεων που περιλαμβάνονται στο καθεστώς αυτό (βλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 14ης Ιουνίου 2018, Lubrizol France κατά Συμβουλίου, C-223/17 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2018:442, σκέψη 39, της 12ης Δεκεμβρίου 1996, AIUFFASS και AKT κατά Επιτροπής, T-380/94, EU:T:1996:195, σκέψη 59, και της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Comune di Milano κατά Επιτροπής, T-167/13, EU:T:2018:940, σκέψη 108 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε το καθεστώς εξυγίανσης προτού το αποδεχτεί

110 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι, λαμβανομένης υπόψη της σύντομης προθεσμίας που είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή για να αποδεχτεί το καθεστώς εξυγίανσης, δεν ήταν σε θέση να προβεί σε προσήκουσα αξιολόγηση των πτυχών του εν λόγω καθεστώτος οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια, τούτο δε κατά παραβίαση των αρχών σχετικά με τη μεταβίβαση εξουσιών που τέθηκαν με την απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7). Υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή περιορίστηκε στην αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης, αναθέτοντας παρανόμως στο ΕΣΕ την άσκηση της διακριτικής ευχέρειάς της.

111 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, από τις 2 Μαΐου 2017, ημερομηνία κατά την οποία το ΕΣΕ την ενημέρωσε ότι η Banco Popular αντιμετώπιζε προβλήματα ρευστότητας και ότι ενδεχομένως θα καθίστατο αναγκαία η λήψη μέτρου εξυγίανσης, ενεπλάκη στη διαδικασία προετοιμασίας όλων των πιθανών σεναρίων. Έχει την ιδιότητα του μόνιμου παρατηρητή στα όργανα λήψης αποφάσεων του ΕΣΕ. Είχε πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα και οι εμπειρογνώμονές της βοήθησαν το ΕΣΕ να καταρτίσει το καθεστώς εξυγίανσης. Υποστηρίζει ότι μπορούσε, επομένως, να προβεί στην απαιτούμενη αξιολόγηση εντός της προθεσμίας που είχε στη διάθεσή της.

112 Επισημαίνεται ότι, στη σκέψη 41 της απόφασης της 22ας Ιανουαρίου 2014, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (C-270/12, EU:C:2014:18), το Δικαστήριο επισήμανε ότι, με την απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7), είχε υπογραμμίσει, κατ' ουσίαν, ότι οι συνέπειες που προκύπτουν από τη μεταβίβαση εξουσιών είναι πολύ διαφορετικές, ανάλογα με το αν αυτή αφορά σαφώς οριοθετημένες εκτελεστικές εξουσίες, η άσκηση των οποίων, ως εκ τούτου, επιδέχεται αυστηρό έλεγχο υπό το πρίσμα αντικειμενικών κριτηρίων, καθοριζόμενων από τη μεταβιβάζουσα αρχή, ή αν η μεταβίβαση αφορά «διακριτική εξουσία, που προϋποθέτει ευρεία ελευθερία εκτιμήσεως και μπορεί, ανάλογα με τον τρόπο ασκήσεώς της, ν' αποτελέσει έκφραση πραγματικής οικονομικής πολιτικής».

113 Το Δικαστήριο προσέθεσε ότι είχε επισημάνει επίσης, με την απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7), ότι η πρώτου είδους μεταβίβαση δεν είναι ικανή να τροποποιήσει αισθητά τις συνέπειες της ασκήσεως των εξουσιών τις οποίες αφορά, ενώ

η δεύτερου είδους μεταβίβαση, στο πλαίσιο της οποίας οι επιλογές της μεταβιβάζουσας αρχής υποκαθίστανται με τις επιλογές της αρχής υπέρ της οποίας συντελείται, αποτελεί «πραγματική μετάθεση ευθύνης» (απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2014, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-270/12, EU:C:2014:18, σκέψη 42).

114 Προκειμένου να εκτιμηθεί το περιεχόμενο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, πρέπει να διευκρινιστεί ποια είναι η διαδικασία έγκρισης των καθεστώτων εξυγίανσης που θεσπίζει ο κανονισμός 806/2014 και ιδίως ποιος είναι ο ρόλος που ανατίθεται στην Επιτροπή.

115 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η διαδικασία λήψης των μέτρων εξυγίανσης την οποία θέσπισε ο νομοθέτης με τον κανονισμό 806/2014 αποτελούσε συνέχεια των παρατηρήσεων που διατύπωσε η νομική υπηρεσία του Συμβουλίου με γνωμοδότηση της 7ης Οκτωβρίου 2013, σχετικά με την πρόταση κανονισμού της Επιτροπής, η οποία αποσκοπούσε στην εκτίμηση της συμβατότητας της διαδικασίας που προβλεπόταν αρχικώς στην πρόταση κανονισμού με τις αρχές που διέπουν τη μεταβίβαση εξουσιών, όπως αυτές ερμηνεύθηκαν με την απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7).

116 Αρχικώς, στην πρόταση κανονισμού που εξετάστηκε στη γνωμοδότηση αυτή, η κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της Επιτροπής και του ΕΣΕ ήταν διαφορετική από εκείνη που έγινε τελικώς δεκτή στον κανονισμό 806/2014. Μεταξύ άλλων, η μεν Επιτροπή είχε την εξουσία να υποβάλλει μια οντότητα σε εξυγίανση, να καθορίζει πλαίσιο για τη χρήση των εργαλείων εξυγίανσης και να αποφασίζει αν και πώς έπρεπε να χρησιμοποιηθούν οι εξουσίες απομείωσης και μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων, το δε ΕΣΕ, σύμφωνα με το πλαίσιο που καθόριζε η Επιτροπή, ήταν αρμόδιο να εκδίδει τις αποφάσεις που απευθύνονταν στις εθνικές αρχές εξυγίανσης.

117 Στη γνωμοδότησή της, η νομική υπηρεσία του Συμβουλίου επισήμανε ότι ορισμένα μέτρα τα οποία μπορούσε να περιλάβει το ΕΣΕ σε απόφαση εξυγίανσης δεν προσδιορίζονταν με επαρκή ακρίβεια. Η νομική υπηρεσία του Συμβουλίου έκρινε ότι η γενική οικονομία και η διάρθρωση της πρότασης κανονισμού, κατά την οποία η Επιτροπή αποδέχεται τη βασική απόφαση εξυγίανσης και το ΕΣΕ υποχρεούται να ενεργεί στο πλαίσιο των κριτηρίων που καθορίζει η Επιτροπή, ήταν σύμφωνες με το δίκαιο της Ένωσης, όπως αυτό ερμηνεύθηκε με την απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7). Έκρινε, ωστόσο, ότι οι εξουσίες του ΕΣΕ να εφαρμόζει τα εργαλεία εξυγίανσης και τις αποφάσεις του φαίνονταν, σε ορισμένο βαθμό, να συνεπάγονται την άσκηση διακριτικής ευχέρειας και να βαίνουν πέραν της άσκησης αμιγώς τεχνικής εξουσίας. Κατέληξε δε στο συμπέρασμα ότι, ως εκ τούτου, θα μπορούσε να είναι αναγκαίο είτε να περιληφθούν στον κανονισμό άλλες διατάξεις με σκοπό την ορθή οριοθέτηση της εκ μέρους του ΕΣΕ εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης είτε να προβλεφθεί η συμμετοχή θεσμικού οργάνου της Ένωσης με εκτελεστικές αρμοδιότητες στην άσκηση των εξουσιών αυτών.

118 Ο νομοθέτης της Ένωσης, λαμβάνοντας υπόψη την ως άνω γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου, τροποποίησε τον μηχανισμό λήψης μέτρων εξυγίανσης. Δεδομένου ότι η λήψη μέτρου εξυγίανσης συνεπάγεται την άσκηση διακριτικής ευχέρειας, ο νομοθέτης επιφύλαξε την αρμοδιότητα αυτή σε θεσμικό όργανο και όχι στο ΕΣΕ.

119 Τούτο προκύπτει, ειδικότερα, από τις αιτιολογικές σκέψεις 24 και 26 του κανονισμού 806/2014, οι οποίες έχουν ως εξής:

«(24) Δεδομένου ότι μόνο τα θεσμικά όργανα της Ένωσης μπορούν να καθορίσουν την πολιτική εξυγίανσης που εφαρμόζεται στην Ένωση και ότι εξακολουθεί να υπάρχει κάποια διακριτική ευχέρεια όσον αφορά την υιοθέτηση κάθε συγκεκριμένου καθεστώτος εξυγίανσης, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί η ενδεικνυόμενη συμμετοχή του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ως θεσμικών οργάνων που μπορούν να έχουν εκτελεστικές αρμοδιότητες σύμφωνα με το άρθρο 291 ΣΛΕΕ. Η αξιολόγηση των στοιχείων διακριτικής ευχέρειας στις αποφάσεις περί εξυγίανσης που λαμβάνονται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να διενεργείται από την Επιτροπή. Λόγω του σημαντικού αντικτύπου των αποφάσεων περί εξυγίανσης στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα των κρατών μελών και της Ένωσης στο σύνολό της, καθώς και στη δημοσιονομική κυριαρχία των κρατών μελών, είναι σημαντικό να ανατεθεί στο Συμβούλιο η εκτελεστική αρμοδιότητα να λαμβάνει ορισμένες αποφάσεις σχετικά με την εξυγίανση. Θα πρέπει συνεπώς να εναπόκειται στο Συμβούλιο, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής, να ασκεί ουσιαστικό έλεγχο στις εκτιμήσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης σχετικά με την ύπαρξη λόγων δημόσιου συμφέροντος και να αξιολογεί κάθε σημαντική αλλαγή του ύψους των πόρων του Ταμείου που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν σε μια συγκεκριμένη δράση εξυγίανσης. […]

(26) […] Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, εάν θεωρεί ότι πληρούνται όλα τα κριτήρια για την ενεργοποίηση εξυγίανσης, θα πρέπει να εγκρίνει το καθεστώς εξυγίανσης. Η διαδικασία έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης, στην οποία συμμετέχουν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, ενισχύει την απαραίτητη επιχειρησιακή ανεξαρτησία του Συμβουλίου Εξυγίανσης ενώ ταυτόχρονα τηρεί την αρχή της ανάθεσης εξουσιών σε επικουρικά όργανα σύμφωνα με την ερμηνεία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης […]. Κατά συνέπεια, ο παρών κανονισμός προβλέπει ότι το καθεστώς εξυγίανσης που εγκρίνεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης τίθεται σε ισχύ μόνο εφόσον, εντός 24 ωρών από τη στιγμή της έγκρισής του από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, δεν διατυπωθούν αντιρρήσεις από το Συμβούλιο ή την Επιτροπή ή εφόσον το καθεστώς εξυγίανσης γίνει δεκτό από την Επιτροπή. Οι λόγοι για τους οποίους επιτρέπεται στο Συμβούλιο να διατυπώσει αντιρρήσεις, βάσει πρότασης της Επιτροπής, για το καθεστώς εξυγίανσης που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να περιορίζονται αυστηρά στην ύπαρξη δημόσιου συμφέροντος και σε σημαντικές τροποποιήσεις τις οποίες επιφέρει η Επιτροπή στο ύψος των πόρων του Ταμείου που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν σύμφωνα με την πρόταση του Συμβουλίου Εξυγίανσης. […] Ως παρατηρητής στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης, η Επιτροπή θα πρέπει σε διαρκή βάση να ελέγχει συνεχώς κατά πόσον το καθεστώς εξυγίανσης που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο Εξυγίανσης συνάδει πλήρως προς τον παρόντα κανονισμό, εξισορροπώντας δεόντως τους διάφορους στόχους και τα διακυβευόμενα συμφέροντα, υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον και διαφυλάττει την ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς. Δεδομένου ότι η δράση εξυγίανσης απαιτεί μια πολύ ταχύρρυθμη διαδικασία λήψης αποφάσεων, το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα πρέπει να συνεργάζονται στενά, και το Συμβούλιο δεν θα πρέπει να επαναλαμβάνει την προεργασία που έχει ήδη αναλάβει η Επιτροπή. […]»

120 Επομένως, όσον αφορά τη διαδικασία εξυγίανσης, το άρθρο 18, παράγραφος 7, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι η Επιτροπή είτε αποδέχεται το καθεστώς εξυγίανσης είτε διατυπώνει αντιρρήσεις όσον αφορά τις πτυχές του καθεστώτος εξυγίανσης οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια και ότι το καθεστώς εξυγίανσης εφαρμόζεται μόνον εφόσον το Συμβούλιο ή η Επιτροπή δεν προβάλουν αντιρρήσεις εντός 24 ωρών μετά τη διαβίβασή του από το ΕΣΕ.

121 Επομένως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 7, του κανονισμού 806/2014, προκειμένου το καθεστώς εξυγίανσης να παραγάγει έννομα αποτελέσματα, είναι αναγκαίο ένα θεσμικό όργανο της Ένωσης, ήτοι η Επιτροπή ή το Συμβούλιο, να αποδεχτεί το καθεστώς αυτό όσον αφορά τις πτυχές του οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια. Ο νομοθέτης της Ένωσης ανέθεσε έτσι σε θεσμικό όργανο τη νομική και πολιτική ευθύνη για τον καθορισμό της πολιτικής της Ένωσης στον τομέα της εξυγίανσης, αποφεύγοντας, ως εκ τούτου, μια «πραγματική μετάθεση ευθύνης» κατά την έννοια της απόφασης της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7).

122 Επομένως, η Επιτροπή πρέπει να έχει πράγματι αξιολογήσει τις πτυχές του καθεστώτος εξυγίανσης οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια πριν από την έναρξη ισχύος του. Άλλως, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, η Επιτροπή μεταβίβασε παρανόμως τη διακριτική της ευχέρεια στο ΕΣΕ, τούτο δε κατά παραβίαση των αρχών σχετικά με τη μεταβίβαση εξουσιών που απορρέουν από την απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7).

123 Εάν, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, το καθεστώς εξυγίανσης τέθηκε σε ισχύ κατόπιν αποδοχής της Επιτροπής στηριζόμενης όχι σε εκτίμηση, αλλά σε απλή επικύρωση, τούτο θα είχε ως συνέπεια ότι το ΕΣΕ ήταν το μοναδικό όργανο που εκτίμησε τις πτυχές οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια και συνεπάγονται επιλογή οικονομικής πολιτικής και, επομένως, επιλογή σχετικά με την ανάγκη εφαρμογής της εξυγίανσης, πράγμα που δεν είναι σύμφωνο με τις αρχές που τέθηκαν με την απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7).

124 Συναφώς, στην αιτιολογική σκέψη 4 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή ανέφερε ότι συμφωνούσε με το καθεστώς εξυγίανσης, ιδίως με τους λόγους που προέβαλε το ΕΣΕ για να δικαιολογήσει την αναγκαιότητα μέτρου εξυγίανσης προς το δημόσιο συμφέρον.

125 Ως εκ τούτου, η Επιτροπή αποδέχτηκε την απόφαση του ΕΣΕ περί υπαγωγής της Banco Popular σε μέτρο εξυγίανσης εκτιμώντας, μεταξύ άλλων, ότι η επιλογή του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων ήταν αναγκαία και αναλογική για την επίτευξη των σκοπών της διασφάλισης της συνέχειας των κρίσιμων λειτουργιών και της αποφυγής των σημαντικών δυσμενών επιπτώσεων στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

126 Με τα επιχειρήματά τους, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, λαμβανομένης υπόψη της διεξαγωγής της διαδικασίας, η Επιτροπή περιορίστηκε στην αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης, χωρίς να το εξετάσει, αναθέτοντας παρανόμως στο ΕΣΕ την άσκηση της διακριτικής ευχέρειάς της.

127 Κατά πρώτο λόγο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το καθεστώς εξυγίανσης διαβιβάστηκε στην Επιτροπή στις 7 Ιουνίου 2017 στις 05:13 και τέθηκε σε ισχύ αυθημερόν στις 06:30. Θεωρούν ότι είναι αδύνατο, εντός της βραχείας αυτής προθεσμίας, η Επιτροπή να εκπλήρωσε την υποχρέωσή της να προβεί σε προσήκουσα αξιολόγηση των πτυχών του καθεστώτος εξυγίανσης οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια.

128 Κατά δεύτερο λόγο, οι προσφεύγουσες επισημαίνουν ότι από τα πρακτικά της σύσκεψης της Επιτροπής της 7ης Ιουνίου 2017 προκύπτει ότι το καθεστώς εξυγίανσης έγινε αποδεκτό κατόπιν κατεπείγουσας έγγραφης διαδικασίας. Κατά τις προσφεύγουσες, η Γενική Διεύθυνση Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, Χρηματοπιστωτικών Υπηρεσιών και Ένωσης Κεφαλαιαγορών όφειλε να εξετάσει αν το ΕΣΕ είχε καταλήξει σε κατάλληλα συμπεράσματα όσον αφορά τις πτυχές του καθεστώτος εξυγίανσης οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια και όφειλε κατόπιν τούτου να συστήσει στην Επιτροπή να αποδεχτεί το καθεστώς εξυγίανσης. Η σύσταση αυτή έπρεπε να έχει κοινοποιηθεί στα γραφεία των Επιτρόπων, στις Γενικές Διευθύνσεις και στη Νομική Υπηρεσία, διευκρινιζομένης της προθεσμίας για τη διατύπωση τυχόν αντιρρήσεων, ελλείψει δε αντιρρήσεων, η απόφαση έπρεπε να έχει θεωρηθεί ως εκδοθείσα σύμφωνα με το άρθρο 12 του εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής. Φρονούν ότι η Επιτροπή ήταν αδύνατο, ακολουθώντας τη διαδικασία αυτή σε 77 λεπτά, να προβεί σε προσήκουσα εξέταση των πτυχών του καθεστώτος εξυγίανσης οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια. Το άρθρο 18, παράγραφος 7, του κανονισμού 806/2014 της χορηγεί προθεσμία 24 ωρών.

129 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν ότι το καθεστώς εξυγίανσης έπρεπε να εγκριθεί κατεπειγόντως.

130 Από το άρθρο 30 του κανονισμού 806/2014 προκύπτει, αφενός, ότι το ΕΣΕ ενημερώνει την Επιτροπή για κάθε μέτρο που λαμβάνει προκειμένου να προετοιμάσει την εξυγίανση και, αφετέρου, ότι, κατά την άσκηση των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους δυνάμει του εν λόγω κανονισμού, το ΕΣΕ και ιδίως η Επιτροπή συνεργάζονται στενά, ιδίως στις φάσεις του σχεδιασμού της εξυγίανσης, της έγκαιρης παρέμβασης και της εξυγίανσης και ότι ανταλλάσσουν μεταξύ τους όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

131 Επιπλέον, το άρθρο 43, παράγραφος 3, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι η Επιτροπή ορίζει εκπρόσωπο που έχει δικαίωμα συμμετοχής στις συνεδριάσεις των εκτελεστικών συνόδων και των συνόδων ολομέλειας του ΕΣΕ ως μόνιμος παρατηρητής και ότι ο εκπρόσωπός της έχει το δικαίωμα συμμετοχής στις συζητήσεις και έχει πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα.

132 Όπως επισημαίνουν το ΕΣΕ και η Επιτροπή, η τελευταία συμμετείχε στις διάφορες φάσεις που προηγήθηκαν της έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης ήδη από τον Μάιο του 2017, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις της κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 806/2014.

133 Συναφώς, η Επιτροπή εκθέτει λεπτομερώς, με το υπόμνημα αντίκρουσης, τα διάφορα στάδια της συμμετοχής της στις προπαρασκευαστικές φάσεις της έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης. Μνημονεύει, μεταξύ άλλων, πολλές συναντήσεις με το ΕΣΕ από τις 22 Μαΐου 2017 καθώς και τις καθημερινές συναντήσεις από τις 30 Μαΐου 2017, την παραλαβή, στις 6 και 7 Ιουνίου 2017, προσχεδίων καθεστώτος εξυγίανσης που διαβίβασε το ΕΣΕ και τη δραστηριότητα των διαφόρων υπηρεσιών της από τις 6 Ιουνίου 2017 στις 17:30 έως τις 7 Ιουνίου στις 05:13.

134 Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι, ως μόνιμος παρατηρητής, είχε πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα που ήταν χρήσιμα για την προετοιμασία του καθεστώτος εξυγίανσης και, ιδίως, σε εκείνα που αφορούσαν τη χρηματοοικονομική κατάσταση της Banco Popular και ότι οι εμπειρογνώμονές της μετείχαν στην προετοιμασία του καθεστώτος εξυγίανσης με το ΕΣΕ, συντάσσοντας ειδικότερα ένα υπόδειγμα καθεστώτος εξυγίανσης. Προσθέτει ότι, από τις 6 Ιουνίου 2017, οι εμπειρογνώμονές της ήταν παρόντες στα γραφεία του ΕΣΕ προκειμένου να το βοηθήσουν να καταρτίσει το καθεστώς εξυγίανσης.

135 Συναφώς, ανταποκρινόμενη σε μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας, πρώτον, η Επιτροπή προσκόμισε κατάλογο πρακτικών από συνεδριάσεις της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ στις οποίες μετέσχε από τις 22 Μαΐου 2017 και εφεξής. Ο κατάλογος αυτός πιστοποιεί τη συμμετοχή της Επιτροπής σε τρεις συναντήσεις στις 24 Μαΐου, στις 2 Ιουνίου και στις 6 και 7 Ιουνίου 2017. Δεύτερον, η Επιτροπή προσκόμισε κατάλογο ανεπίσημων εσωτερικών εκθέσεων των υπηρεσιών της, συνδεόμενων με την προετοιμασία του καθεστώτος εξυγίανσης, της 22ας, της 24ης και της 29 Μαΐου και της 2ας και 6ης Ιουνίου 2017. Τρίτον, η Επιτροπή προσκόμισε διάφορα ηλεκτρονικά μηνύματα της 1ης, 3ης, 6ης και 7ης Ιουνίου 2017 τα οποία αντάλλαξαν οι υπηρεσίες της με το ΕΣΕ, σχετικά με τη διαβίβαση υποδειγμάτων εξυγίανσης σύμφωνα με το σενάριο πώλησης των δραστηριοτήτων καθώς και προσχεδίων του καθεστώτος εξυγίανσης. Τα μηνύματα αυτά βεβαιώνουν, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή παρέλαβε προσχέδια του καθεστώτος εξυγίανσης στις 6 Ιουνίου 2017 στις 18:59 και στις 7 Ιουνίου 2017 στις 00:33.

136 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής συμμετείχαν σε πολλές συναντήσεις με το ΕΣΕ και ότι το θεσμικό αυτό όργανο είχε λάβει γνώση και μετάσχει στη σύνταξη των προσχεδίων καθεστώτος εξυγίανσης πριν από τις 7 Ιουνίου 2017 και ώρα 05:13.

137 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι προσφεύγουσες παραδέχθηκαν ότι η Επιτροπή είχε συμμετάσχει στις προπαρασκευαστικές φάσεις της έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης. Ωστόσο, υποστήριξαν ότι η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι οι συζητήσεις είχαν επικεντρωθεί στο οριστικό κείμενο του καθεστώτος εξυγίανσης.

138 Λαμβανομένης υπόψη της συμμετοχής της στις προπαρασκευαστικές φάσεις της έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης, η Επιτροπή είχε ήδη γνώση των δυσχερειών της Banco Popular, των μέτρων που σκόπευε να λάβει το ΕΣΕ για την αντιμετώπισή τους και του ουσιώδους περιεχομένου του καθεστώτος εξυγίανσης. Επομένως, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν είχε τον χρόνο να προβεί στην αξιολόγηση του καθεστώτος εξυγίανσης. Το γεγονός ότι οι συζητήσεις κατά τις προπαρασκευαστικές φάσεις δεν αφορούσαν το οριστικό κείμενο του καθεστώτος εξυγίανσης δεν ασκεί συναφώς επιρροή.

139 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο λόγος αυτός στηρίζεται σε εσφαλμένη παραδοχή των προσφευγουσών ότι η παρέμβαση της Επιτροπής κατά τις προπαρασκευαστικές φάσεις της έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης περιορίστηκε στο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της διαβίβασης του καθεστώτος εξυγίανσης από το ΕΣΕ στις 7 Ιουνίου 2017 και ώρα 05:13 και της αποδοχής του από την Επιτροπή.

140 Ως εκ τούτου, στο μέτρο που στηρίζεται σε εσφαλμένη παραδοχή, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι η Επιτροπή αρκέστηκε στην αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης χωρίς να προβεί σε προσήκουσα αξιολόγηση των πτυχών του εν λόγω καθεστώτος οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια, κατά παραβίαση των αρχών σχετικά με τη μεταβίβαση εξουσιών.

141 Το συμπέρασμα αυτό δεν ανατρέπεται από τα λοιπά επιχειρήματα των προσφευγουσών.

142 Όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι οι λεπτομέρειες του καθεστώτος εξυγίανσης διέφεραν από τις προβλεπόμενες στο σχέδιο εξυγίανσης που εγκρίθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8 του κανονισμού 806/2014 και έγινε αποδεκτό τον Δεκέμβριο του 2016, αρκεί η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό είναι αλυσιτελές. Συγκεκριμένα, το καθεστώς εξυγίανσης που εγκρίθηκε από το ΕΣΕ και έγινε δεκτό από την Επιτροπή δεν στηρίζεται στο σχέδιο αυτό, όπως αναφέρεται στις αιτιολογικές σκέψεις 44 έως 46 του καθεστώτος εξυγίανσης.

143 Όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι το άρθρο 18, παράγραφος 7, του κανονισμού 806/2014 παρέχει προθεσμία 24 ωρών στην Επιτροπή για την αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης, αρκεί η επισήμανση ότι πρόκειται για μέγιστη προθεσμία. Όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή, μια προθεσμία 24 ωρών αντιστοιχεί στη μεγαλύτερη προθεσμία που θα μπορούσε η ίδια να έχει στη διάθεσή της όταν μια εξυγίανση λαμβάνει χώρα κατά τη διάρκεια Σαββατοκύριακου. Όταν όμως, όπως εν προκειμένω, η πτώχευση πιστωτικού ιδρύματος επέρχεται κατά τη διάρκεια μιας συνήθους εργάσιμης μέρας, πρέπει να ληφθεί μέτρο εξυγίανσης κατά τη διάρκεια της νύχτας, προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών του ιδρύματος αυτού. Επομένως, το καθεστώς εξυγίανσης έπρεπε να εγκριθεί επειγόντως πριν από τις 7 Ιουνίου 2017 στις 7 ακριβώς, ώρα ανοίγματος των αγορών.

144 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης

145 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης που περιέχεται στην αιτιολογική σκέψη της 4 είναι ανεπαρκής. Πρώτον, υποστηρίζουν ότι η αιτιολογική σκέψη 4 της προσβαλλόμενης απόφασης παραπέμπει, γενικώς, στους λόγους που προέβαλε το ΕΣΕ, χωρίς να αναφέρει κάποιον συγκεκριμένο λόγο ή ειδικές διατάξεις του καθεστώτος εξυγίανσης. Δεύτερον, οι «λόγοι» σχετικά με το κριτήριο του δημοσίου συμφέροντος δεν αποκαλύπτουν κανένα στοιχείο σχετικά με την εκτίμηση στην οποία προέβη η Επιτροπή, αλλά απλώς κάνουν δεκτό το καθεστώς εξυγίανσης. Τρίτον, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει καμία αιτιολογία σχετικά με τις πτυχές του καθεστώτος εξυγίανσης οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια και τις οποίες όφειλε να εκτιμήσει η Επιτροπή. Η Επιτροπή αρκέστηκε να δηλώσει ότι αποδέχτηκε το καθεστώς εξυγίανσης, χωρίς να παράσχει πρόσθετες εξηγήσεις ή αιτιολογία.

146 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξης και πρέπει να εκθέτει με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία τη συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εκδίδει την πράξη, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον έλεγχό του. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να παραθέτει εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία πράξης πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα (βλ. αποφάσεις της 8ης Μαΐου 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg κατά ΕΚΤ, C-450/17 P, EU:C:2019:372, σκέψεις 85 και 87 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 21ης Οκτωβρίου 2020, ΕΚΤ κατά Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:845, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

147 Επιπλέον, ο βαθμός ακρίβειας της αιτιολογίας της πράξης πρέπει να είναι ανάλογος των υλικών δυνατοτήτων και των τεχνικών συνθηκών ή της προθεσμίας εντός της οποίας πρέπει να εκδοθεί (βλ. αποφάσεις της 6ης Νοεμβρίου 2012, Éditions Odile Jacob κατά Επιτροπής, C-551/10 P, EU:C:2012:681, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 23ης Μαΐου 2019, KPN κατά Επιτροπής, T-370/17, EU:T:2019:354, σκέψη 139 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 27ης Ιανουαρίου 2021, KPN κατά Επιτροπής, T-691/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:43, σκέψη 162).

148 Πρέπει να υπομνησθεί ότι από την αιτιολογική σκέψη 4 της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι:

«Η Επιτροπή συμφωνεί με το καθεστώς εξυγίανσης. Ειδικότερα, συμφωνεί με τους λόγους που προβάλλονται από το ΕΣΕ για να αιτιολογήσει ότι η εξυγίανση είναι αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014.»

149 Επιπλέον, αφενός, στην αιτιολογική σκέψη 2 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή αναφέρθηκε στο γεγονός ότι το ΕΣΕ είχε επισημάνει, στο καθεστώς εξυγίανσης, ότι όλες οι προβλεπόμενες στο άρθρο 18, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014 προϋποθέσεις για την κίνηση διαδικασίας εξυγίανσης πληρούνταν όσον αφορούσε την Banco Popular και ότι είχε αξιολογήσει τους λόγους για τους οποίους ήταν αναγκαία η λήψη μέτρου εξυγίανσης προς το δημόσιο συμφέρον. Αφετέρου, στην αιτιολογική σκέψη 3 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή επισήμανε ότι το καθεστώς εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 806/2014, υπήγαγε την Banco Popular σε διαδικασία εξυγίανσης και όρισε ως εφαρμοστέο το εργαλείο πώλησης των δραστηριοτήτων καθώς και ότι παρέθεσε επίσης τους λόγους για τους οποίους όλα τα ανωτέρω στοιχεία ήταν επαρκή.

150 Εξ αυτών προκύπτει ότι η Επιτροπή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, αναφέρθηκε ρητώς στους λόγους για τους οποίους το ΕΣΕ εκτίμησε ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις για την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης και ότι έπρεπε να εφαρμοστεί το εργαλείο πώλησης των δραστηριοτήτων. Επομένως, η αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης που περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 4 της προσβαλλόμενης απόφασης πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα των λοιπών αιτιολογικών σκέψεων και αφορά όλους αυτούς τους λόγους. Στην αιτιολογική αυτή σκέψη, η Επιτροπή ανέφερε ρητώς ότι συμφωνούσε με τους λόγους που περιλαμβάνονταν στο καθεστώς εξυγίανσης προς δικαιολόγηση της λήψης μέτρου εξυγίανσης έναντι της Banco Popular, ειδικότερα όσον αφορά το κριτήριο του δημοσίου συμφέροντος. Έτσι, αντιθέτως προς ό, τι υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, η Επιτροπή αναφέρθηκε ρητώς, με την προσβαλλόμενη απόφαση, στις πτυχές του καθεστώτος εξυγίανσης οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια, ιδίως στην τήρηση του κριτηρίου του δημοσίου συμφέροντος.

151 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το καθεστώς εξυγίανσης και η αιτιολογία του αποτελούν μέρος του πλαισίου εντός του οποίου εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση.

152 Πάντως, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή, οι προσφεύγουσες δεν υποστηρίζουν ότι το καθεστώς εξυγίανσης δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένο.

153 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 7, του κανονισμού 806/2014, η Επιτροπή είτε «αποδέχεται» το καθεστώς εξυγίανσης είτε διατυπώνει αντιρρήσεις όσον αφορά τις πτυχές του οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια.

154 Εξ αυτού προκύπτει ότι, όταν η Επιτροπή, όπως εν προκειμένω, αποδέχεται το καθεστώς εξυγίανσης, η αιτιολογία της απόφασής της μπορεί να περιορίζεται στην επισήμανση ότι συμφωνεί με την αιτιολογία που περιέχεται σε αυτό. Κάθε άλλη πρόσθετη αιτιολόγηση της αποδοχής της δεν μπορεί παρά να συνίσταται σε επανάληψη των στοιχείων που περιλαμβάνονται ήδη στο καθεστώς εξυγίανσης. Κατά το άρθρο 18, παράγραφος 7, του κανονισμού 806/2014, η Επιτροπή δεν οφείλει να διενεργεί εκ νέου την ανάλυση του ΕΣΕ στην απόφασή της, αλλά μόνο να την αποδέχεται.

155 Επιπλέον, σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 147 ανωτέρω, πρέπει να ληφθεί υπόψη η πολύ βραχεία προθεσμία που διέθετε η Επιτροπή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 7, του κανονισμού 806/2014, προκειμένου να εκδώσει την απόφασή της μετά τη διαβίβαση του καθεστώτος εξυγίανσης από το ΕΣΕ.

156 Επομένως, η αιτιολογία με την οποία η Επιτροπή επισημαίνει ότι συμφωνεί με το περιεχόμενο του καθεστώτος εξυγίανσης και με τους λόγους που προέβαλε το ΕΣΕ προκειμένου να δικαιολογήσει την έγκρισή του πρέπει να θεωρηθεί επαρκής για να δικαιολογήσει την αποδοχή του.

157 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση των υποχρεώσεων επαγγελματικού απορρήτου και χρηστής διοίκησης

158 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν παραβίαση της αρχής της εμπιστευτικότητας και του επαγγελματικού απορρήτου που προβλέπεται στο άρθρο 339 ΣΛΕΕ, καθώς και προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοίκησης που κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).

159 Κατά τις προσφεύγουσες, η συνέντευξη που παραχώρησε στις 23 Μαΐου 2017 η πρόεδρος του ΕΣΕ στο τηλεοπτικό κανάλι *Bloomberg* και το άρθρο του *Reuters* της 31ης Μαΐου 2017 που μνημονεύεται στη σκέψη 42 ανωτέρω συνιστούν παράβαση της υποχρέωσης τήρησης της εμπιστευτικότητας και επαγγελματικού απορρήτου δυνάμενη να καταλογιστεί στο ΕΣΕ ή την Επιτροπή. Υποστηρίζουν ότι οι δημοσιοποιήσεις της 23ης και της 31 Μαΐου 2017 προκάλεσαν τη σοβαρή κρίση ρευστότητας της Banco Popular και, ως εκ τούτου, οδήγησαν στην εξυγίανσή της. Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ένα αντίστροφο σενάριο κατά το οποίο, ελλείψει αυτών των δημοσιοποιήσεων και, επομένως, ελλείψει κρίσης ρευστότητας, το καθεστώς εξυγίανσης δεν θα είχε εγκριθεί ή θα είχε διαφορετικό περιεχόμενο.

160 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, για να εγκριθεί και για να γίνει δεκτό ένα καθεστώς εξυγίανσης, αρκεί να πληρούνται οι προϋποθέσεις της εξυγίανσης και ότι οι λόγοι που οδήγησαν στην κατάσταση αυτή δεν επηρεάζουν το κύρος της προσβαλλόμενης απόφασης. Το ΕΣΕ υποστηρίζει επίσης ότι τα γεγονότα που επικαλούνται οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να επηρεάσουν τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης, στο μέτρο που δεν έχει σημασία τι προκάλεσε την πτώχευση της Banco Popular.

161 Επισημαίνεται ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι προσφεύγουσες απέδειξαν ότι το ΕΣΕ ή η Επιτροπή είχαν δημοσιοποιήσει εμπιστευτικές πληροφορίες στον Τύπο, κατά πάγια νομολογία, πλημμέλεια όπως αυτή μπορεί να επιφέρει την ακύρωση της σχετικής απόφασης αν αποδειχθεί ότι, ελλείψει αυτής της πλημμέλειας, η εν λόγω απόφαση θα είχε διαφορετικό περιεχόμενο (βλ. αποφάσεις της 6ης Ιουλίου 2000, Volkswagen κατά Επιτροπής, T-62/98, EU:T:2000:180, σκέψη 283 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 5ης Απριλίου 2006, Degussa κατά Επιτροπής, T-279/02, EU:T:2006:103, σκέψη 416 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 3ης Μαρτίου 2011, Siemens κατά Επιτροπής, T-110/07, EU:T:2011:68, σκέψη 402 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

162 Συναφώς, όπως υποστηρίζουν η Επιτροπή και το ΕΣΕ, ένα καθεστώς εξυγίανσης θεσπίζεται εγκύρως όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις του κανονισμού 806/2014, ανεξαρτήτως των λόγων που οδήγησαν την οικεία οντότητα σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης.

163 Οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν ότι οι προϋποθέσεις του άρθρου 18 του κανονισμού 806/2014 πληρούνταν κατά τον χρόνο έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης.

164 Επομένως, το ΕΣΕ, έχοντας εκτιμήσει ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, ενέκρινε το καθεστώς εξυγίανσης και η Επιτροπή, έχοντας κρίνει ότι το καθεστώς εξυγίανσης ήταν σύμφωνο με τις διατάξεις του κανονισμού 806/2014, αποδέχτηκε το καθεστώς αυτό. Οι περιστάσεις που οδήγησαν στην εκ μέρους της Banco Popular πλήρωση των προϋποθέσεων που δικαιολογούν την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, ιδίως της προϋπόθεσης ότι πρέπει να βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, δεν ασκούν επιρροή.

165 Κατά συνέπεια, η προβαλλόμενη από τις προσφεύγουσες αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των δημοσιοποιήσεων της 23ης και 31ης Μαΐου 2017 και της κρίσης ρευστότητας της Banco Popular είναι αδιάφορη και δεν μπορεί να οδηγήσει στην ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης.

166 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι είναι επίσης αλυσιτελές το επιχείρημα που προέβαλαν οι προσφεύγουσες κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, κατά το οποίο η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης αποδεχόμενη το καθεστώς εξυγίανσης παρά το γεγονός ότι η εξυγίανση της Banco Popular ήταν αποτέλεσμα της εκ μέρους του ΕΣΕ παράβασης των υποχρεώσεών του εμπιστευτικότητας και επαγγελματικού απορρήτου.

167 Κατά τα λοιπά, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν βασίμως να υποστηρίζουν ότι οι δημοσιοποιήσεις της 23ης και της 31ης Μαΐου 2017 προκάλεσαν τη σοβαρή κρίση ρευστότητας της Banco Popular και ότι, σε περίπτωση που δεν είχε υπάρξει παράνομη δημοσιοποίηση και, επομένως, ούτε και κρίση ρευστότητας στις αρχές Ιουνίου του 2017, η εξυγίανση της Banco Popular δεν θα είχε καταστεί αναγκαία ή θα είχε πραγματοποιηθεί με διαφορετικό τρόπο.

168 Τα επιχειρήματα αυτά στηρίζονται σε αποσπασματική και εσφαλμένη παρουσίαση των πραγματικών περιστατικών που προκάλεσαν την κρίση ρευστότητας της Banco Popular και των λόγων που την οδήγησαν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης.

169 Επομένως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στην παρατιθέμενη στις σκέψεις 53 έως 61 ανωτέρω εκτίμηση της κατάστασης της Banco Popular για να εξακριβωθεί αν αυτή βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, η ΕΚΤ μνημόνευσε τα διάφορα γεγονότα που προκάλεσαν την επιδείνωση της κατάστασης ρευστότητας της Banco Popular.

170 Στην αιτιολογική σκέψη 24 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ παρέθεσε άλλες περιστάσεις που επέφεραν τη ραγδαία επιδείνωση της θέσης ρευστότητας της Banco Popular, ήτοι:

– τον Φεβρουάριο του 2017, η Banco Popular ανακοίνωσε την ανάγκη για έκτακτες προβλέψεις ύψους 5,7 δισεκατομμυρίων ευρώ, με αποτέλεσμα ενοποιημένη ζημία ύψους 3,485 δισεκατομμυρίων ευρώ, και διόρισε νέο πρόεδρο·

– στις 10 Φεβρουαρίου 2017, η DBRS υποβάθμισε την αξιολόγηση της Banco Popular·

– στις 3 Απριλίου 2017, η Banco Popular δημοσίευσε μια ad hoc δημόσια δήλωση που ενημέρωνε για τα αποτελέσματα διαφόρων εσωτερικών ελέγχων που θα μπορούσαν να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στις οικονομικές καταστάσεις του ιδρύματος και επιβεβαίωσε την αντικατάσταση του διευθύνοντος συμβούλου του ιδρύματος λιγότερο από ένα έτος μετά την ανάληψη των καθηκόντων του·

– στις 7 Απριλίου 2017, η Standard & Poor's και, στις 21 Απριλίου, η Moody's υποβάθμισαν την αξιολόγηση της Banco Popular·

– στις 12 Μαΐου 2017, η Banco Popular παρέβη την απαίτηση κάλυψης ρευστότητας του 80 % και δεν ήταν σε θέση να συμμορφωθεί έκτοτε εκ νέου προς το κανονιστικό όριο·

– η συνεχιζόμενη αρνητική κάλυψη από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης σχετικά με τα οικονομικά αποτελέσματα και τον φερόμενο ως επικείμενο κίνδυνο πτώχευσης ή έλλειψης ρευστότητας της Banco Popular προκάλεσε αύξηση των αναλήψεων καταθέσεων·

– στις 6 Ιουνίου 2017, οι DBRS και Moody's υποβάθμισαν την αξιολόγηση της Banco Popular.

171 Το ΕΣΕ επισήμανε ότι το σύνολο των ανωτέρω περιστάσεων είχε προκαλέσει σημαντικές αναλήψεις καταθέσεων.

172 Από τα περιστατικά αυτά, τα οποία δεν αμφισβητήθηκαν από τις προσφεύγουσες, προκύπτει ότι η κατάσταση της Banco Popular είχε επιδεινωθεί ήδη πολύ πριν από τις 23 Μαΐου 2017 και ότι η κρίση ρευστότητας της Banco Popular οφειλόταν σε πολλούς παράγοντες, οι οποίοι ανάγονταν στα κακά αποτελέσματα της τράπεζας που είχαν ανακοινωθεί τον Φεβρουάριο και τον Απρίλιο του 2017. Ειδικότερα, η κάλυψη των αναγκών ρευστότητας της Banco Popular δεν τηρούσε τις νόμιμες απαιτήσεις από τις 12 Μαΐου 2017.

173 Επισημαίνεται ότι οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να αγνοούν το σύνολο των αντικειμενικών περιστάσεων που προκάλεσαν τα προβλήματα ρευστότητας της Banco Popular, ιδίως από τον Απρίλιο του 2017. Δεν μπορούν βασίμως να υποστηρίζουν ότι η δήλωση της 23ης Μαΐου 2017 και το άρθρο της 31ης Μαΐου 2017, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οφείλονται σε παραβίαση της αρχής της εμπιστευτικότητας εκ μέρους του ΕΣΕ ή της Επιτροπής, ήταν η αιτία της κρίσης ρευστότητας της Banco Popular και ότι, χωρίς τις δηλώσεις αυτές, η εξυγίανση δεν θα είχε καταστεί αναγκαία.

174 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το αντίστροφο σενάριο, το οποίο περιλαμβάνεται στην έκθεση εμπειρογνωμοσύνης των προσφευγουσών που επισυνάπτεται στην προσφυγή και το οποίο αυτές επικαλούνται προκειμένου να αποδείξουν ότι, σε περίπτωση που δεν είχε υπάρξει παράνομη δημοσιοποίηση και, επομένως, ούτε και κρίση ρευστότητας στις αρχές Ιουνίου του 2017, η εξυγίανση της Banco Popular δεν θα είχε καταστεί αναγκαία ή θα είχε πραγματοποιηθεί με διαφορετικό τρόπο, στηρίζεται σε εσφαλμένη παραδοχή.

175 Στο μέτρο που οι λύσεις τις οποίες προβλέπει η έκθεση εμπειρογνωμοσύνης που επισυνάπτεται στην προσφυγή στηρίζονται στην αμιγώς θεωρητική υπόθεση ότι η Banco Popular δεν θα είχε χρειαστεί να αντιμετωπίσει κρίση ρευστότητας και εξετάζουν την περίπτωση κατά την οποία η Banco Popular θα έπρεπε να αντιμετωπίσει έλλειψη κεφαλαίων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το αντίστροφο αυτό σενάριο δεν ασκεί επιρροή.

176 Προκύπτει επίσης ότι το νέο αποδεικτικό μέσο που κατέθεσαν οι προσφεύγουσες στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 31 Οκτωβρίου 2019, δυνάμει του άρθρου 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, και το οποίο συνίσταται σε έγγραφο της 30ής Μαΐου 2017 της Pacific Investment Management Company LLC (PIMCO) προς την Deutsche Bank, σχετικό με την ύπαρξη εναλλακτικής λύσης σε σχέση με την εξυγίανση στο πλαίσιο του εν λόγω αντίστροφου σεναρίου, δεν ασκεί επιρροή στην επίλυση της διαφοράς.

177 Εν πάση περιπτώσει, οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν την ύπαρξη παράβασης της υποχρέωσης τήρησης της εμπιστευτικότητας ή του επαγγελματικού απορρήτου, δυνάμενης να καταλογιστεί στην Επιτροπή.

178 Με την πρώτη αιτίαση, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο νομοθέτης της Ένωσης παρέσχε στο ΕΣΕ σημαντικές εξουσίες στον τομέα εξυγίανσης των τραπεζών και ότι η απλή υπόνοια ότι το ΕΣΕ έχει κινήσει διαδικασία εξέτασης του ζητήματος αν πρέπει να εφαρμόσει τις εξουσίες του έναντι συγκεκριμένης οντότητας συνιστά σημαντικό γεγονός για την αγορά, το οποίο οδηγεί τους επενδυτές, τους πιστωτές και τους καταθέτες να λάβουν προστατευτικά μέτρα για να αποφύγουν τις ζημίες. Επομένως, η αυστηρή τήρηση από το ΕΣΕ της αρχής του επαγγελματικού απορρήτου είναι ουσιώδης και το άρθρο 88, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 επιβάλλει υποχρέωση επαγγελματικού απορρήτου στο ΕΣΕ και στους υπαλλήλους του.

179 Συναφώς, υποστηρίζουν ότι η συνέντευξη που παραχώρησε στις 23 Μαΐου 2017 η πρόεδρος του ΕΣΕ στο τηλεοπτικό κανάλι *Bloomberg*, κατά την οποία το ΕΣΕ «παρακολουθούσε» την Banco Popular, συνιστούσε πληροφορία ότι το ΕΣΕ εξετάζει την τράπεζα, κατά την έννοια της αιτιολογικής σκέψης 116 του κανονισμού 806/2014, και δύναται να καταλογιστεί στο ΕΣΕ. Κατά συνέπεια, η δήλωση αυτή συνιστά παράβαση από το ΕΣΕ των υποχρεώσεων επαγγελματικού απορρήτου και χρηστής διοίκησης.

180 Επισημαίνεται ότι, με την αιτίαση αυτή, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση των υποχρεώσεων επαγγελματικού απορρήτου και εμπιστευτικότητας εκ μέρους του ΕΣΕ και όχι της Επιτροπής. Δεδομένου, όμως, ότι το ΕΣΕ δεν είναι διάδικος στην υπό κρίση διαφορά, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής.

181 Συναφώς, με έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 4 Ιουνίου 2021, οι προσφεύγουσες πρότειναν αποδεικτικό μέσο όσον αφορά, αφενός, διάταξη του Juzgado Central de Instruccion nº 4 de l'Audiencia Nacional (ανακριτή υπ' αριθ. 4 του ανώτερου ειδικού δικαστηρίου, Ισπανία), της 19ης Μαΐου 2021, που προβλέπει την ακρόαση της προέδρου του ΕΣΕ σε σχέση με τις δηλώσεις της κατά τη συνέντευξη που παραχωρήθηκε στο *Bloomberg* και, αφετέρου, ένα άρθρο στην *elconfidencial*, με ημερομηνία 27 Μαΐου 2021, στο οποίο αναφέρεται ότι ο πρόεδρος του FROB, στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας ενώπιον του Audiencia Nacional (ανώτερου ειδικού δικαστηρίου), επέκρινε τις ίδιες αυτές δηλώσεις της προέδρου του ΕΣΕ.

182 Αρκεί η επισήμανση ότι, καθόσον τα έγγραφα αυτά αφορούν μόνον το ΕΣΕ, και όχι την Επιτροπή, δεν είναι κρίσιμα για την επίλυση της υπό κρίση διαφοράς.

183 Με τη δεύτερη αιτίαση, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ένα άρθρο που δημοσιεύθηκε από το *Reuters* στις 31 Μαΐου 2017, και το οποίο επικαλείται «υπάλληλο της Ένωσης» κατά τον οποίο το ΕΣΕ παρακολουθούσε την Banco Popular «ενόψει ενδεχόμενης παρέμβασης», συνιστά παράβαση της υποχρέωσης επαγγελματικού απορρήτου δυνάμενη να καταλογιστεί στο ΕΣΕ ή σε υπαλλήλους άλλων θεσμικών οργάνων της Ένωσης, όπως η Επιτροπή, και προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοίκησης.

184 Συναφώς, για τον ίδιο λόγο με εκείνον που εκτίθεται στη σκέψη 180 ανωτέρω, τα επιχειρήματα των προσφευγουσών με τα οποία επιδιώκεται να καταλογιστούν στο ΕΣΕ οι παρατιθέμενες στο άρθρο αυτό δηλώσεις που αποδίδονται σε ανώνυμο υπάλληλο της Ένωσης και να αποδειχθεί ότι αυτός ενήργησε κατά παράβαση του άρθρου 88 του κανονισμού 806/2014 πρέπει να απορριφθούν ως αλυσιτελή.

185 Το άρθρο 339 ΣΛΕΕ προβλέπει τα ακόλουθα:

«Τα μέλη των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, τα μέλη των επιτροπών, καθώς και οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό της Ένωσης οφείλουν, και μετά τη λήξη της υπηρεσιακής τους σχέσεως, να μη μεταδίδουν πληροφορίες που αποτελούν εκ φύσεως επαγγελματικά απόρρητα, ιδίως πληροφορίες σχετικές με επιχειρήσεις που αφορούν τις εμπορικές τους σχέσεις και τα κοστολογικά τους στοιχεία.»

186 Σύμφωνα με τη νομολογία, μολονότι η διάταξη αυτή αφορά κυρίως τις πληροφορίες που συλλέγονται από επιχειρήσεις, το επίρρημα «ιδίως» καταδεικνύει ότι πρόκειται για γενική αρχή που εφαρμόζεται εξίσου και σε άλλες εμπιστευτικές πληροφορίες (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 3ης Μαρτίου 2011, Siemens κατά Επιτροπής, T-110/07, EU:T:2011:68, σκέψη 400 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

187 Εξάλλου, από την αιτιολογική σκέψη 116 του κανονισμού 806/2014 προκύπτει ότι:

«Οι δράσεις εξυγίανσης θα πρέπει να κοινοποιούνται δεόντως και, εκτός των περιορισμένων εξαιρέσεων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, να γνωστοποιούνται στο κοινό. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι πληροφορίες που λαμβάνονται από το [ΕΣΕ], τις εθνικές αρχές εξυγίανσης και τους επαγγελματικούς συμβούλους τους κατά τη διαδικασία εξυγίανσης πιθανόν να είναι ευαίσθητες, πριν από τη γνωστοποίηση στο κοινό της απόφασης εξυγίανσης, οι εν λόγω πληροφορίες θα πρέπει να υπόκεινται στις απαιτήσεις επαγγελματικού απορρήτου. Το γεγονός ότι οι πληροφορίες σχετικά με το περιεχόμενο και τις λεπτομέρειες των σχεδίων εξυγίανσης και το αποτέλεσμα οποιασδήποτε αξιολόγησης των σχεδίων αυτών ενδέχεται να έχουν σημαντικό αντίκτυπο, ιδίως στις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις, χρειάζεται να ληφθεί υπόψη. Κάθε πληροφορία που παρέχεται σχετικά με μια απόφαση πριν τη λήψη της, είτε πρόκειται για το κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις εξυγίανσης είτε για τη χρησιμοποίηση ενός συγκεκριμένου εργαλείου ή την ανάληψη οποιασδήποτε δράσης στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, θα πρέπει να θεωρείται ότι έχει αντίκτυπο στα δημόσια και ιδιωτικά συμφέροντα που αφορά η δράση. Ωστόσο, και μόνο η πληροφορία ότι το [ΕΣΕ] και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης εξετάζουν μια συγκεκριμένη οντότητα θα μπορούσε να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στην οντότητα αυτή. Χρειάζονται επομένως κατάλληλοι μηχανισμοί για τη διασφάλιση της εμπιστευτικότητας τέτοιων πληροφοριών, όπως σχετικά με το περιεχόμενο και τις λεπτομέρειες σχεδίων εξυγίανσης ή το αποτέλεσμα μιας σχετικής αξιολόγησης.»

188 Πρέπει να υπομνησθεί το περιεχόμενο του άρθρου που δημοσίευσε το *Reuters* στις 31 Μαΐου 2017, με τίτλο «Η ΕΕ έχει προειδοποιηθεί για κίνδυνο εκκαθάρισης της Banco Popular» (EU warned of wind-down risk for Spain's Banco Popular). Το άρθρο αυτό αναφέρει ότι, σύμφωνα με υπάλληλο της Ένωσης ο οποίος διατήρησε την ανωνυμία του, μια από τις κορυφαίες εποπτικές αρχές τραπεζών στην Ευρώπη είχε προειδοποιήσει τους υπαλλήλους της Ένωσης ότι η Banco Popular θα μπορούσε να τεθεί υπό εκκαθάριση εάν δεν κατόρθωνε να βρει αγοραστή και ότι η πρόεδρος του ΕΣΕ είχε πρόσφατα εκδώσει «έγκαιρη προειδοποίηση». Κατά το άρθρο αυτό, ο εν λόγω υπάλληλος επισήμανε επίσης ότι η πρόεδρος του ΕΣΕ είχε δηλώσει ότι το ΕΣΕ παρακολουθούσε με ιδιαίτερη προσοχή τις διαδικασίες (της Banco Popular) ενόψει ενδεχόμενης παρέμβασης και προσέθεσε ότι η προσφορά συγχώνευσης της τράπεζας θα μπορούσε να αποβεί άκαρπη.

189 Το άρθρο αυτό του *Reuters* αναφέρει επίσης ότι, σύμφωνα με άλλη, επίσης ανώνυμη, πηγή, βρίσκονταν σε εξέλιξη γενικές προπαρασκευαστικές ενέργειες, μολονότι δεν είχε ακόμη ληφθεί κανένα συγκεκριμένο μέτρο. Κατά το άρθρο αυτό, ένας εκπρόσωπος Τύπου της Banco Popular δήλωσε ότι η τράπεζα επεξεργαζόταν διάφορα σχέδια, στα οποία περιλαμβάνονταν η συγχώνευση, η αύξηση κεφαλαίου και οι πωλήσεις στοιχείων του ενεργητικού.

190 Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι το άρθρο αυτό μνημονεύει το ανακοινωθέν Τύπου του ΕΣΕ της ίδιας ημέρας, στο οποίο το ΕΣΕ ανέφερε ότι δεν σχολιάζει τις συγκεκριμένες δυσχέρειες μιας τράπεζας, ότι δεν μπορεί να επιβεβαιώσει τις ερμηνείες σχετικά με τις υποτιθέμενες δηλώσεις της προέδρου του και ότι ουδέποτε εκδίδει προειδοποίηση σχετικά με τις τράπεζες.

191 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι προσφεύγουσες δεν προβάλλουν κανένα επιχείρημα ικανό να αποδείξει ότι το άρθρο αυτό οφείλεται σε παραβίαση του επαγγελματικού απορρήτου δυνάμενη να καταλογιστεί στην Επιτροπή.

192 Κατά πρώτο λόγο, οι δηλώσεις του εν λόγω υπαλλήλου της Ένωσης που παρατίθενται στο άρθρο αυτό δεν αφορούσαν εμπιστευτικές πληροφορίες οι οποίες μπορούσαν να είναι γνωστές μόνο σε μέλη ή της Επιτροπής.

193 Έτσι, πρώτον, όσον αφορά τον ισχυρισμό του εν λόγω υπαλλήλου ότι είχε ενημερωθεί ότι η Banco Popular θα μπορούσε να τεθεί υπό εκκαθάριση εάν δεν κατόρθωνε να βρει αγοραστή, αρκεί η διαπίστωση ότι η πληροφορία αυτή ήταν ήδη δημόσια.

194 Συγκεκριμένα, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 40 έως 42 ανωτέρω, πολλά άρθρα του Τύπου ανέφεραν ήδη, κατά τη διάρκεια του Μαΐου, ότι η Banco Popular ήταν προβληματική επιχείρηση και ότι είχε κινήσει διαδικασία ιδιωτικής πώλησης.

195 Όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από άρθρο της 11ης Μαΐου 2017, που δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο elconfidencial.com, ο πρόεδρος της Banco Popular είχε διατάξει την επείγουσα πώληση της τράπεζας λόγω κινδύνου πτώχευσης. Η αναφορά του άρθρου της 31ης Μαΐου 2017 στο γεγονός ότι οι υπάλληλοι της Ένωσης είχαν ειδοποιηθεί από «μία από τις κορυφαίες εποπτικές αρχές τραπεζών στην Ευρώπη» φαίνεται να αντιστοιχεί στην πληροφορία που περιέχει το ως άνω άρθρο, κατά την οποία, λόγω σοβαρού κινδύνου πτώχευσης οφειλόμενου, μεταξύ άλλων, στη συνεχή εκροή καταθέσεων, ο πρόεδρος της Banco Popular αναγκάστηκε να κινήσει τη διαδικασία πώλησης προκειμένου να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της ΕΚΤ. Επιπλέον, σε άρθρο της 15ης Μαΐου 2017, το οποίο δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο elconfidencial.com, αναφερόταν ότι το σχέδιο πώλησης της Banco Popular είχε τεθεί σε εφαρμογή από τον πρόεδρό της, μετά την επιθεώρηση της ΕΚΤ.

196 Δεύτερον, ο υπάλληλος έκανε λόγο για «έγκαιρη προειδοποίηση» εκδοθείσα από την πρόεδρο του ΕΣΕ. Αρκεί, όμως, η επισήμανση ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν αντιστοιχεί σε αρμοδιότητα του ΕΣΕ, πράγμα το οποίο υπενθύμισε άλλωστε και το ΕΣΕ με το ανακοινωθέν Τύπου της 31ης Μαΐου 2017.

197 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα του υπαλλήλου αυτού ότι «η πρόεδρος του ΕΣΕ είχε δηλώσει ότι το ΕΣΕ παρακολουθούσε με ιδιαίτερη προσοχή τις διαδικασίες (της Banco Popular) ενόψει ενδεχόμενης παρέμβασης», αρκεί η διαπίστωση ότι οι δηλώσεις αυτές επαναλαμβάνουν αυτό που η πρόεδρος του ΕΣΕ είχε δηλώσει δημοσίως κατά τη συνέντευξη που παραχώρησε στο τηλεοπτικό κανάλι *Bloomberg* στις 23 Μαΐου 2017, ήτοι ότι η Banco Popular «παρακολουθείται». Επιπλέον, η ερμηνεία που δόθηκε στις επίμαχες δηλώσεις διαψεύσθηκε από το ΕΣΕ με το ανακοινωθέν Τύπου του.

198 Εκτός αυτού, το γεγονός ότι το άρθρο αυτό μεταφέρει υποτιθέμενες δηλώσεις της προέδρου του ΕΣΕ δεν αρκεί για να αποδειχθεί η γνησιότητά τους, κατά μείζονα δε λόγο διότι το πρόσωπο που υποτίθεται ότι μεταφέρει τις εν λόγω δηλώσεις δεν ταυτοποιείται το ίδιο.

199 Τέταρτον, όσον αφορά τον ισχυρισμό του υπαλλήλου αυτού ότι η προσφορά συγχώνευσης της τράπεζας θα μπορούσε να αποβεί άκαρπη, από το ίδιο άρθρο προκύπτει ότι η ίδια η Banco Popular είχε δηλώσει ότι θα έπρεπε να μεταθέσει την αρχικώς ορισθείσα καταληκτική ημερομηνία της 10ης Ιουνίου 2017 για την υποβολή προσφορών στο πλαίσιο της διαδικασίας ιδιωτικής πώλησης.

200 Επομένως, το ενδεχόμενο να απέβαινε άκαρπη η κινηθείσα τον Απρίλιο του 2017 διαδικασία ιδιωτικής πώλησης δεν μπορεί να θεωρηθεί εμπιστευτική πληροφορία, αλλά απλό συμπέρασμα που απορρέει από τις περιστάσεις, δηλαδή ότι, στις 31 Μαΐου 2017, η Banco Popular εξακολουθούσε να μην έχει εξεύρει αγοραστή στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής και ότι η ημερομηνία περάτωσης της εν λόγω διαδικασίας είχε καθυστερήσει.

201 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, αντιθέτως προς όσα διατείνονται οι προσφεύγουσες, οι παρατιθέμενες στο άρθρο αυτό δηλώσεις του υπαλλήλου της Ένωσης ο οποίος διατήρησε την ανωνυμία του δεν περιέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες σχετικές με την εφαρμογή διαδικασίας εξυγίανσης της Banco Popular, όπως αυτές περί των οποίων γίνεται λόγος στην αιτιολογική σκέψη 116 του κανονισμού 806/2014, οι οποίες θα μπορούσαν να είναι γνωστές μόνο σε υπαλλήλους της Επιτροπής.

202 Κατά δεύτερο λόγο, οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι ο υπάλληλος της Ένωσης που μνημονεύεται στο άρθρο αυτό είναι υπάλληλος της Επιτροπής.

203 Συγκεκριμένα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι πολλά άλλα πρόσωπα πλην των μελών του ΕΣΕ ή των υπαλλήλων της Επιτροπής μπορούσαν να προβούν σε τέτοιες δηλώσεις, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των δυνατοτήτων ανταλλαγής πληροφοριών που προβλέπονται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 88, παράγραφος 6, του κανονισμού 806/2014.

204 Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι προσφεύγουσες παραδέχονται ότι η διαρροή της 31ης Μαΐου 2017 πρέπει να μπορεί να καταλογιστεί στο ΕΣΕ ή σε υπαλλήλους άλλων θεσμικών οργάνων, όπως η Επιτροπή, οι οποίοι γνώριζαν τις πληροφορίες που είχαν ληφθεί από το ΕΣΕ. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες αρκούνται στον ισχυρισμό ότι ο καταλογισμός των δηλώσεων που περιλαμβάνονται στο άρθρο αυτό σε υπάλληλο της Ένωσης είναι «ευλογοφανής». Επομένως, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να στηριχθούν στη νομολογία κατά την οποία το Γενικό Δικαστήριο καταλογίζει διαρροή σε θεσμικό όργανο ή οργανισμό της Ένωσης εφόσον είναι προφανές ότι η διαρροή μπορεί να προέρχεται μόνον από το εν λόγω όργανο ή οργανισμό.

205 Πρέπει επίσης να απορριφθεί το επιχείρημα των προσφευγουσών σύμφωνα με το οποίο, λαμβανομένου υπόψη ότι το γεγονός της επικείμενης εξυγίανσης της Banco Popular ήταν γνωστό σε περιορισμένο μόνον αριθμό προσώπων στο πλαίσιο του ΕΣΕ και της Επιτροπής, το μόνο λογικό συμπέρασμα είναι ότι οι πληροφορίες αυτές προέρχονταν από τα θεσμικά αυτά όργανα. Επιπλέον, τα εν λόγω θεσμικά όργανα δεν προσκόμισαν κανένα στοιχείο προς απόδειξη του αντιθέτου.

206 Πράγματι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι δηλώσεις που παρατίθενται στο άρθρο αυτό οφείλονται σε διαρροή από υπάλληλο της Ένωσης και ότι από το άρθρο αυτό μπορεί να συναχθεί ότι σχεδιαζόταν εξυγίανση της Banco Popular, στον βαθμό που δεν αποδεικνύεται ότι υπεύθυνες για τη διαρροή πληροφοριών την οποία καταμαρτυρεί το άρθρο του Τύπου στο οποίο παραπέμπουν οι προσφεύγουσες είναι οι υπηρεσίες της Επιτροπής, από τη νομολογία προκύπτει ότι δεν είναι δυνατόν να τεκμαίρεται μια τέτοια προέλευση της διαρροής (πρβλ. απόφαση της 15ης Μαρτίου 2006, BASF κατά Επιτροπής, T-15/02, EU:T:2006:74, σκέψη 605).

207 Επιπλέον, ακόμη και στην περίπτωση που πιθανολογείται ότι η εν λόγω διαρροή οφείλεται ενδεχομένως στην Επιτροπή, το ενδεχόμενο αυτό και μόνον δεν αρκεί, όπως διατείνονται οι προσφεύγουσες, για να επιρρίψει στην Επιτροπή το βάρος της απόδειξης του αντιθέτου (πρβλ. απόφαση της 5ης Απριλίου 2006, Degussa κατά Επιτροπής, T-279/02, EU:T:2006:103, σκέψη 412).

208 Εν προκειμένω, δεν υπάρχει τεκμήριο ότι η Επιτροπή προκάλεσε την προβαλλόμενη διαρροή πληροφοριών και δεν εναπόκειται στο θεσμικό αυτό όργανο να αποδείξει ότι τούτο δεν ισχύει.

209 Επομένως, πρέπει να απορριφθούν ως αλυσιτελή τα επιχειρήματα των προσφευγουσών ότι η Επιτροπή δεν διερεύνησε την προέλευση της διαρροής της 31ης Μαΐου 2017 και δεν προσκόμισε στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η διαρροή δεν μπορούσε να καταλογιστεί σε αυτήν.

210 Συγκεκριμένα, αφενός, από την έλλειψη εσωτερικής έρευνας δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να συναχθεί η απόδειξη της εκ μέρους της Επιτροπής παράβασης των υποχρεώσεών της εμπιστευτικότητας. Αφετέρου, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε εσωτερική έρευνα για να προσδιορίσει την προέλευση των ενδεχόμενων διαρροών πληροφοριών, μετά την έκδοση της απόφασης εξυγίανσης, δεν ασκεί επιρροή για την εκτίμηση της νομιμότητας της προσβαλλόμενης απόφασης.

211 Συναφώς, με έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Οκτωβρίου 2020, οι προσφεύγουσες πρότειναν νέο αποδεικτικό μέσο, δυνάμει του άρθρου 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας. Το εν λόγω αποδεικτικό μέσο αφορούσε δύο εσωτερικά ηλεκτρονικά μηνύματα του ΕΣΕ, της 10ης και της 18ης Αυγούστου 2017, σχετικά με το ζήτημα αν το άρθρο του *Reuters* της 31ης Μαΐου 2017 οφειλόταν σε ενδεχόμενη διαρροή πληροφοριών. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα νέα αυτά αποδεικτικά στοιχεία επιβεβαιώνουν ότι το ΕΣΕ δεν επιδίωξε να διεξαγάγει εμπεριστατωμένη έρευνα σχετικά με τη διαρροή της 31ης Μαΐου, αλλά περιορίστηκε, κατ' ουσίαν, να συνοψίσει τα μέτρα εμπιστευτικότητας που ίσχυαν στο πλαίσιο του ΕΣΕ.

212 Στο μέτρο που τα νέα αυτά αποδεικτικά στοιχεία αφορούν αποκλειστικώς το ΕΣΕ και δεν είναι ικανά να αποδείξουν ότι η προβαλλόμενη διαρροή πληροφοριών στην οποία οφείλεται το άρθρο του *Reuters* της 31ης Μαΐου 2017 δύναται να καταλογιστεί στην Επιτροπή, πρέπει να θεωρηθούν ως άνευ σημασίας για την επίλυση της διαφοράς.

213 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της εμπιστευτικότητας και του επαγγελματικού απορρήτου.

214 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή των άρθρων 14, 18, 20 έως 22 και 24 του κανονισμού 806/2014

215 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η αποτίμηση 2 που πραγματοποίησε η Deloitte δεν ήταν «δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική» κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014. Κατά συνέπεια, φρονούν ότι η αποτίμηση 2 δεν μπορούσε να στηρίξει την προσβαλλόμενη απόφαση και ότι το ΕΣΕ και η Επιτροπή υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμώντας ότι το καθεστώς εξυγίανσης πληρούσε τις απαιτήσεις των άρθρων 14, 18, 20 έως 22 και 24 του κανονισμού 806/2014.

216 Με το υπόμνημα απάντησης, οι προσφεύγουσες διευκρινίζουν ότι, με τον λόγο αυτόν, υποστηρίζουν ότι, δεδομένου ότι η αποτίμηση 2 είναι προδήλως εσφαλμένη υπό το πρίσμα του άρθρου 20 του κανονισμού 806/2014, το καθεστώς εξυγίανσης που εγκρίθηκε βάσει της εν λόγω αποτίμησης είναι παράνομο.

217 Όπως επισημαίνει η Επιτροπή, οι προσφεύγουσες δεν προβάλλουν κανένα συγκεκριμένο επιχείρημα σχετικά με πρόδηλα σφάλματα στα οποία υπέπεσε, κατ' αυτές, η Επιτροπή κατά την εφαρμογή των άρθρων 14, 18, 21, 22 και 24 του κανονισμού 806/2014.

218 Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι, με τον λόγο αυτό, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν απλώς ότι η αποτίμηση 2 δεν ήταν «δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική» κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 και ότι, ως εκ τούτου, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αποδεχόμενη το καθεστώς εξυγίανσης καθόσον αυτό στηρίζεται στην αποτίμηση 2.

219 Εν προκειμένω, υπενθυμίζεται ότι η αποτίμηση της Banco Popular, η οποία πραγματοποιήθηκε πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, περιλαμβάνει δύο εκθέσεις που επισυνάπτονται στο καθεστώς εξυγίανσης.

220 Η αποτίμηση 1, με ημερομηνία 5 Ιουνίου 2017, συντάχθηκε από το ΕΣΕ κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 5, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014 και είχε ως σκοπό να παράσχει τα στοιχεία βάσει των οποίων θα μπορούσε να καθοριστεί αν πληρούνταν οι προϋποθέσεις για την κίνηση διαδικασίας εξυγίανσης, οι οποίες ορίζονται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014.

221 Η αποτίμηση 2, με ημερομηνία 6 Ιουνίου 2017, συντάχθηκε από την Deloitte, υπό την ιδιότητά της ως ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014.

222 Το καθεστώς εξυγίανσης αναφέρει ότι, δεδομένου του επείγοντος χαρακτήρα της κατάστασης, η αποτίμηση 2, η οποία πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014, είχε ως σκοπό να εκτιμηθεί η αξία των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων της Banco Popular, να εκτιμηθεί η μεταχείριση της οποίας θα είχαν τύχει οι μέτοχοι και οι πιστωτές εάν η Banco Popular είχε υπαχθεί στην κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας καθώς και να παρασχεθούν τα στοιχεία βάσει των οποίων θα λαμβανόταν απόφαση σχετικά με τις μετοχές και τους τίτλους ιδιοκτησίας που θα μεταβιβάζονταν και τα οποία θα καθιστούσαν εφικτό στο ΕΣΕ να καθορίσει τι συνιστά εμπορικούς όρους για τους σκοπούς του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων.

223 Με την αποτίμηση 2, η Deloitte ανέφερε ότι στηρίχθηκε στις απαιτήσεις του άρθρου 36 της οδηγίας 2014/59 (το οποίο αντιστοιχεί στο άρθρο 20 του κανονισμού 806/2014) και στο κεφάλαιο 3 του οριστικού σχεδίου ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (ΕΑΤ) υπ' αριθ. 2017/05 και 2017/06, της 23ης Μαΐου 2017, σχετικά με την αποτίμηση προκειμένου να καθοριστεί η διαφορετική μεταχείριση κατόπιν της εξυγίανσης που προβλέπει η οδηγία 2014/59.

224 Το άρθρο 36, παράγραφος 15, της οδηγίας 2014/59 επιτρέπει στην ΕΑΤ να καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να εξειδικεύει τα κριτήρια βάσει των οποίων πρέπει να διενεργούνται οι αποτιμήσεις που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο διαδικασίας εξυγίανσης.

225 Το κεφάλαιο 3 του οριστικού σχεδίου τεχνικών προτύπων της ΕΑΤ, το οποίο παρατίθεται στη σκέψη 223 ανωτέρω, αφορά το σχέδιο των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων 2017/05 σχετικά με την αποτίμηση με σκοπό την εξυγίανση (στο εξής: ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα) και περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, σύμφωνα με το άρθρο 36, παράγραφος 15, της οδηγίας 2014/59, σχέδιο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού της Επιτροπής για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59 με τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που εξειδικεύουν τα κριτήρια της μεθοδολογίας που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για την εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων των ιδρυμάτων ή φορέων.

226 Πρέπει, εξάλλου, να επισημανθεί ότι, κατά την ημερομηνία της εξυγίανσης, τα εν λόγω ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα δεν ήταν δεσμευτικά, στο μέτρο που το άρθρο 5, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι το ΕΣΕ, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υπόκεινται στα δεσμευτικά ρυθμιστικά και εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που καταρτίζονται από την ΕΑΤ όταν έχουν εκδοθεί από την Επιτροπή. Τα εν λόγω ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα ενσωματώθηκαν στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/345 της Επιτροπής, της 14ης Νοεμβρίου 2017, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59 όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που προσδιορίζουν τα κριτήρια σχετικά με τη μεθοδολογία για την εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων ιδρυμάτων ή οντοτήτων (ΕΕ 2018, L 67, σ. 8).

227 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, στο άρθρο 6.3 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ ανέφερε ότι, για να αποφασίσει την απομείωση και τη μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular, στηρίχθηκε στην αποτίμηση 2, όπως συμπληρώθηκε και επιβεβαιώθηκε από τα αποτελέσματα της διαδικασίας πώλησης που διεξήγαγε το FROB.

228 Στο μέτρο που η αποτίμηση 2 περιλαμβάνει περίπλοκες τεχνικές και οικονομικές εκτιμήσεις, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το ΕΣΕ διέθετε ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όταν έκρινε ότι η αποτίμηση 2 συνιστούσε έγκυρη βάση για να αποφασίσει τη λήψη μέτρων εξυγίανσης, όπως ακριβώς και η Επιτροπή όταν αποδέχτηκε το καθεστώς εξυγίανσης.

229 Ως εκ τούτου, κατ' εφαρμογήν της νομολογίας που παρατίθεται στις σκέψεις 104 έως 109 ανωτέρω, ο έλεγχος που διενεργεί το Γενικό Δικαστήριο είναι περιορισμένος, αφορά δε τη διακρίβωση της απουσίας πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως εκ μέρους της Επιτροπής όταν αποδέχτηκε το καθεστώς εξυγίανσης καθόσον στηρίχθηκε στην αποτίμηση 2. Εναπόκειται στις προσφεύγουσες να προσκομίσουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για να ανατρέψουν την αξιοπιστία της αποτίμησης 2.

230 Προς στήριξη της επιχειρηματολογίας τους με την οποία επιχειρούν να αποδείξουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν, κατ' ουσίαν, τρεις αιτιάσεις προκειμένου να αποδείξουν ότι η αποτίμηση 2 δεν ήταν «δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική» κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014. Με την πρώτη αιτίαση, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν την αξιοπιστία της αποτίμησης 2 και τον προσωρινό χαρακτήρα της. Με τη δεύτερη και την τρίτη αιτίαση, αμφισβητούν την εκτίμηση στην οποία προέβη η Deloitte, αφενός, για τον λόγο ότι οι προσαρμογές του ισολογισμού της Banco Popular στις οποίες προέβη η Deloitte ήταν εσφαλμένες και, αφετέρου, για τον λόγο ότι το εύρος τιμών που ελήφθη υπόψη για την αποτίμηση 2 δεν ήταν αξιόπιστο.

Επί της πρώτης αιτίασης, σχετικά με την αξιοπιστία της αποτίμησης 2 και τον προσωρινό χαρακτήρα της

231 Κατά πρώτο λόγο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Deloitte ανέφερε ότι η αποτίμηση 2 δεν ήταν αξιόπιστη λόγω της περιορισμένης προθεσμίας που διέθετε για να την προετοιμάσει και λόγω της έλλειψης διαθέσιμων πληροφοριών.

232 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, στην επιστολή που συνόδευε την κοινοποίηση της αποτίμησης 2 στο ΕΣΕ, η Deloitte επισήμανε ότι, δεδομένης της δυσχερούς θέσης ρευστότητας της Banco Popular, κλήθηκε να διενεργήσει την αποτίμησή της εντός εξαιρετικά σύντομου χρονικού διαστήματος. Οι κύριες εργασίες περιορίστηκαν σε δώδεκα ημέρες από την ημέρα κατά την οποία απέκτησε πρόσβαση στα έγγραφα, ενώ το έργο αυτό θα έπρεπε κανονικά να διαρκέσει έξι εβδομάδες. Η Deloitte επισήμανε ότι υπήρχαν ορισμένα κενά και ανακολουθίες στις διαθέσιμες πληροφορίες. Η Deloitte ανέφερε ότι η αποτίμηση έπρεπε να θεωρηθεί ως εξαιρετικά αβέβαιη και προσωρινή δυνάμει του άρθρου 36 της οδηγίας 2014/59 και ότι στην αποτίμηση είχε περιληφθεί απόθεμα ασφαλείας για πρόσθετες ζημίες, σύμφωνα με το άρθρο 36, παράγραφος 9, της οδηγίας 2014/59, το οποίο αντιστοιχεί στο άρθρο 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014.

233 Το άρθρο 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ρητώς την περίπτωση κατά την οποία, λόγω των έκτακτων περιστάσεων που επικρατούν, δεν είναι δυνατή η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις των παραγράφων 7 και 9 του άρθρου αυτού, ήτοι, μεταξύ άλλων, την περίπτωση κατά την οποία δεν είναι δυνατή η συμπλήρωση της αποτίμησης με ορισμένες πληροφορίες, όπως εμφανίζονται στα λογιστικά βιβλία και αρχεία. Επιπλέον, η διάταξη αυτή αναγνωρίζει την ύπαρξη αβεβαιοτήτων που είναι εγγενείς σε κάθε προσωρινή αποτίμηση, προβλέποντας στη δεύτερη παράγραφο ότι η αποτίμηση αυτή περιλαμβάνει πρόβλεψη για πρόσθετες ζημίες.

234 Έτσι, σύμφωνα με τη διάταξη αυτήν, η Deloitte περιορίστηκε να επισημάνει ότι, δεδομένου του σύντομου χρόνου που είχε στη διάθεσή της για τη διενέργεια της αποτίμησης, χρειάστηκε να βασιστεί σε ελλιπείς πληροφορίες και διευκρίνισε ότι η αποτίμηση που διενήργησε πρέπει να θεωρηθεί προσωρινή αποτίμηση δυνάμει του άρθρου 36, παράγραφος 9, της οδηγίας 2014/59.

235 Επιπλέον, από το άρθρο 20, παράγραφος 13, του κανονισμού 806/2014 προκύπτει ότι, δεδομένου του επείγοντος χαρακτήρα της κατάστασης, το ΕΣΕ μπορούσε να στηριχθεί στην αποτίμηση 2, η οποία πραγματοποιήθηκε βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014, για την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης.

236 Το γεγονός ότι η Deloitte διαπίστωσε ότι, λαμβανομένης υπόψη της διαθέσιμης προθεσμίας, ορισμένα στοιχεία ήταν ελλιπή δεν αρκεί για να θέσει υπό αμφισβήτηση τη δυνατότητα επίκλησης της αποτίμησης 2 για την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης.

237 Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί, όπως τόνισε και η Επιτροπή, ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014, η αποτίμηση 2, η οποία πραγματοποιήθηκε υπό επείγουσες συνθήκες, έπρεπε να πληροί τις απαιτήσεις των παραγράφων 1, 7 και 9, μόνον «στο βαθμό που το [επέτρεπαν] οι περιστάσεις». Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, με το επιχείρημα αυτό, η Επιτροπή δεν υποστήριξε ότι το ΕΣΕ και η ίδια μπορούσαν να στηριχθούν σε αποτίμηση η οποία δεν είναι «δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική».

238 Εξάλλου, οι εγγενείς αβεβαιότητες της αποτίμησης 2 υπογραμμίζονται στα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα από τα οποία προκύπτει ότι, κατά την εκτίμηση και την επικαιροποίηση των ταμειακών ροών που η οντότητα μπορεί να αναμένει από τα υφιστάμενα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού, ο εκτιμητής πρέπει να στηρίζεται σε δίκαιες, συνετές και ρεαλιστικές παραδοχές και να λαμβάνει υπόψη διάφορους παράγοντες και περιστάσεις.

239 Ειδικότερα, όσον αφορά τις εκτιμήσεις σχετικά με την αξία εκχώρησης, το άρθρο 12, παράγραφος 5, των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, το οποίο επαναλαμβάνεται στο άρθρο 12, παράγραφος 5, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/345, προβλέπει τα εξής:

«Η αξία εκχώρησης καθορίζεται από τον εκτιμητή βάσει των ταμειακών ροών, μετά την αφαίρεση του κόστους εκχώρησης και της αναμενόμενης αξίας τυχόν παρεχόμενων εγγυήσεων, που η οντότητα μπορεί να αναμένει ευλόγως στις υφιστάμενες επικρατούσες συνθήκες αγοράς μέσω μιας συντεταγμένης πώλησης ή μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων. Κατά περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη τις δράσεις που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο του μηχανισμού εξυγίανσης, ο εκτιμητής μπορεί να καθορίσει την αξία εκχώρησης εφαρμόζοντας μια μείωση για μια πιθανή προεξόφληση εσπευσμένης πώλησης στην παρατηρήσιμη αγοραία τιμή της εν λόγω πώλησης ή μεταβίβασης. Προκειμένου να καθοριστεί η αξία εκχώρησης των περιουσιακών στοιχείων που δεν έχουν ρευστή αγορά, ο εκτιμητής εξετάζει τις παρατηρήσιμες τιμές στις αγορές όπου αποτελούν αντικείμενο συναλλαγής παρεμφερή περιουσιακά στοιχεία, ή τα μοντέλα υπολογισμού που χρησιμοποιούν παρατηρήσιμες παραμέτρους αγοράς, με προεξοφλήσεις για μειωμένη ρευστότητα να αντανακλώνται κατά περίπτωση.»

240 Το άρθρο 12, παράγραφος 6, των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, το οποίο επαναλαμβάνεται στο άρθρο 12, παράγραφος 6, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/345, αναφέρει διάφορους παράγοντες τους οποίους λαμβάνει υπόψη ο εκτιμητής και οι οποίοι μπορούν να επηρεάζουν τις αξίες και τις περιόδους εκχώρησης.

241 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η αποτίμηση 2 στηριζόταν σε παραδοχές και αποτελούσε συνάρτηση πολλαπλών παραγόντων. Έτσι, σύμφωνα με τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα, για τον καθορισμό της αξίας μεταβίβασης της Banco Popular κατά την ημερομηνία της εξυγίανσης, η Deloitte, στο πλαίσιο της αποτίμησης 2, στηρίχθηκε σε εκτιμήσεις και αξιολογήσεις προοπτικών.

242 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, δεδομένων των χρονικών περιορισμών και των διαθέσιμων πληροφοριών, κάθε προσωρινή αποτίμηση που πραγματοποιείται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014 ενέχει ορισμένες αβεβαιότητες και κατά προσέγγιση εκτιμήσεις και ότι οι επιφυλάξεις που διατύπωσε η Deloitte δεν μπορούν να σημαίνουν ότι η αποτίμηση 2 δεν ήταν «δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική» κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014.

243 Επομένως, λαμβανομένου υπόψη του επείγοντος χαρακτήρα της κατάστασης, η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι το ΕΣΕ μπορούσε να στηριχθεί στην αποτίμηση 2, η οποία πραγματοποιήθηκε βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014, προκειμένου να εγκρίνει το καθεστώς εξυγίανσης.

244 Κατά δεύτερο λόγο, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν το γεγονός ότι η αποτίμηση 2 ήταν προσωρινή. Το γεγονός αυτό αντιφάσκει προς την επιβεβαίωση που παρέσχε το ΕΣΕ ότι δεν θα υπήρχε εκ των υστέρων οριστική αποτίμηση δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 11, του κανονισμού 806/2014. Επιπλέον, η Deloitte περιέλαβε πρόβλεψη για πρόσθετες ζημίες, η οποία αποτελούσε αναπόσπαστο μέρος της αποτίμησης. Δεδομένου όμως ότι η αποτίμηση 2 πρέπει να θεωρηθεί οριστική, δεν μπορεί να περιλαμβάνει τέτοια πρόβλεψη.

245 Πρέπει να υπομνησθεί, αφενός, ότι το άρθρο 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ρητώς ότι η προσωρινή αποτίμηση περιλαμβάνει πρόβλεψη για πρόσθετες ζημίες και, αφετέρου, ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 13, του κανονισμού 806/2014, μια προσωρινή αποτίμηση όπως η αποτίμηση 2 αποτελεί έγκυρη βάση για την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης.

246 Το γεγονός ότι, μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ ανέφερε ότι δεν θα υπήρχε εκ των υστέρων οριστική αποτίμηση δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την αναδρομική τροποποίηση των απαιτήσεων σχετικά με την πραγματοποίηση της αποτίμησης του άρθρου 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014.

247 Τέλος, στις παρατηρήσεις τους επί του υπομνήματος παρέμβασης του ΕΣΕ, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ καθόρισε τις παραμέτρους της διαδικασίας πώλησης στο έγγραφο της διαδικασίας βάσει της αποτίμησης 2, παρακινώντας τους προσφέροντες να θεωρήσουν κατά τεκμήριο ότι η αξία του ενεργητικού ήταν μείον 2 δισεκατομμύρια ευρώ. Στην πραγματικότητα, η προσφορά του ενός ευρώ αποτελεί αρνητική προσφορά μείον 2 δισεκατομμυρίων ευρώ.

248 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό είναι αμιγώς θεωρητικό και στηρίζεται σε πλάνη περί τα πράγματα, στο μέτρο που το έγγραφο της διαδικασίας στο οποίο παραπέμπουν οι προσφεύγουσες συντάχθηκε από το FROB.

249 Επομένως, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

Επί της δεύτερης αιτίασης, σχετικά με τις προσαρμογές στις οποίες προέβη η Deloitte

250 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι προσαρμογές προς τα κάτω στις οποίες προέβη η Deloitte στον ισολογισμό της Banco Popular ήταν εσφαλμένες, μειώνοντας αδικαιολόγητα την καθαρή αξία του ενεργητικού της. Η Deloitte πραγματοποίησε προσαρμογές που υπερέβαιναν κατά πολύ την πρόβλεψη στην οποία προέβη η Banco Santander αφότου εξαγόρασε την Banco Popular και η εκτίμηση που περιλαμβάνεται στην αποτίμηση 2 δεν μπορεί να είναι τόσο διαφορετική από την αξία στην οποία κατέληξε η Banco Santander. Κατ' αυτές, αν γίνει δεκτή η προσέγγιση της Banco Santander σε όλους τους τομείς πλην των μη παραγωγικών στοιχείων του ενεργητικού και αντικατασταθεί η εκ μέρους της εκτίμηση της αξίας των μη παραγωγικών στοιχείων του ενεργητικού από το βασικό σενάριο της Deloitte, τούτο θα έχει ως αποτέλεσμα μια θετική αποτίμηση της Banco Popular ύψους 1 δισεκατομμυρίου ευρώ. Θεωρούν δε ότι η περιεχόμενη στη συμπληρωματική τους έκθεση εμπειρογνωμοσύνης εκτίμηση της οικονομικής αξίας της Banco Popular, η οποία κυμαίνεται μεταξύ 4,5 και 7,3 δισεκατομμυρίων ευρώ, συνιστά ακριβή ένδειξη της τάξης μεγέθους της αποτίμησης. Οι διαφορές μεταξύ των αξιών που ανέφερε ο εμπειρογνώμονάς τους και αυτών που ανέφερε η Banco Santander είναι περιορισμένες και αντικατοπτρίζουν το γεγονός ότι πραγματοποιήθηκαν για διαφορετικούς σκοπούς, δεδομένου ότι οι εμπειρογνώμονες των προσφευγουσών αποσκοπούσαν στον καθορισμό της οικονομικής αξίας της Banco Popular, ενώ η αποτίμηση της Banco Santander είχε προετοιμαστεί για λογιστικούς σκοπούς.

251 Αμφισβητούν, βάσει της συμπληρωματικής τους έκθεσης εμπειρογνωμοσύνης, την ανάλυση των προσαρμογών των στοιχείων του ενεργητικού της Banco Popular που πραγματοποίησε η Deloitte όσον αφορά τα εξυπηρετούμενα δάνεια, τις προβλέψεις για νομικούς κινδύνους, τις αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις της Banco Popular και τα μη ουσιώδη στοιχεία του ενεργητικού της Banco Popular υπό τη μορφή κοινών επιχειρήσεων, θυγατρικών και συνδεδεμένων επιχειρήσεων. Δεν αμφισβητούν την προσαρμογή των μη παραγωγικών στοιχείων

του ενεργητικού της Banco Popular στην αποτίμηση 2, αλλά το επίπεδο των προσαρμογών στις οποίες προέβη η Banco Santander. Θεωρούν ότι η Deloitte δεν προσέδωσε ορθή αξία στα άυλα στοιχεία του ενεργητικού της Banco Popular.

252 Όσον αφορά τη χρησιμοποιηθείσα μεθοδολογία, η Deloitte επισήμανε, με την αποτίμηση 2, ότι το σενάριο που χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό της οικονομικής αξίας ήταν η πώληση της τράπεζας σύμφωνα με το εργαλείο πώλησης των δραστηριοτήτων. Σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 5, στοιχείο στ', του κανονισμού 806/2014, σκοπός της αποτίμησης ήταν να ληφθεί τεκμηριωμένη απόφαση περί περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων, υποχρεώσεων ή μέσων ιδιοκτησίας που έπρεπε να μεταβιβαστούν και να διαμορφωθεί εμπεριστατωμένη αντίληψη του ΕΣΕ ως προς το τι συνιστούσε εμπορικούς όρους για τους σκοπούς του άρθρου 24, παράγραφος 2, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού.

253 Η Deloitte εξήγησε ότι «[η] οικονομική [της] αποτίμηση [είχε] ως στόχο να παράσχει μια εκτίμηση της αξίας που θα μπορούσε να προσφέρει ένας δυνητικός αγοραστής για την τράπεζα στο σύνολό της, κατόπιν ανοικτής, δίκαιης και ανταγωνιστικής διαδικασίας δημοπρασίας ("αξία εκχώρησης" σύμφωνα με το άρθρο 11 των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων […])».

254 Από την αιτιολογική σκέψη 6 των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων προκύπτει ότι η επιλογή της καταλληλότερης βάσης αποτίμησης (αξία κατοχής ή αξία εκχώρησης) θα πρέπει να πραγματοποιείται σε συνάρτηση με τα ειδικά μέτρα εξυγίανσης που σχεδιάζει η αρχή εξυγίανσης.

255 Όσον αφορά την επιλογή της βάσης αποτίμησης, το άρθρο 11, παράγραφος 4, των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, το οποίο επαναλαμβάνεται στο άρθρο 11, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/345, ορίζει τα εξής:

«Σε περίπτωση που οι δράσεις εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 απαιτούν τα περιουσιακά στοιχεία και οι υποχρεώσεις να παραμένουν σε μια οντότητα που συνεχίζει να αποτελεί ίδρυμα που διατηρείται σε λειτουργία, ο εκτιμητής χρησιμοποιεί την αξία κατοχής ως κατάλληλη βάση επιμέτρησης. Η αξία κατοχής μπορεί, αν θεωρείται δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική, να προβλέπει την εξομάλυνση των συνθηκών αγοράς.

Η αξία κατοχής δεν χρησιμοποιείται ως βάση επιμέτρησης σε περίπτωση που τα περιουσιακά στοιχεία μεταβιβάζονται σε έναν φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, σύμφωνα με το άρθρο 42 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, ή σε μεταβατικό ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 40 της εν λόγω οδηγίας, ή σε περίπτωση που χρησιμοποιείται ένα εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, σύμφωνα με το άρθρο 38 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.»

256 Κατά το άρθρο 12, παράγραφος 4, των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, το οποίο επαναλαμβάνεται στο άρθρο 12, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/345, «[σ]ε περίπτωση που η κατάσταση μιας οντότητας δεν της επιτρέπει να διατηρήσει ένα περιουσιακό στοιχείο ή να συνεχίσει μια δραστηριότητα, ή σε περίπτωση που η πώληση θεωρείται κατά τα άλλα απαραίτητη από την αρχή εξυγίανσης προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της εξυγίανσης, οι αναμενόμενες ταμειακές ροές αναφέρονται στις αξίες εκχώρησης που αναμένονται εντός συγκεκριμένης περιόδου εκχώρησης».

257 Οι παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό της αξίας εκχώρησης, για τους σκοπούς του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων, καθορίζονται στο άρθρο 12, παράγραφοι 5 έως 7, των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, το οποίο επαναλαμβάνεται στο άρθρο 12, παράγραφοι 5 έως 7, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/345.

258 Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν την απόφαση του ΕΣΕ να εφαρμόσει στην Banco Popular το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων. Έτσι, δεδομένου ότι η αποτίμηση 2 πραγματοποιήθηκε λαμβανομένου υπόψη του ότι επρόκειτο να εφαρμοσθεί το εργαλείο πώλησης των δραστηριοτήτων, η αξία εκχώρησης που χρησιμοποίησε η Deloitte αποτελούσε την ορθή μεθοδολογία για την εκτίμηση της αξίας της Banco Popular στο πλαίσιο της αποτίμησης 2.

259 Επισημαίνεται ότι, για να αμφισβητήσουν την εκτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού της Banco Popular που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της αποτίμησης 2, οι προσφεύγουσες στηρίζονται, αφενός, στην συμπληρωματική τους έκθεση εμπειρογνωμοσύνης που επισυνάπτεται στο υπόμνημα απάντησης και, αφετέρου, στην αξία στην οποία κατέληξε η Banco Santander.

260 Πρώτον, όσον αφορά τη συμπληρωματική έκθεση εμπειρογνωμοσύνης που επισυνάπτεται στο υπόμνημα απάντησης, η Banco Santander υποστηρίζει ότι στηρίζεται σε εσφαλμένη μεθοδολογία.

261 Συναφώς, η έκθεση εμπειρογνωμοσύνης που επισυνάπτεται στο δικόγραφο της προσφυγής αναφέρει ότι, «[σ]τις περιπτώσεις όπου πωλείται το σύνολο της επιχείρησης και όπου τα στοιχεία αυτά δεν θα αποτελέσουν αντικείμενο χωριστής μεταβίβασης, θεωρούμε ως κατάλληλη βάση την αξία κατοχής». Επιπλέον, όπως επισημαίνει η Banco Santander, η συμπληρωματική έκθεση εμπειρογνωμοσύνης που επισυνάπτεται στο υπόμνημα απάντησης αναφέρει τα εξής:

«Όπως προαναφέρθηκε, για τον καθορισμό της οικονομικής αξίας κάθε στοιχείου του ενεργητικού, είναι αναγκαίο να εξετάζεται αν η κατάλληλη βάση είναι η “αξία κατοχής” […] ή η “αξία εκχώρησης” […]. Θεωρούμε ότι ο υπολογισμός της εύλογης αξίας που περιγράφει η Banco Popular είναι παρόμοιος με εκείνον που απαιτείται για την εκπόνηση εκτίμησης με βάση την “αξία κατοχής”, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 1 των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων.»

262 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι οι εκθέσεις τους εμπειρογνωμοσύνης παρείχαν εκτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού της Banco Popular σύμφωνη με τις κατευθυντήριες γραμμές που καθορίζονται στα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα. Υποστηρίζουν ότι οι εκθέσεις εμπειρογνωμοσύνης εκτίμησαν την αξία της τράπεζας με βάση τη συνεχιζόμενη δραστηριότητα, εκτιμώντας τις ταμειακές ροές που θα δημιουργούσε η τράπεζα διατηρώντας ή εκχωρώντας ορισμένα στοιχεία του ενεργητικού της. Υποστηρίζουν ότι, αναλόγως των προσδοκιών του αγοραστή, οι διάφορες κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού πρέπει να εκτιμώνται αναλόγως του αν κατέχονται ή εκχωρούνται. Η προσέγγιση που χρησιμοποιήθηκε στη συμπληρωματική έκθεση εμπειρογνωμοσύνης των προσφευγουσών είναι σύμφωνη με το άρθρο 11, παράγραφος 4, των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, κατά το οποίο, για την πώληση ενός ιδρύματος υπό συνθήκες συνεχιζόμενης δραστηριότητας, όπως εν προκειμένω, ο εκτιμητής πρέπει να χρησιμοποιεί την αξία κατοχής.

263 Έτσι, όπως παραδέχονται οι προσφεύγουσες, οι εκθέσεις τους εμπειρογνωμοσύνης στηρίζονταν στην αξία κατοχής και όχι στην αξία εκχώρησης για να εκτιμηθεί η αξία των διαφόρων κατηγοριών στοιχείων του ενεργητικού της Banco Popular.

264 Πάντως, αρκεί η διαπίστωση ότι το άρθρο 11, παράγραφος 4, των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, το οποίο παρατίθεται στη σκέψη 255 ανωτέρω, προβλέπει ρητώς ότι η αξία κατοχής δεν χρησιμοποιείται ως βάση εκτίμησης όταν εφαρμόζεται το εργαλείο πώλησης των δραστηριοτήτων.

265 Επιπλέον, από τα επιχειρήματα των προσφευγουσών φαίνεται να προκύπτει ότι, για να δικαιολογήσουν τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε στην έκθεσή τους εμπειρογνωμοσύνης, λαμβάνουν υπόψη την αξία στην οποία θα ήταν διατεθειμένος ο ίδιος ο αγοραστής να μεταβιβάσει το σύνολο ή μέρος της Banco Popular, μετά την εξαγορά της.

266 Έτσι, με τις παρατηρήσεις τους επί του υπομνήματος παρέμβασης της Banco Santander, οι προσφεύγουσες εξηγούν για ποιον λόγο οι εκθέσεις τους εμπειρογνωμοσύνης κατέστησαν δυνατό να εκτιμηθεί η οικονομική αξία της Banco Popular υπό συνθήκες συνεχιζόμενης δραστηριότητας. Επισημαίνουν ότι, αναλόγως των προσδοκιών του αγοραστή σε σχέση με τις μελλοντικές του ενέργειες, οι διάφορες κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού πρέπει να εκτιμώνται αναλόγως του αν κατέχονται ή εκχωρούνται. Προσθέτουν ότι, για παράδειγμα, είναι δυνατόν να αναμένεται ότι ο αγοραστής θα μεταβιβάσει εντός συγκεκριμένης προθεσμίας τα μη παραγωγικά στοιχεία του ενεργητικού, αλλά ότι επιθυμεί να διατηρήσει τα εξυπηρετούμενα δάνεια τα οποία αποφέρουν έσοδα. Αναλόγως της περίπτωσης, τα στοιχεία του ενεργητικού πρέπει να εκτιμώνται αναλόγως της αξίας εκχώρησης ή της αξίας κατοχής.

267 Τα επιχειρήματα αυτά οφείλονται σε σύγχυση. Η αποτίμηση 2 είχε ως αντικείμενο τον καθορισμό της αξίας της Banco Popular στο πλαίσιο της χρήσης του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων, ήτοι τον καθορισμό της αξίας στην οποία ένας δυνητικός αγοραστής θα ήταν διατεθειμένος να εξαγοράσει την Banco Popular κατά την ημερομηνία της εξυγίανσης. Η Deloitte επισημαίνει, στην έκθεση για την αποτίμηση 2, ότι η οικονομική της εκτίμηση αποσκοπεί στο να παράσχει μια εκτίμηση της αξίας που θα μπορούσε να προσφέρει ένας δυνητικός αγοραστής για την τράπεζα στο σύνολό της. Δεν επρόκειτο, όπως φαίνεται να θεωρούν οι προσφεύγουσες, για εκτίμηση της αξίας της Banco Popular, μετά την πώλησή της στον αγοραστή, αναλόγως των στοιχείων του ενεργητικού που αυτός θα επιθυμούσε να μεταβιβάσει ή να διατηρήσει.

268 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε στις εκθέσεις εμπειρογνωμοσύνης που προσκόμισαν οι προσφεύγουσες δεν αντιστοιχεί σε εκείνη που έπρεπε να χρησιμοποιηθεί από την Deloitte για την αποτίμηση. Επιπλέον, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή, η συμπληρωματική έκθεση εμπειρογνωμοσύνης στηρίζεται σε δεδομένα μεταγενέστερα της εξαγοράς της Banco Popular από την Banco Santander, τα οποία, επομένως, δεν είναι κρίσιμα προκειμένου να αξιολογηθεί η οικονομική εκτίμηση στην οποία προέβη η αποτίμηση 2 και η οποία αποσκοπούσε στον καθορισμό της αξίας εκχώρησης για έναν δυνητικό αγοραστή πριν από την εξυγίανση.

269 Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι αυτές οι εκθέσεις εμπειρογνωμοσύνης δεν ασκούν επιρροή προκειμένου να καθοριστεί αν η αποτίμηση 2 εκτίμησε ορθώς την αξία των στοιχείων του ενεργητικού της Banco Popular. Ειδικότερα, η εκτίμηση της οικονομικής αξίας της Banco Popular, η οποία πραγματοποιήθηκε με τη συμπληρωματική έκθεση εμπειρογνωμοσύνης και κυμαίνεται μεταξύ 4,5 και 7,3 δισεκατομμυρίων ευρώ, στηρίζεται σε εσφαλμένη μεθοδολογία και, ως εκ τούτου, δεν ασκεί επιρροή. Η πραγματοποιούμενη από τις προσφεύγουσες σύγκριση των αποτελεσμάτων των εκτιμήσεων των διαφόρων κατηγοριών στοιχείων του ενεργητικού που περιλαμβάνονται, αφενός, στη συμπληρωματική έκθεση εμπειρογνωμοσύνης και, αφετέρου, στην αποτίμηση 2, πρέπει να θεωρηθεί αλυσιτελής.

270 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες παραπέμπουν στις προσαρμογές στις οποίες προέβη η Banco Santander μετά την εξαγορά της Banco Popular, όταν παρουσίασε τον ισολογισμό της Banco Popular. Υποστηρίζουν ότι μια εκτίμηση της οικονομικής αξίας της Banco Popular στην αποτίμηση 2 δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι «δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική», όταν διαφέρει από εκείνη στην οποία κατέληξε ο αγοραστής.

271 Διαπιστώνεται, όπως επισήμανε και το ΕΣΕ, ότι η λογιστική μεταχείριση των εξαγορών της Banco Santander δεν μπορεί να συγκριθεί με τα αποτελέσματα της αποτίμησης 2, στο μέτρο που δεν εξυπηρετεί τον ίδιο σκοπό και δεν χρησιμοποιεί την ίδια μεθοδολογία.

272 Συναφώς, οι προσφεύγουσες παραδέχονται, με το υπόμνημα απάντησης, ότι η αποτίμηση στην οποία προέβη η Banco Santander ανταποκρινόταν σε σκοπό διαφορετικό από εκείνον των εμπειρογνωμόνων τους και ότι δεν απέβλεπε στην εκτίμηση της οικονομικής αξίας της Banco Popular, αλλά της λογιστικής αξίας της.

273 Επιπλέον, η αποτίμηση 2 είχε ως σκοπό τον καθορισμό της αξίας μεταβίβασης της Banco Popular για κάθε δυνητικό αγοραστή. Πάντως, όπως υπογραμμίζει το ΕΣΕ, τα λογιστικά βιβλία της Banco Santander αποδίδουν ιδιαίτερη αξία στα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού της Banco Popular κατόπιν της ενσωμάτωσης της Banco Popular στις λειτουργίες της Banco Santander σύμφωνα με τους λογιστικούς κανόνες.

274 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να θεωρηθεί ότι η οικονομική αξία που αποδόθηκε στην Banco Popular από την Banco Santander κατά την ημερομηνία έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης είναι η αξία που περιλαμβάνεται στην προσφορά εξαγοράς της, ήτοι ένα ευρώ.

275 Επιπλέον, πρέπει να απορριφθούν ως αλυσιτελή τα επιχειρήματα με τα οποία οι προσφεύγουσες αμφισβητούν τις προσαρμογές σχετικά με τα μη παραγωγικά στοιχεία του ενεργητικού που πραγματοποίησε η Banco Santander, μετά την εξυγίανση.

276 Επικουρικώς, οι προσφεύγουσες φρονούν, με τις παρατηρήσεις τους επί των υπομνημάτων παρέμβασης, ότι, ακόμη και αν τα στοιχεία του ενεργητικού της Banco Popular έπρεπε να έχουν εκτιμηθεί με βάση την αξία εκχώρησης επιμέρους στοιχείων ενεργητικού τα οποία η Banco Popular θα εξακολουθούσε να κατέχει υπό συνθήκες συνεχιζόμενης δραστηριότητας, η αξία της Banco Popular θα κυμαινόταν μεταξύ 1,5 και 4,3 δισεκατομμυρίων ευρώ.

277 Συναφώς, οι προσφεύγουσες αρκούνται στην παράθεση ενός αριθμητικού πίνακα ο οποίος περιέχει σύγκριση των αξιών της Banco Popular τις οποίες εκτίμησαν η Deloitte στην αποτίμηση 2, η Banco Santander και η έκθεση εμπειρογνωμοσύνης χωρίς προσαρμογή και με προσαρμογή. Εντούτοις, η προσκόμιση των αποτελεσμάτων των υπολογισμών των εμπειρογνωμόνων τους κατόπιν προσαρμογής, χωρίς περαιτέρω εξήγηση σχετικά με τη χρησιμοποιηθείσα μέθοδο και τη φύση των πραγματοποιηθεισών προσαρμογών, δεν παρέχει στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να κατανοήσει το περιεχόμενο του επιχειρήματος αυτού.

278 Για παράδειγμα, από τον πίνακα αυτόν προκύπτει ότι η σειρά που αντιστοιχεί στην «προσαρμογή της αξίας των στοιχείων ενεργητικού» στη συμπληρωματική έκθεση εμπειρογνωμοσύνης οδηγούσε σε εύρος τιμών από 5,2 έως 7,9 δισεκατομμύρια ευρώ και ότι η ίδια αυτή αξία «κατόπιν προσαρμογής» είναι από 8,2 έως 11 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι προσφεύγουσες δεν παρέχουν καμία εξήγηση για τις διαφορές αυτές.

279 Τρίτον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν, με το υπόμνημα απάντησης, ειδικά επιχειρήματα προς αμφισβήτηση της μεθόδου που χρησιμοποίησε η Deloitte για την αποτίμηση ορισμένων κατηγοριών στοιχείων του ενεργητικού.

280 Όσον αφορά τα εξυπηρετούμενα δάνεια, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Deloitte αναγνώρισε, στην αποτίμηση 2, ότι δεν χρησιμοποίησε τη μέθοδο της προεξόφλησης των ταμειακών ροών (Discounting Cash Flows) και ότι υιοθέτησε μια μέθοδο που δεν ήταν

κατάλληλη, ήτοι το Διεθνές Πρότυπο Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) 9 [International Financial Reporting Standard (IFRS) 9], που αφορά τη λογιστική αντιμετώπιση των χρηματοπιστωτικών μέσων.

281 Στο πλαίσιο της αποτίμησης 2, όσον αφορά τα δάνεια και τις απαιτήσεις, η Deloitte ανέφερε τα εξής:

«[…] δεν κατέστη δυνατόν να εφαρμοστεί σε αυτό το χαρτοφυλάκιο μια προσέγγιση υποδειγμάτων των πλήρων προεξοφλημένων ταμειακών ροών η οποία να είναι αρκούντως σταθερή. Αντ' αυτού, λαμβανομένων υπόψη των δεδομένων και χρόνου που είχαμε στη διάθεσή μας, εξετάσαμε δύο προσεγγίσεις όσον αφορά την αποτίμηση:

προσέγγιση «από τη βάση προς την κορυφή», προσαρμοσμένη ανάλογα με τις αναμενόμενες ζημίες, η οποία λαμβάνει υπόψη τα δεδομένα σχετικά με την υποκείμενη έκθεση της τράπεζας σε κίνδυνο σε περίπτωση αθέτησης υποχρεώσεων, την πιθανότητα αθέτησης υποχρεώσεων για τη συνολική διάρκεια ζωής (εκτιμώμενη βάσει της πιθανότητας αθέτησης υποχρεώσεων σύμφωνα με στοιχεία παρεχόμενα σε δεδομένο χρονικό σημείο) και τις ζημίες σε περίπτωση αθέτησης υποχρεώσεων, και η οποία προσαρμόζει τις παραμέτρους βάσει των δεικτών αναφοράς της αγοράς, των δεικτών αναφοράς της Τράπεζας της Ισπανίας για τις ζημίες σε περίπτωση αθέτησης υποχρεώσεων και της ανάλυσης της Deloitte, όλα με βάση συντηρητικές παραδοχές. Η προσέγγιση αυτή αντανακλά κατ' ουσίαν τον τρόπο με τον οποίο ένας τραπεζικός αγοραστής θα διαχειριζόταν μελλοντικά τα χαρτοφυλάκια […].»

282 Η Deloitte επισήμανε ότι η μέθοδός της για τον υπολογισμό της οικονομικής αξίας των δανείων και των απαιτήσεων συνίστατο στην εκτίμηση της αναμενόμενης απώλειας πιστώσεων και εξήγησε τις παραμέτρους που είχαν επιλεγεί για τον προσδιορισμό της έκθεσης στον κίνδυνο αθέτησης υποχρεώσεων και των πιθανοτήτων αθέτησης υποχρεώσεων.

283 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η μέθοδος αυτή είναι σύμφωνη με τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα.

284 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η αποτίμηση των δανείων και των απαιτήσεων αποτελεί αντικείμενο αβεβαιότητας που αποσαφηνίζεται στο άρθρο 8, στοιχείο α′, των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, το οποίο επαναλαμβάνεται στο άρθρο 8, στοιχείο α′, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/345, κατά το οποίο:

«[Ο] εκτιμητής εστιάζεται, ιδίως, σε τομείς που υπόκεινται σε σημαντική αβεβαιότητα αποτίμησης και έχουν σημαντικές επιπτώσεις στη συνολική αποτίμηση. Για τους εν λόγω τομείς, ο εκτιμητής παρέχει τα αποτελέσματα της αποτίμησης υπό μορφή βέλτιστων επακριβών εκτιμήσεων και, κατά περίπτωση, υπό μορφή εύρους τιμών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3. Οι εν λόγω τομείς περιλαμβάνουν:

α) δάνεια ή χαρτοφυλάκια δανείων, των οποίων οι αναμενόμενες ταμειακές ροές εξαρτώνται από την ικανότητα, την προθυμία ή τα κίνητρα ενός αντισυμβαλλόμενου να εκτελέσει τις υποχρεώσεις του, σε περίπτωση που οι εν λόγω προσδοκίες πηγάζουν από παραδοχές που συνδέονται με ποσοστά εγκληματικότητας, πιθανότητες αθέτησης υποχρεώσεων, ζημία σε περίπτωση αθέτησης υποχρεώσεων ή χαρακτηριστικά των μέσων, ιδίως όταν αποδεικνύονται από μοτίβα ζημίας για ένα χαρτοφυλάκιο δανείων».

285 Επιπλέον, στις σελίδες 4 έως 11 του παραρτήματος της αποτίμησης 2, η Deloitte αποσαφήνισε τις προσαρμογές που είχε πραγματοποιήσει όσον αφορά την αποτίμηση των δανείων και των απαιτήσεων, ιδίως υπό το πρίσμα των κινδύνων αθέτησης υποχρεώσεων πληρωμής. Οι προσφεύγουσες δεν προβάλλουν κανένα επιχείρημα προς αμφισβήτηση των προσαρμογών αυτών.

286 Επιπλέον, οι προσφεύγουσες παραδέχονται ότι, λαμβανομένης υπόψη της περιορισμένης προθεσμίας που διέθετε η Deloitte, η τελευταία δεν μπορούσε να πραγματοποιήσει πλήρη και σταθερή ανάλυση των προεξοφλημένων ταμειακών ροών.

287 Όσον αφορά τα επιχειρήματα κατά τα οποία ο κανόνας ΔΠΧΑ 9, ο οποίος αποτελεί λογιστικό πρότυπο, δεν ήταν κατάλληλος, αρκεί να επισημανθεί ότι η Deloitte ανέφερε στην αποτίμηση 2 ότι, «μολονότι αντιλαμβανόμαστε ότι ο νέος κανόνας ΔΠΧΑ 9 θα επιφέρει αύξηση των προβλέψεων, τούτο δεν θα τροποποιήσει τους υπολογισμούς που έγιναν εν προκειμένω». Εξ αυτού προκύπτει ότι η Deloitte δεν χρησιμοποίησε την εν λόγω μέθοδο και ότι τα επιχειρήματα των προσφευγουσών είναι αλυσιτελή.

288 Όσον αφορά την αποτίμηση των προσαρμογών των προβλέψεων για νομικούς κινδύνους, διαπιστώνεται ότι η σύγκριση στην οποία προέβησαν οι προσφεύγουσες μεταξύ της αποτίμησης 2 και της αποτίμησης 3, η οποία πραγματοποιήθηκε μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, δεν είναι λυσιτελής. Αρκεί να επισημανθεί ότι η αποτίμηση 3 διενεργήθηκε με διαφορετική μέθοδο και για διαφορετικό σκοπό απ' ό,τι η αποτίμηση 2. Ομοίως, η σύγκριση που πραγματοποιήθηκε με την εκτίμηση στην οποία προέβη η Bankia στηριζόμενη σε άρθρο του Τύπου δεν είναι λυσιτελής, κατά μείζονα λόγο διότι δεν διευκρινίζεται αν η εκτίμηση αυτή αφορούσε το σύνολο των νομικών κινδύνων που αναλύθηκαν στην αποτίμηση 2 ούτε αν τα αποτελέσματα ήταν πράγματι συγκρίσιμα.

289 Όσον αφορά την αποτίμηση των αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων, οι προσφεύγουσες παραδέχονται ότι είναι αβέβαιη και εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τον αγοραστή. Θεωρούν ότι το εύρος τιμών που έλαβε υπόψη η Deloitte είναι υπερβολικά στενό, πράγμα που θα έπρεπε να έχει αποτελέσει ένδειξη για το ΕΣΕ και την Επιτροπή ότι η προσέγγιση της Deloitte δεν ήταν κατάλληλη και ότι το εύρος αυτό δεν αντιστοιχεί στην προσαρμογή στην οποία προέβη η Banco Santander.

290 Η Deloitte επισήμανε, μεταξύ άλλων, στη σελίδα 32 του παραρτήματος της αποτίμησης 2, ότι η αποτίμηση των μη προστατευόμενων αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων εξαρτιόταν από τον αγοραστή, ιδίως από το αν επρόκειτο για ισπανική ή αλλοδαπή οντότητα, και ότι, σε περίπτωση που ο αγοραστής θα ήταν ισπανική τράπεζα, καθοριστικά για τη δυνατότητα ανάκτησής τους και την αναγνώρισή τους στον ισολογισμό θα ήταν το επιχειρηματικό σχέδιο της Banco Popular και το σχέδιο του αγοραστή. Το παράρτημα της αποτίμησης 2 αναφέρει ότι η εκτίμηση στην οποία προέβη η Deloitte λαμβάνει υπόψη τις διάφορες αυτές παραδοχές.

291 Οι προσφεύγουσες δεν εξηγούν με ποιον τρόπο η αβεβαιότητα την οποία επισήμανε η Deloitte δικαιολογούσε την πραγματοποίηση διαφορετικών προσαρμογών στο καλύτερο και στο χειρότερο σενάριο. Συναφώς, στη συνημμένη στο υπόμνημα απάντησης συμπληρωματική έκθεση εμπειρογνωμοσύνης, ο εμπειρογνώμονας περιορίζεται να επισημάνει τον «περίεργο» χαρακτήρα αυτού του εύρους τιμών. Επιπλέον, πρέπει να υπομνησθεί ότι η σύγκριση με τις προσαρμογές στις οποίες προέβη η Banco Santander δεν είναι λυσιτελής.

292 Όσον αφορά την αποτίμηση των άυλων στοιχείων του ενεργητικού, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Deloitte δεν απέδωσε καμία οικονομική αξία, αφενός, στα άυλα στοιχεία του ενεργητικού που συνδέονταν με τις βασικές καταθέσεις (Core deposit intanbles), τη στιγμή που οι αναλήψεις αφορούσαν πιθανότατα τις λιγότερο σταθερές καταθέσεις, και, αφετέρου, στο σήμα Banco Popular, τη στιγμή που είχε αναγνωρίσει ελάχιστη αξία στο εμπορικό σήμα της Banco Pastor. Κατά τις προσφεύγουσες, η προσέγγιση αυτή αρκούσε για να συναχθεί ότι η αποτίμηση 2 δεν ήταν αξιόπιστη.

293 Αφενός, στην αποτίμηση 2, η Deloitte εκτίμησε, όσον αφορά τα άυλα στοιχεία του ενεργητικού που συνδέονταν με τις βασικές καταθέσεις, ότι ένας δυνητικός αγοραστής δεν θα τους απέδιδε καμία αξία λόγω των σημαντικών αναλήψεων καταθέσεων κατά την ημερομηνία της εκτίμησης.

294 Επισημαίνεται ότι, λαμβανομένου υπόψη του εύρους των εκροών ρευστότητας κατά την ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η αποτίμηση 2, από κανένα στοιχείο δεν δύναται να συναχθεί, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, ότι οι περισσότερες σταθερές καταθέσεις παρέμειναν στην τράπεζα.

295 Αφετέρου, η Deloitte εξήγησε, όσον αφορά την υπεραξία της Banco Popular, ότι ένας δυνητικός αγοραστής δεν θα απέδιδε καμία αξία στην προϋπάρχουσα υπεραξία, δεδομένου ότι δεν αποτελούσε αναγνωρίσιμο περιουσιακό στοιχείο στο πλαίσιο συνένωσης επιχειρήσεων. Επισήμανε ότι, δεδομένης της ισχυρής παρουσίας του σήματος Banco Pastor στη Γαλικία, το σήμα αυτό θα είχε αξία για έναν τρίτο και ότι είχε εκτιμήσει το εύρος τιμών εφαρμόζοντας τη μέθοδο των δικαιωμάτων εκμετάλλευσης, η οποία είναι η πλέον χρησιμοποιούμενη μέθοδος για την αποτίμηση εμπορικών σημάτων.

296 Οι προσφεύγουσες δεν προβάλλουν κανένα συγκεκριμένο επιχείρημα ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση τις διευκρινίσεις αυτές.

297 Όσον αφορά την αποτίμηση των κοινών επιχειρήσεων, των θυγατρικών και των συνδεδεμένων επιχειρήσεων, οι προσφεύγουσες περιορίζονται στον ισχυρισμό ότι, βάσει εκθέσεων ανάλυσης αναγόμενων στον κρίσιμο χρόνο και πραγματικών ή προβαλλομένων συναλλαγών, το ποσό που έλαβε υπόψη η Deloitte συνιστά υποτίμηση και ότι μια εύλογη εκτίμηση ανέρχεται στα 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

298 Αρκεί η διαπίστωση, αφενός, ότι οι προσφεύγουσες δεν καθορίζουν τη βάση επί της οποίας στηρίζεται η εκτίμηση αυτή και, αφετέρου, ότι τα ως άνω επιχειρήματα δεν καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό των σφαλμάτων στα οποία φέρεται να υπέπεσε η Deloitte κατά την αποτίμηση 2.

299 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι, βάσει του άρθρου 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να μνημονεύει το αντικείμενο της διαφοράς καθώς και συνοπτική έκθεση των προβαλλόμενων ισχυρισμών. Κατά πάγια νομολογία, για να είναι παραδεκτή μια προσφυγή πρέπει τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων αυτή στηρίζεται να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικώς, πλην όμως κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό, από το ίδιο το κείμενο του δικογράφου. Μολονότι το κύριο μέρος της προσφυγής μπορεί να στηριχθεί και να συμπληρωθεί, επί συγκεκριμένων σημείων, με παραπομπές σε συγκεκριμένα χωρία συνημμένων εγγράφων, γενική παραπομπή σε άλλα κείμενα, ακόμη και συνημμένα στην προσφυγή, δεν μπορεί να καλύψει την έλλειψη ουσιωδών στοιχείων της νομικής επιχειρηματολογίας, τα οποία, δυνάμει των προμνησθεισών

διατάξεων, πρέπει να περιλαμβάνονται στο κείμενο της προσφυγής [βλ. αποφάσεις της 17ης Σεπτεμβρίου 2007, Microsoft κατά Επιτροπής, T-201/04, EU:T:2007:289, σκέψη 94 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 5ης Οκτωβρίου 2020, HeidelbergCement και Schwenk Zement κατά Επιτροπής, T-380/17, EU:T:2020:471, σκέψη 92 (μη δημοσιευθείσα) και εκεί μνημονευόμενη νομολογία]. Δεν απόκειται, εξάλλου, στο Γενικό Δικαστήριο να αναζητεί και να εντοπίζει στα παραρτήματα τους ισχυρισμούς ή λόγους που θα μπορούσαν, κατά την κρίση του, να αποτελούν τη βάση της προσφυγής, δεδομένου ότι τα παραρτήματα επιτελούν λειτουργία αμιγώς αποδεικτική και διευκρινιστική (βλ. αποφάσεις της 17ης Σεπτεμβρίου 2007, Microsoft κατά Επιτροπής, T-201/04, EU:T:2007:289, σκέψη 94 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, Κάτω Χώρες κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-760/15 και T-636/16, EU:T:2019:699, σκέψη 114 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· πρβλ., επίσης, απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

300 Ελλείψει επιχειρήματος που να περιλαμβάνεται στο υπόμνημα απάντησης, οι γενικές παραπομπές των προσφευγουσών στη συμπληρωματική έκθεση εμπειρογνωμοσύνης, η οποία επισυνάπτεται στο παράρτημα του εν λόγω υπομνήματος, δεν μπορούν να εξεταστούν.

301 Επισημαίνεται ότι, στο πλαίσιο της αποτίμησης 2, η Deloitte εξήγησε για καθεμία από τις κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε για την αποτίμησή τους και τις αβεβαιότητες που δικαιολογούσαν τις πραγματοποιηθείσες προσαρμογές. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι τα επιχειρήματα των προσφευγουσών δεν θέτουν υπό αμφισβήτηση τις προσαρμογές στις οποίες προέβη η Deloitte με την αποτίμηση 2 όσον αφορά τις διάφορες κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού της Banco Popular και δεν οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η αποτίμηση 2 δεν ήταν «δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική» σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014.

302 Επικουρικώς, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι η εκτίμηση στην οποία προέβη η Deloitte με την αποτίμηση 2 όσον αφορά τέσσερα βασικά στοιχεία, τα οποία δεν επηρεάζονται κατ' αυτές από την εφαρμοστέα μέθοδο αποτίμησης, είχε ως αποτέλεσμα την υποτίμηση της αξίας της Banco Popular κατά 4,8 έως 5 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι προσφεύγουσες επικαλούνται την προσαρμογή των αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων, τη μη συνεκτίμηση των άυλων στοιχείων του ενεργητικού, ιδίως των συνδεόμενων με τις βασικές καταθέσεις, την υπερεκτίμηση των νομικών κινδύνων και την υποτίμηση της αξίας των κοινών επιχειρήσεων, των θυγατρικών και των συνδεδεμένων επιχειρήσεων, που περιλαμβάνονται στην αποτίμηση 2.

303 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι, αφενός, οι προσφεύγουσες απλώς προβαίνουν σε σύγκριση μεταξύ των εκτιμήσεων που περιλαμβάνονται στην αποτίμηση 2 και εκείνων που περιλαμβάνονται στη συμπληρωματική τους έκθεση εμπειρογνωμοσύνης. Αφετέρου, δεν εξηγούν για ποιον λόγο είναι αδιάφορη η μέθοδος αποτίμησης για την εκτίμηση των τεσσάρων αυτών κατηγοριών στοιχείων ενεργητικού.

304 Ως εκ τούτου, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

Επί της τρίτης αιτίασης, σχετικά με το εύρος τιμών που ελήφθη υπόψη για την αποτίμηση 2

305 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το εύρος των τιμών που ελήφθη υπόψη για την αποτίμηση 2 και το γεγονός ότι η τελευταία διέφερε από τις πρόσφατες αποτιμήσεις του καθαρού ενεργητικού της Banco Popular έπρεπε να έχουν εγείρει υπόνοιες στο ΕΣΕ και την Επιτροπή ως προς το γεγονός ότι η αποτίμηση αυτή δεν ήταν «δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική» και δεν παρείχε αξιόπιστη βάση για την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης.

306 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, στο πλαίσιο της αποτίμησης 2, η Deloitte επισήμανε ότι το αποτέλεσμα της εκτίμησής της κυμαινόταν μεταξύ 1,3 δισεκατομμυρίων και μείον 8,2 δισεκατομμυρίων ευρώ, με την ακριβέστερη εκτίμηση να τοποθετείται εντός των ορίων αυτών στα μείον 2 δισεκατομμύρια ευρώ.

307 Κατά πρώτο λόγο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι από το μεγάλο εύρος τιμών που αναφέρεται στην αποτίμηση 2 προκύπτει ότι το μέγεθος αυτό δεν ήταν αξιόπιστο.

308 Επισημαίνεται ότι το μεγάλο εύρος τιμών δικαιολογείται από τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε για την αποτίμηση 2.

309 Συναφώς, όσον αφορά τη μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε στην αποτίμηση 2, η Deloitte επισήμανε ότι υιοθέτησε μια προσέγγιση ανά κατηγορία, προσαρμόζοντας τις λογιστικές αξίες κάθε κατηγορίας στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού προκειμένου να εκτιμηθούν οι ζημίες και τα κέρδη και άλλες προσαρμογές που θα εφάρμοζε κάθε αγοραστής στην αξία. Προσκόμισε ένα εύρος αποτίμησης για κάθε κατηγορία στοιχείων ενεργητικού και παθητικού.

310 Η μέθοδος αυτή είναι σύμφωνη με το άρθρο 2, παράγραφος 3, των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, που επαναλαμβάνεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/345, κατά το οποίο:

«Ο εκτιμητής παρέχει τη βέλτιστη επακριβή εκτίμηση της αξίας ενός συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου, μιας συγκεκριμένης υποχρέωσης ή συνδυασμού των δύο. Κατά περίπτωση, τα αποτελέσματα της αποτίμησης παρέχονται επίσης υπό μορφή εύρους τιμών.»

311 Έτσι, η άθροιση των χαμηλότερων τιμών για κάθε κατηγορία στοιχείων ενεργητικού και παθητικού έδωσε τη χαμηλή εκτίμηση του εύρους και η άθροιση των υψηλότερων τιμών έδωσε την υψηλή εκτίμηση του εύρους. Επομένως, η μέθοδος αυτή εξηγεί το μεγάλο εύρος τιμών που ελήφθη υπόψη για την αποτίμηση 2. Εκτός αυτού, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από την ανάλυση της πρώτης αιτίασης, ο καθορισμός της αξίας εκχώρησης στηρίζεται σε εκτιμήσεις συνεπαγόμενες ορισμένες αβεβαιότητες οι οποίες δικαιολογούν την επιλογή της παρουσίασης των αποτελεσμάτων υπό τη μορφή εύρους τιμών.

312 Επιπλέον, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή, λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους του συνολικού ισολογισμού της Banco Popular, με ποσό που υπερβαίνει τα 130 δισεκατομμύρια ευρώ, η διαφορά μεταξύ των δύο τιμών του εύρους αντιπροσώπευε μόνον το 7 % περίπου του ισολογισμού.

313 Με το υπόμνημα απάντησης, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η σύγκριση αυτή δεν είναι λυσιτελής και ότι το μεγάλο εύρος τιμών, ήτοι τα 9,5 δισεκατομμύρια ευρώ, πρέπει να συγκριθεί με την καθαρή αξία του ενεργητικού της Banco Popular, ήτοι τα 10,78 δισεκατομμύρια ευρώ.

314 Συναφώς, διαπιστώνεται, αφενός, ότι η παραπομπή της Επιτροπής στο μέγεθος του ισολογισμού της Banco Popular δεν αποσκοπεί στην εκτίμηση της ακρίβειας του εύρους τιμών, αλλά μόνο στη σχετικοποίηση του εύρους αυτού. Αφετέρου, η απόκλιση μεταξύ του καλύτερου και του χειρότερου σεναρίου αποτίμησης που έλαβε υπόψη η Deloitte δεν αποτελεί στοιχείο συγκρίσιμο με τη λογιστική αξία των καθαρών στοιχείων του ενεργητικού της Banco Popular.

315 Κατά δεύτερο λόγο, οι προσφεύγουσες επισημαίνουν ότι η Banco Popular ολοκλήρωσε επιτυχώς την άσκηση προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του 2016 και ότι, μολονότι η Banco Popular αντιμετώπιζε προβλήματα ρευστότητας, στις 31 Μαρτίου 2017 τα καθαρά στοιχεία του ενεργητικού της ανέρχονταν σε 10,78 δισεκατομμύρια ευρώ και η κύρια δραστηριότητά της σχετικά με τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) εξακολουθούσε να είναι αποδοτική.

316 Συναφώς, αφενός, αρκεί η διαπίστωση ότι η άσκηση προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του 2016 της Banco Popular, η οποία δημοσιεύθηκε τον Ιούλιο του 2016, αφορά επομένως την κατάσταση στην οποία βρισκόταν η Banco Popular σε ημερομηνία κατά πολλούς μήνες προγενέστερη της ημερομηνίας έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης, οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι παρέχει ενδείξεις σχετικά με την οικονομική εξέλιξη της Banco Popular. Αφετέρου, η αναφορά στα καθαρά στοιχεία του ενεργητικού δεν ασκεί επιρροή, στο μέτρο που τα στοιχεία αυτά αντικατοπτρίζουν μόνον τη λογιστική αξία της Banco Popular και όχι την αξία εκχώρησης κατά την ημερομηνία της εξυγίανσης.

317 Ως εκ τούτου, η τρίτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

318 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι η αποτίμηση 2 δεν ήταν «δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική» κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014.

319 Επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αποδεχόμενη το καθεστώς εξυγίανσης καθόσον αυτό στηρίχθηκε στην αποτίμηση 2.

320 Συνεπώς, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης

321 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμά τους σε προηγούμενη ακρόαση καθόσον εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς να τους παράσχει τη δυνατότητα να υποβάλουν παρατηρήσεις. Υποστηρίζουν ότι δεν ακούστηκαν κατά τη διαδικασία εξυγίανσης, μολονότι η προσβαλλόμενη απόφαση επηρέασε άμεσα και ατομικά τα συμφέροντά τους. Η Επιτροπή οφείλει να διασφαλίζει την ακρόαση των προσφευγουσών, σύμφωνα με το άρθρο 41 του Χάρτη, έστω και αν τούτο δεν προβλέπεται από τον κανονισμό 806/2014.

322 Φρονούν ότι, αν το ΕΣΕ και η Επιτροπή είχαν σεβαστεί το δικαίωμά τους σε προηγούμενη ακρόαση, θα τους είχε παρασχεθεί η δυνατότητα να υποβάλουν λυσιτελώς παρατηρήσεις ακόμη και εντός σύντομης προθεσμίας. Οι προσφεύγουσες θα μπορούσαν να έχουν θίξει το ζήτημα της ορθής αποτίμησης της Banco Popular και, λαμβανομένων υπόψη των αποδεικτικών στοιχείων που προβλήθηκαν με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, είναι πιθανόν ότι το ΕΣΕ ή η Επιτροπή θα είχαν σχηματίσει διαφορετική άποψη για την αποτίμηση της Banco Popular, πράγμα που θα είχε οδηγήσει στην έγκριση καθεστώτος εξυγίανσης διαφορετικού από εκείνο το οποίο έγινε δεκτό με την προσβαλλόμενη απόφαση.

323 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η διαδικασία του άρθρου 18 του κανονισμού 806/2014 καταλήγει στη λήψη μέτρου γενικής ισχύος όσον αφορά τους μετόχους και τους πιστωτές του υπό εξυγίανση ιδρύματος και ότι το άρθρο 41 του Χάρτη δεν έχει εφαρμογή. Εκτιμά, επικουρικώς, ότι η μη παροχή στις προσφεύγουσες της δυνατότητας να ακουστούν δικαιολογείται βάσει του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη.

324 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του Χάρτη προβλέπει ότι το δικαίωμα της χρηστής διοίκησης περιλαμβάνει το δικαίωμα κάθε προσώπου σε προηγούμενη ακρόαση πριν να ληφθεί ατομικό μέτρο εις βάρος του.

325 Το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης διασφαλίζει σε κάθε πρόσωπο τη δυνατότητα να γνωστοποιεί, λυσιτελώς και αποτελεσματικώς, την άποψή του κατά τη διάρκεια διοικητικής διαδικασίας και πριν από την έκδοση οποιασδήποτε αποφάσεως δυνάμενης να επηρεάσει δυσμενώς τα συμφέροντά του. Εκτός αυτού, πρέπει να διευκρινιστεί ότι το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης επιδιώκει διττό σκοπό. Αφενός, συμβάλλει στην κατά το δυνατόν ακριβέστερη και ορθότερη εξέταση του φακέλου και εξακρίβωση των πραγματικών περιστατικών και, αφετέρου, διασφαλίζει την αποτελεσματική προστασία του ενδιαφερομένου. Ειδικότερα, το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης σκοπεί να διασφαλίσει ότι κάθε βλαπτική απόφαση λαμβάνεται εν πλήρει γνώσει της καταστάσεως και επιδιώκει, μεταξύ άλλων, να παράσχει τη δυνατότητα στην αρμόδια αρχή να διορθώσει ένα λάθος ή στον ενδιαφερόμενο να προβάλει στοιχεία της προσωπικής του κατάστασης που συνηγορούν υπέρ του να ληφθεί η απόφαση, να μη ληφθεί ή να έχει το τάδε ή το δείνα περιεχόμενο (βλ. απόφαση της 4ης Ιουνίου 2020, ΕΥΕΔ κατά De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, σκέψεις 68 και 69 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

326 Επισημαίνεται ότι το Δικαστήριο έχει επιβεβαιώσει τη σημασία του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης και το ευρύτατο περιεχόμενό του στην έννομη τάξη της Ένωσης, κρίνοντας ότι το δικαίωμα αυτό πρέπει να εφαρμόζεται σε κάθε διαδικασία δυνάμενη να καταλήξει στην έκδοση βλαπτικής πράξης. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, ο σεβασμός του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης επιβάλλεται ακόμη και όταν η εφαρμοστέα ρύθμιση δεν προβλέπει ρητώς την τήρηση μιας τέτοιας διατύπωσης (βλ. αποφάσεις της 22ας Νοεμβρίου 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, σκέψεις 85 και 86 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 18ης Ιουνίου 2020, Επιτροπή κατά QR, C-831/18 P, EU:C:2020:481, σκέψη 67 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 7ης Νοεμβρίου 2019, ADDE κατά Κοινοβουλίου, T-48/17, EU:T:2019:780, σκέψη 89 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

327 Επομένως, δεδομένου του χαρακτήρα της ως θεμελιώδους και γενικής αρχής του δικαίου της Ένωσης, η εφαρμογή της αρχής των δικαιωμάτων άμυνας, στα οποία συγκαταλέγεται το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης, δεν μπορεί ούτε να αποκλείεται ούτε να περιορίζεται από κανονιστική διάταξη και η τήρηση της αρχής αυτής πρέπει, επομένως, να διασφαλίζεται τόσο σε περίπτωση πλήρους έλλειψης ειδικής κανονιστικής ρύθμισης όσο και σε περίπτωση ύπαρξης κανονιστικής ρύθμισης η οποία δεν λαμβάνει υπόψη την εν λόγω αρχή (βλ. απόφαση της 18ης Ιουνίου 2014, Ισπανία κατά Επιτροπής, T-260/11, EU:T:2014:555, σκέψη 62 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

328 Καταρχάς, επισημαίνεται ότι το καθεστώς εξυγίανσης που εγκρίθηκε από το ΕΣΕ έχει ως αντικείμενο την εξυγίανση της Banco Popular, η οποία πρέπει, ως εκ τούτου, να θεωρηθεί ως το πρόσωπο σε βάρος του οποίου λαμβάνεται ατομικό μέτρο και υπέρ του οποίου κατοχυρώνεται το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης στο άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του Χάρτη.

329 Επομένως, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι προσφεύγουσες δεν είναι αποδέκτες ούτε της απόφασης περί έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης, η οποία δεν αποτελεί ατομική απόφαση ληφθείσα εις βάρος τους, ούτε της προσβαλλόμενης απόφασης περί αποδοχής του εν λόγω καθεστώτος εξυγίανσης.

330 Εντούτοις, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, το ΕΣΕ άσκησε την εξουσία απομείωσης ή μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular.

331 Επομένως, η διαδικασία την οποία ακολούθησε το ΕΣΕ για την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, έστω και αν δεν συνιστά ατομική διαδικασία κινηθείσα κατά των προσφευγουσών, μπορεί να οδηγήσει στη λήψη μέτρου ικανού να επηρεάσει δυσμενώς τα συμφέροντά τους υπό την ιδιότητά τους ως κατόχων κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular.

332 Πάντως, η νομολογία του Δικαστηρίου, που παρατίθεται στη σκέψη 326 ανωτέρω, έχει προκρίνει ευρεία ερμηνεία του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης σύμφωνα με την οποία το δικαίωμα αυτό διασφαλίζεται σε κάθε πρόσωπο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που μπορεί να καταλήξει στην έκδοση βλαπτικής γι' αυτό πράξης.

333 Επιπλέον, αφενός, κατά την αιτιολογική του σκέψη 121, ο κανονισμός 806/2014 σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και τις αρχές που αναγνωρίζονται, ιδίως, στον Χάρτη, μεταξύ των οποίων και τα δικαιώματα άμυνας, και θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές. Αφετέρου, καμία διάταξη του κανονισμού 806/2014 δεν αποκλείει ούτε περιορίζει ρητώς το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης των μετόχων ή των κατόχων κεφαλαιακών μέσων της οικείας οντότητας κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξυγίανσης.

334 Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι προσφεύγουσες δεν προβάλλουν ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του κανονισμού 806/2014 καθόσον αυτός δεν προβλέπει προηγούμενη ακρόαση των κατόχων κεφαλαιακών μέσων πριν από την έγκριση καθεστώτος εξυγίανσης. Υποστηρίζουν ότι το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης έπρεπε να τους αναγνωριστεί στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης της Banco Popular κατ' εφαρμογή του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη.

335 Εντούτοις, ακόμη και στην περίπτωση που οι μέτοχοι και οι πιστωτές της οντότητας την οποία αφορά το μέτρο εξυγίανσης μπορούσαν να επικαλεστούν το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης, η άσκηση του δικαιώματος αυτού ενδέχεται να υπόκειται σε περιορισμούς, σύμφωνα με το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη.

336 Το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη προβλέπει τα εξής:

«Κάθε περιορισμός στην άσκηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που αναγνωρίζονται στον παρόντα Χάρτη πρέπει να προβλέπεται από το νόμο και να σέβεται το βασικό περιεχόμενο των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών. Τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, περιορισμοί επιτρέπεται να επιβάλλονται μόνον εφόσον είναι αναγκαίοι και ανταποκρίνονται πραγματικά σε στόχους γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.»

337 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας, δεν είναι απόλυτα προνόμια, αλλά μπορούν να συνοδεύονται από περιορισμούς, υπό την προϋπόθεση ότι οι περιορισμοί αυτοί πράγματι ανταποκρίνονται σε σκοπούς γενικού

συμφέροντος που επιδιώκει το επίμαχο μέτρο και δεν συνιστούν, λαμβανομένου υπόψη του επιδιωκόμενου σκοπού, υπέρμετρη και επαχθή επέμβαση που θίγει την ίδια την ουσία των κατ' αυτόν τον τρόπο κατοχυρούμενων δικαιωμάτων (βλ. αποφάσεις της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, G. και R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Prequ'Italia, C-276/16, EU:C:2017:1010, σκέψη 50 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

338 Εξ αυτού προκύπτει ότι η παράλειψη είτε του ΕΣΕ είτε της Επιτροπής να ακούσουν τις προσφεύγουσες, υπό την ιδιότητά τους ως κατόχων κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular, στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης μπορούσε να δικαιολογηθεί.

339 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο άρθρο 4.2 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ εκτίμησε ότι η εξυγίανση της Banco Popular ήταν σύμφωνη με το δημόσιο συμφέρον στο μέτρο που ήταν αναγκαία και ανάλογη προς την επίτευξη των δύο σκοπών του άρθρου 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014, ήτοι να αποφευχθούν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών της Banco Popular. Επισήμανε ότι η εκκαθάριση της Banco Popular με κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν θα είχε καταστήσει δυνατή την επίτευξη των σκοπών αυτών στον ίδιο βαθμό. Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δέχτηκε ρητώς τους λόγους που προέβαλε το ΕΣΕ για να δικαιολογήσει την αναγκαιότητα λήψης μέτρου εξυγίανσης προς το δημόσιο συμφέρον.

340 Εν προκειμένω, ο περιορισμός του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης των προσφευγουσών μπορεί να δικαιολογηθεί, αφενός, από τον σκοπό της σταθερότητας των χρηματοπιστωτικών αγορών και, αφετέρου, από την ανάγκη να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα της εξυγίανσης της Banco Popular, η οποία έπρεπε να πραγματοποιηθεί ταχέως.

341 Κατά πρώτο λόγο, επισημαίνεται ότι πολλές αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 806/2014, ιδίως οι αιτιολογικές σκέψεις 12, 58 και 61, αναφέρουν ότι η σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών αποτελεί έναν από τους σκοπούς που επιδιώκονται με τους μηχανισμούς εξυγίανσης που θεσπίζει ο κανονισμός αυτός.

342 Εκτός αυτού, κατά το άρθρο 18, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014, μια δράση εξυγίανσης αντιμετωπίζεται ως δράση δημόσιου συμφέροντος εάν είναι αναγκαία για την επίτευξη ενός ή περισσότερων στόχων εξυγίανσης κατά το άρθρο 14 του ίδιου αυτού κανονισμού, και αναλογική προς αυτούς, ενώ με την εκκαθάριση της οντότητας σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν θα επιτυγχάνονταν αυτοί οι στόχοι εξυγίανσης στον ίδιο βαθμό. Στους στόχους της εξυγίανσης του άρθρου 14 του κανονισμού 806/2014 περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ο στόχος «να αποφευχθούν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ιδίως με την πρόληψη της μετάδοσης, μεταξύ άλλων στις υποδομές της αγοράς, και με τη διατήρηση της πειθαρχίας στην αγορά», καθώς και ο στόχος «να προστατευθούν οι δημόσιοι πόροι, με την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη».

343 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει επισημάνει ότι οι χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στην οικονομία της Ένωσης. Οι τράπεζες και τα πιστωτικά ιδρύματα συνιστούν βασική πηγή χρηματοδοτήσεως για τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στις διάφορες αγορές. Επιπλέον, συχνά οι τράπεζες είναι συνδεδεμένες μεταξύ τους και αρκετές εξ αυτών λειτουργούν σε διεθνές επίπεδο. Για τον λόγο αυτόν, η αδυναμία εκπλήρωσης των υποχρεώσεων μίας ή περισσοτέρων τραπεζών ενέχει τον κίνδυνο ταχύτατης εξάπλωσης στις λοιπές τράπεζες,

είτε στο οικείο κράτος μέλος είτε σε άλλα κράτη μέλη. Αυτό ενέχει, συνακόλουθα, τον κίνδυνο αρνητικών δευτερογενών επιπτώσεων σε άλλους τομείς της οικονομίας (αποφάσεις της 19ης Ιουλίου 2016, Kotnik κ.λπ., C-526/14, EU:C:2016:570, σκέψη 50, της 20ής Σεπτεμβρίου 2016, Ledra Advertising κ.λπ. κατά Επιτροπής και ΕΚΤ, C-8/15 P έως C-10/15 P, EU:C:2016:701, σκέψη 72, και της 25ης Μαρτίου 2021, Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, σκέψη 108).

344 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι ο σκοπός που συνίσταται στη διασφάλιση της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος με ταυτόχρονη αποφυγή των υπερβολικών δημοσίων δαπανών και ελαχιστοποίηση των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού συνιστά υπέρτερο δημόσιο συμφέρον (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2016, Kotnik κ.λπ., C-526/14, EU:C:2016:570, σκέψη 69).

345 Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (στο εξής: ΕΔΔΑ) έκρινε, με την απόφαση της 1ης Απριλίου 2004, Camberrow MM5 AD κατά Βουλγαρίας (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, § 6), ότι, στους οικονομικώς ευαίσθητους τομείς όπως η σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος, τα κράτη διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτίμησης και ότι, ως εκ τούτου, η μη παροχή σε μέτοχο της δυνατότητας να συμμετάσχει στη διαδικασία που οδήγησε στην πώληση της τράπεζας δεν ήταν δυσανάλογη υπό το πρίσμα των θεμιτών στόχων της προστασίας των δικαιωμάτων των πιστωτών και της διαφύλαξης της ορθής διαχείρισης της κατάστασης αφερεγγυότητας της τράπεζας.

346 Πρέπει επίσης να μνημονευθεί η απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2016, Dowling κ.λπ. (C-41/15, EU:C:2016:836), η οποία εκδόθηκε επί αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως σχετικά με την ερμηνεία των άρθρων 8, 25 και 29 της δεύτερης οδηγίας 77/91/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1976, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου [54, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ], για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων, με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες, όσον αφορά τη σύσταση της ανώνυμης εταιρίας και τη διατήρηση και τις μεταβολές του κεφαλαίου της (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 230). Η υπόθεση εκείνη αφορούσε ένα έκτακτο μέτρο των εθνικών αρχών με σκοπό να αποτραπεί, μέσω αύξησης κεφαλαίου, η πτώχευση εταιρίας η οποία, κατά το αιτούν δικαστήριο, απειλούσε τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης. Το Δικαστήριο έκρινε ότι η προστασία την οποία παρείχε η δεύτερη οδηγία 77/91 στους μετόχους και τους πιστωτές ανώνυμης εταιρίας όσον αφορά το μετοχικό της κεφάλαιο δεν καταλάμβανε εθνικό μέτρο το οποίο εκδίδεται στο πλαίσιο σοβαρής διαταραχής της οικονομίας και του χρηματοπιστωτικού συστήματος κράτους μέλους και έχει σκοπό να αντιμετωπίσει συστημική απειλή για την χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης, λόγω της ανεπάρκειας των ιδίων πόρων της συγκεκριμένης εταιρίας (απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2016, Dowling κ.λπ., C-41/15, EU:C:2016:836, σκέψη 50). Το Δικαστήριο προσέθεσε ότι δεν αντέβαινε στις διατάξεις της δεύτερης οδηγίας 77/91 έκτακτο μέτρο που αφορά το μετοχικό κεφάλαιο ανώνυμης εταιρίας, το οποίο οι εθνικές αρχές έλαβαν σε περίπτωση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας και του χρηματοπιστωτικού συστήματος κράτους μέλους, χωρίς την έγκριση της γενικής συνέλευσης της εταιρίας αυτής και με σκοπό την αποτροπή συστημικού κινδύνου και τη διασφάλιση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας της Ένωσης (βλ. απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2016, Dowling κ.λπ., C-41/15, EU:C:2016:836, σκέψη 51 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

347 Οι εκτιμήσεις αυτές ισχύουν, κατ' αναλογίαν, για την περίπτωση πρώην κατόχων κεφαλαιακών μέσων τράπεζας η οποία έχει υπαχθεί σε διαδικασία εξυγίανσης κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 806/2014, όπως είναι οι προσφεύγουσες.

348 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η διαδικασία εξυγίανσης, η οποία θεσπίστηκε με τον κανονισμό 806/2014 και περιγράφεται στο άρθρο 18 αυτού, επιδιώκει σκοπό γενικού ενδιαφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη, ήτοι τον σκοπό της διασφάλισης της σταθερότητας των χρηματοπιστωτικών αγορών, που είναι ικανός να δικαιολογήσει περιορισμό του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης.

349 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν ότι η διαδικασία εξυγίανσης της Banco Popular ήταν σύμφωνη με τον σκοπό διασφάλισης της χρηματοοικονομικής σταθερότητας που διαλαμβάνεται στο άρθρο 14 του κανονισμού 806/2014.

350 Συναφώς, στο άρθρο 4.4.2 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ εξήγησε ότι είχε καταλήξει στο συμπέρασμα, στηριζόμενο σε διάφορα στοιχεία, ότι η κατάσταση της Banco Popular συνεπαγόταν αυξανόμενο κίνδυνο σημαντικών δυσμενών επιπτώσεων στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στην Ισπανία. Μεταξύ των στοιχείων αυτών καταλέγονται, πρώτον, το μέγεθος και η σημασία της Banco Popular, η οποία αποτελούσε τη μητρική εταιρία του έκτου τραπεζικού ομίλου της Ισπανίας, με συνολικό ποσό στοιχείων ενεργητικού ύψους 147 δισεκατομμυρίων ευρώ, και η οποία χαρακτηρίστηκε το 2017 ως ίδρυμα συστημικής σημασίας από την Τράπεζα της Ισπανίας. Το ΕΣΕ επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι η Banco Popular ήταν ένας από τους κύριους παράγοντες της αγοράς στην Ισπανία, με σημαντικό μερίδιο αγοράς στο τμήμα των ΜΜΕ και ότι κατείχε σχετικά υψηλό μερίδιο της αγοράς καταθέσεων (περίπου 6 %) και μεγάλο αριθμό πελατών λιανικής (περίπου 1,4 εκατομμύρια) σε ολόκληρη την Ισπανία. Δεύτερον, το ΕΣΕ έλαβε υπόψη τη φύση των δραστηριοτήτων της Banco Popular, οι οποίες είχαν ως πυρήνα τις εμπορικές τραπεζικές δραστηριότητες και επικεντρώνονταν πρωτίστως στην παροχή χρηματοδότησης, τη διαχείριση αποταμιεύσεων και την παροχή υπηρεσιών σε ιδιώτες, οικογένειες και επιχειρήσεις (ιδίως τις ΜΜΕ). Κατά το ΕΣΕ, η ομοιότητα του επιχειρηματικού μοντέλου της Banco Popular με αυτό άλλων ισπανικών εμπορικών τραπεζών μπορούσε να επιτείνει τον κίνδυνο έμμεσης μετάδοσης στις τράπεζες αυτές, οι οποίες θα μπορούσαν να θεωρηθούν ότι αντιμετωπίζουν τις ίδιες δυσχέρειες.

351 Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι ο δεύτερος σκοπός που επιδιώκεται με το καθεστώς εξυγίανσης, ήτοι να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών της Banco Popular, συμβάλλει επίσης στον σκοπό γενικού συμφέροντος που συνίσταται στην προστασία της σταθερότητας των χρηματοπιστωτικών αγορών.

352 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο 35, της οδηγίας 2014/59, ως κρίσιμες λειτουργίες ενός ιδρύματος νοούνται «οι δραστηριότητες, υπηρεσίες ή λειτουργίες των οποίων η διακοπή ενδέχεται, σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, να οδηγήσει σε διαταραχή της παροχής ζωτικών υπηρεσιών στην πραγματική οικονομία ή να διαταράξει τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα λόγω του μεγέθους του ιδρύματος ή του ομίλου, του μεριδίου του στην αγορά, των εξωτερικών και εσωτερικών του διασυνδέσεων, της πολυπλοκότητας ή των διασυνοριακών δραστηριοτήτων του, ιδίως σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα υποκατάστασης των εν λόγω δραστηριοτήτων, υπηρεσιών ή λειτουργιών».

353 Συναφώς, το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2016/778 της Επιτροπής, της 2ας Φεβρουαρίου 2016, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις περιστάσεις και προϋποθέσεις υπό τις οποίες η καταβολή έκτακτων εκ των υστέρων εισφορών ενδέχεται να αναβληθεί, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, και σχετικά με τα κριτήρια για τον προσδιορισμό των δραστηριοτήτων, υπηρεσιών και λειτουργιών που αφορούν κρίσιμες λειτουργίες, και για τον προσδιορισμό των επιχειρηματικών τομέων και των συναφών υπηρεσιών που αφορούν βασικούς επιχειρηματικούς

τομείς (ΕΕ 2016, L 131, σ. 41), προβλέπει τα κριτήρια καθορισμού των κρίσιμων λειτουργιών. Πρόκειται για μια λειτουργία που παρέχεται από ένα ίδρυμα σε τρίτα μέρη τα οποία δεν είναι συνδεδεμένα με το ίδρυμα ή τον όμιλο και της οποίας η αιφνίδια διατάραξη είναι πιθανό να έχει σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στα τρίτα μέρη, να προκαλέσει μετάδοση ή να υπονομεύσει τη γενική εμπιστοσύνη των συμμετεχόντων στην αγορά, λόγω της συστημικής σπουδαιότητας της λειτουργίας για τα τρίτα μέρη και της συστημικής σπουδαιότητας του ιδρύματος ή του ομίλου που παρέχει τη λειτουργία.

354 Επομένως, ο σκοπός που συνίσταται στη διασφάλιση της συνέχειας των κρίσιμων λειτουργιών της οντότητας την οποία αφορά μέτρο εξυγίανσης, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014, αφορά την αποτροπή της διακοπής των λειτουργιών αυτών η οποία θα μπορούσε να προκαλέσει διαταραχές όχι μόνο στην οικεία αγορά, αλλά και στο σύνολο της χρηματοοικονομικής σταθερότητας της Ένωσης.

355 Κατά συνέπεια, ένα μέτρο εξυγίανσης, δεδομένου ότι αποσκοπεί στη διατήρηση ή την αποκατάσταση της οικονομικής κατάστασης ενός πιστωτικού ιδρύματος, ιδίως εφόσον αποτελεί εναλλακτική λύση έναντι της εκκαθάρισής του, πρέπει να γίνει δεκτό ότι όντως ανταποκρίνεται σε σκοπό γενικού συμφέροντος που αναγνωρίζεται από την Ένωση (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 25ης Μαρτίου 2021, Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, σκέψη 108).

356 Συναφώς, στο άρθρο 4.2 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ επισήμανε ότι η εξυγίανση της Banco Popular ήταν αναγκαία και ανάλογη προς την επίτευξη, μεταξύ άλλων, του σκοπού ο οποίος συνίσταται στη διασφάλιση της συνέχειας των κρίσιμων λειτουργιών της Banco Popular. Στο άρθρο 4.4 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ προσδιόρισε τρεις κρίσιμες λειτουργίες της Banco Popular, κατά την έννοια του άρθρου 6 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/778, ήτοι τη συλλογή καταθέσεων από νοικοκυριά και μη χρηματοοικονομικές εταιρίες, τα δάνεια προς τις ΜΜΕ και τις υπηρεσίες πληρωμών τοις μετρητοίς.

357 Οι προσφεύγουσες δεν προβάλλουν κανένα επιχείρημα προς αμφισβήτηση των εκτιμήσεων αυτών.

358 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η διαδικασία εξυγίανσης της Banco Popular επιδίωκε σκοπό γενικού ενδιαφέροντος, κατά την έννοια του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη, ήτοι τον σκοπό της διασφάλισης της σταθερότητας των χρηματοπιστωτικών αγορών, ο οποίος είναι ικανός να δικαιολογήσει περιορισμό του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης.

359 Κατά δεύτερο λόγο, το γενικό συμφέρον της Ένωσης, ιδίως η επιδίωξη των σκοπών διατήρησης της σταθερότητας των χρηματοπιστωτικών αγορών και διασφάλισης της συνέχειας των κρίσιμων λειτουργιών της Banco Popular, απαιτεί, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, να ληφθεί μέτρο εξυγίανσης το ταχύτερο δυνατόν.

360 Συναφώς, από πολλές αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 806/2014 συνάγεται ότι, όταν απαιτείται μέτρο εξυγίανσης, το μέτρο αυτό πρέπει να λαμβάνεται ταχέως. Πρόκειται, μεταξύ άλλων, για τις αιτιολογικές σκέψεις 26, 31 και 53 καθώς και, ειδικότερα, για την αιτιολογική σκέψη 56 του κανονισμού αυτού, η οποία προβλέπει ότι, για την ελαχιστοποίηση τυχόν διαταραχής στη χρηματοπιστωτική αγορά και την οικονομία, η διαδικασία εξυγίανσης θα πρέπει να επιτυγχάνεται σε σύντομο χρονικό διάστημα.

361 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι σκοπός του κανονισμού 806/2014 είναι η θέσπιση, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 8 αυτού, αποτελεσματικότερων μηχανισμών εξυγίανσης, οι οποίοι θα πρέπει να αποτελούν θεμελιώδες εργαλείο για την αποφυγή των επιζήμιων συνεπειών που είχαν στο παρελθόν οι χρεοκοπίες των τραπεζών, και ότι ο σκοπός αυτός προϋποθέτει ταχεία λήψη αποφάσεων, όπως προκύπτει από τις σύντομες προθεσμίες που προβλέπονται στο άρθρο 18 του εν λόγω κανονισμού, προκειμένου να μη διακυβεύεται η χρηματοπιστωτική σταθερότητα (απόφαση της 6ης Μαΐου 2021, ABLV Bank κ.λπ. κατά ΕΚΤ, C-551/19 P και C-552/19 P, EU:C:2021:369, σκέψη 55).

362 Έτσι, το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι, όταν η ΕΚΤ εκτιμά ότι μια οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, ανακοινώνει χωρίς καθυστέρηση την εκτίμηση αυτή στην Επιτροπή και στο ΕΣΕ. Κατά την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, όταν το ΕΣΕ προβαίνει το ίδιο σε εκτίμηση, ανακοινώνει χωρίς καθυστέρηση την εκτίμηση αυτή στην ΕΚΤ. Εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, το ΕΣΕ εγκρίνει καθεστώς εξυγίανσης το οποίο, δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 7, του κανονισμού 806/2014, διαβιβάζεται στην Επιτροπή αμέσως μετά την έγκρισή του. Η Επιτροπή διαθέτει τότε προθεσμία είκοσι τεσσάρων ωρών για να αποδεχτεί το καθεστώς εξυγίανσης ή να διατυπώσει αντιρρήσεις.

363 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, αφ' ης στιγμής η οντότητα πληροί τις προϋποθέσεις για τη λήψη μέτρου εξυγίανσης, ήτοι, πρώτον, βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, δεύτερον, δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική ότι με εναλλακτικά μέτρα του ιδιωτικού τομέα ή με δράση των αρχών εποπτείας θα αποφευχθεί η πτώχευση της οντότητας εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος και, τρίτον, η εξυγίανσή της είναι αναγκαία για την επίτευξη ενός ή περισσοτέρων από τους σκοπούς του άρθρου 14 του κανονισμού 806/2014, το άρθρο 18 του ίδιου κανονισμού προβλέπει ότι η απόφαση πρέπει να εκδοθεί εντός πολύ σύντομου χρονικού διαστήματος.

364 Επομένως, εν προκειμένω, από τη στιγμή κατά την οποία η ΕΚΤ διαπίστωσε ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και το ΕΣΕ εκτίμησε ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 18 του κανονισμού 806/2014, το καθεστώς εξυγίανσης έπρεπε να εγκριθεί το ταχύτερο δυνατόν.

365 Αυτή η ταχεία λήψη απόφασης δικαιολογούνταν από την ανάγκη να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών της Banco Popular και την ανάγκη να αποφευχθούν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές λόγω της κατάστασης της Banco Popular, ιδίως με την πρόληψη του κινδύνου μετάδοσης. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η πτώχευση της Banco Popular επήλθε κατά τη διάρκεια μιας συνήθους εργάσιμης μέρας, ήταν αναγκαίο να ολοκληρωθεί η διαδικασία και να εκδοθεί η απόφαση πριν από το άνοιγμα των αγορών το πρωί της 7ης Ιουνίου 2017.

366 Όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας M. Campos Sánchez-Bordona, στο σημείο 80 των προτάσεών του στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις ABLV Bank κ.λπ. κατά ΕΚΤ (C-551/19 P και C-552/19 P, EU:C:2021:16), η ταχύτητα με την οποία τα εν λόγω θεσμικά όργανα και οργανισμοί της Ένωσης καλούνται να λάβουν τις αποφάσεις τους είναι αναγκαία προκειμένου να αποφευχθούν οι αρνητικές συνέπειες της εξυγίανσης του τραπεζικού ιδρύματος στις χρηματαγορές, η ταχύτητα δε αυτή τους υποχρεώνει de facto να έχουν «προετοιμάσει» την απόφαση προτού κινήσουν τη διαδικασία, ώστε να εκμεταλλευτούν το γεγονός ότι οι αγορές κινητών αξιών είναι κλειστές.

367 Επομένως, η ταχύτητα λήψης της απόφασης αποτελούσε προϋπόθεση της αποτελεσματικότητάς της.

368 Έτσι, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι ο επείγων χαρακτήρας που απαιτεί άμεση δράση της αρμόδιας αρχής δικαιολογεί τον περιορισμό του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης των προσώπων που θίγονται από τα μέτρα που θεσπίζονται στον τομέα της περιβαλλοντικής ευθύνης (πρβλ. απόφαση της 9ης Μαρτίου 2010, ERG κ.λπ., C-379/08 και C-380/08, EU:C:2010:127, σκέψη 67) και στον τομέα της γεωργίας (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουνίου 2006, Dokter κ.λπ., C-28/05, EU:C:2006:408, σκέψη 76).

369 Επιπλέον, στον τομέα της δέσμευσης κεφαλαίων, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η γνωστοποίηση των λόγων στους οποίους στηρίζεται η αρχική εγγραφή του ονόματος προσώπου ή οντότητας στον κατάλογο των προσώπων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, πριν από την εγγραφή αυτή, θα μπορούσε να διακυβεύσει την αποτελεσματικότητα των μέτρων δέσμευσης κεφαλαίων και οικονομικών πόρων που επιβάλλει το δίκαιο της Ένωσης. Για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκει ο εφαρμοστέος κανονισμός, τα μέτρα αυτά πρέπει, ως εκ της φύσεώς τους, να επιβάλλονται αιφνιδιαστικά και να εφαρμόζονται αμέσως (πρβλ. αποφάσεις της 3ης Σεπτεμβρίου 2008, Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-402/05 P και C-415/05 P, EU:C:2008:461, σκέψεις 338 έως 340, της 21ης Δεκεμβρίου 2011, Γαλλία κατά People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, σκέψη 61, και της 12ης Φεβρουαρίου 2020, Amisi Kumba κατά Συμβουλίου, T-163/18, EU:T:2020:57, σκέψη 51).

370 Για λόγους που αφορούν επίσης τον επιδιωκόμενο από το δίκαιο της Ένωσης σκοπό και την αποτελεσματικότητα των μέτρων που αυτό προβλέπει, οι αρχές της Ένωσης δεν έχουν, ωσαύτως, την υποχρέωση να ακούσουν τους προσφεύγοντες πριν από την αρχική αναγραφή των ονομάτων τους στον κατάλογο των προσώπων τα οποία υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα (πρβλ. αποφάσεις της 3ης Σεπτεμβρίου 2008, Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-402/05 P και C-415/05 P, EU:C:2008:461, σκέψη 341, και της 25ης Απριλίου 2013, Gbagbo κατά Συμβουλίου, T-119/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:216, σκέψη 103).

371 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο στις περιπτώσεις, όπως εν προκειμένω, κατά τις οποίες ο περιορισμός του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης αφορά όχι την οντότητα που αποτελεί αντικείμενο της διαδικασίας εξυγίανσης, ήτοι την Banco Popular, αλλά τις προσφεύγουσες υπό την ιδιότητά τους ως κατόχων κεφαλαιακών μέσων της εν λόγω οντότητας.

372 Επισημαίνεται επίσης ότι, με την απόφαση της 1ης Απριλίου 2004, Camberrow MM5 AD κατά Βουλγαρίας (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799), το ΕΔΔΑ διαπίστωσε ότι η πώληση της τράπεζας που τελούσε υπό πτώχευση ως επιχείρησης σε λειτουργία πραγματοποιήθηκε προκειμένου να επιτευχθεί η ταχεία και ασφαλέστερη ικανοποίηση των πιστωτών της, οι οποίοι ανέμεναν από πολλών ετών να λάβουν τα οφειλόμενα σε αυτούς ποσά, και η ταχεία ολοκλήρωση της διαδικασίας πτώχευσης. Κατά συνέπεια, η αναγκαιότητα για απλότητα και ταχύτητα στη διαδικασία που οδήγησε στην πώληση της τράπεζας ήταν κεφαλαιώδους σημασίας. Αν ο νόμος είχε προβλέψει ότι το πτωχευτικό δικαστήριο οφείλει να ζητήσει τη γνώμη όλων των μετόχων και πιστωτών της τράπεζας, τούτο θα είχε οδηγήσει σε σημαντική επιβράδυνση της διαδικασίας και, κατά συνέπεια, σε περαιτέρω καθυστέρηση ως προς την καταβολή των οφειλόμενων στους πιστωτές ποσών και την ολοκλήρωση της διαδικασίας πτώχευσης.

373 Στην απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2005, Capital Bank AD κατά Βουλγαρίας (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, § 136), το ΕΔΔΑ έκρινε ότι, σε έναν οικονομικά ευαίσθητο τομέα όπως η σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος και σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να

υφίσταται επιτακτική ανάγκη να αναλαμβάνεται δράση με τη μεγαλύτερη δυνατή επιμέλεια και χωρίς προειδοποίηση, προκειμένου να αποφευχθούν ανεπανόρθωτες ζημίες για την τράπεζα, τους καταθέτες και τους λοιπούς πιστωτές της ή για το τραπεζικό και χρηματοπιστωτικό σύστημα στο σύνολό του.

374 Επιπλέον, το γεγονός ότι το καθεστώς εξυγίανσης ενδέχεται να οδηγήσει σε επέμβαση στο δικαίωμα ιδιοκτησίας των προσφευγουσών δεν μπορεί να δικαιολογήσει υποχρέωση να παρασχεθεί σε αυτούς δικαίωμα ακρόασης πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης.

375 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έχει επισημάνει, στη σκέψη 282 της απόφασης της 13ης Ιουλίου 2018, K. Chrysostomides & Co. κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ. (T-680/13, EU:T:2018:486), ότι οι εφαρμοστέες διαδικασίες πρέπει να παρέχουν στον ενδιαφερόμενο κατάλληλη ευκαιρία για να εκθέσει στις αρμόδιες αρχές την άποψή του. Προς διασφάλιση της τήρησης της απαίτησης αυτής, η οποία είναι εγγενής στο άρθρο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, οι εφαρμοστέες διαδικασίες πρέπει να εξετάζονται υπό ένα γενικό πρίσμα (πρβλ. αποφάσεις της 3ης Σεπτεμβρίου 2008, Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-402/05 P και C-415/05 P, EU:C:2008:461, σκέψη 368 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 25ης Απριλίου 2013, Gbagbo κατά Συμβουλίου, T-119/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:216, σκέψη 119, και απόφαση του ΕΔΔΑ της 20ής Ιουλίου 2004, Bäck κατά Φινλανδίας, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, § 56). Κατόπιν τούτου, η εν λόγω απαίτηση δεν πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι ο ενδιαφερόμενος πρέπει, υπό όλες τις περιστάσεις, να μπορεί να διατυπώσει την άποψή του στις αρμόδιες αρχές πριν από τη λήψη των μέτρων που θίγουν το δικαίωμά του στην ιδιοκτησία (πρβλ. απόφαση του ΕΔΔΑ της 19ης Σεπτεμβρίου 2006, Maupas κ.λπ. κατά Γαλλίας, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, § 20 και 21).

376 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τούτο ισχύει, παραδείγματος χάριν, όταν τα επίμαχα μέτρα δεν συνιστούν κυρώσεις και εντάσσονται σε μια συγκυρία έκτακτης ανάγκης, όπως συμβαίνει εν προκειμένω. Ως προς το τελευταίο αυτό σημείο, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι το ζήτημα ήταν να αποτραπεί ο επικείμενος κίνδυνος κατάρρευσης των επηρεαζόμενων τραπεζών ώστε να διαφυλαχθεί η σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος ορισμένου κράτους μέλους και να προληφθεί, έτσι, τυχόν μετάδοση σε άλλα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ. Αν είχε όμως διεξαχθεί διαδικασία προηγούμενης διαβούλευσης, στο πλαίσιο της οποίας οι χιλιάδες καταθέτες και μέτοχοι των επηρεαζόμενων τραπεζών θα είχαν μπορέσει να διατυπώσουν την άποψή τους ώστε να ληφθεί υπόψη πριν από την έκδοση των βλαπτικών διατάξεων, θα είχε αναπόφευκτα καθυστερήσει η εφαρμογή των μέτρων που αποσκοπούσαν στην αποτροπή μιας τέτοιας κατάρρευσης. Θα διακυβευόταν, συνεπώς, σε σημαντικό βαθμό η υλοποίηση του σκοπού της διαφύλαξης της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος του εν λόγω κράτους μέλους και, ως εκ τούτου, της πρόληψης τυχόν μετάδοσης σε άλλα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ (βλ. απόφαση της 13ης Ιουλίου 2018, K. Chrysostomides & Co. κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ., T-680/13, EU:T:2018:486, σκέψη 282 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

377 Η εκτίμηση αυτή επιβεβαιώθηκε από το Δικαστήριο, το οποίο έκρινε ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς στήριξε τη συλλογιστική του στην απόφαση του ΕΔΔΑ της 21ης Ιουλίου 2016, Μαματάς κ.λπ. κατά Ελλάδας (CE:ECHR:2016:0721JUD006306614), από την οποία προκύπτει ότι η απαίτηση να προβλέπεται από τον νόμο κάθε περιορισμός στο δικαίωμα ιδιοκτησίας δεν σημαίνει ότι έπρεπε να προηγηθεί της θέσπισης του νόμου αυτού διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, ιδίως όταν μια τέτοια προηγούμενη διαβούλευση αναπόφευκτα θα

καθυστερούσε την εφαρμογή των μέτρων για την αποτροπή της κατάρρευσης των οικείων τραπεζών (απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2020, Συμβούλιο κ.λπ. κατά K. Chrysostomides & Co. κ.λπ., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P και C-604/18 P, EU:C:2020:1028, σκέψη 159).

378 Εξάλλου, πρέπει να θεωρηθεί ότι η ανάγκη ταχείας δράσης χωρίς ενημέρωση των μετόχων και των πιστωτών μιας οντότητας σχετικά με την επικείμενη διαδικασία εξυγίανσης που την αφορά αποσκοπεί στο να αποφευχθεί η επιδείνωση της κατάστασης της οντότητας αυτής η οποία θα έβλαπτε την αποτελεσματικότητα του μέτρου εξυγίανσης. Πράγματι, η ενημέρωση των μετόχων ή των ομολογιούχων της τράπεζας ότι η τράπεζα ενδέχεται να υπαχθεί σε διαδικασία εξυγίανσης και, επομένως, ότι θεωρήθηκε ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης θα μπορούσε να τους παρακινήσει να πωλήσουν τους τίτλους τους στις αγορές και να οδηγήσει επίσης σε μαζική ανάληψη καταθέσεων, πράγμα που θα είχε ως συνέπεια να επιδεινώσει την οικονομική κατάσταση της τράπεζας και να καταστήσει δυσχερέστερη, αν όχι αδύνατη, την εξεύρεση λύσης ικανής να εμποδίσει την εκκαθάρισή της.

379 Συναφώς, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 116 του κανονισμού 806/2014, η οποία παρατίθεται στη σκέψη 187 ανωτέρω, κάθε πληροφορία που παρέχεται σχετικά με μια απόφαση πριν από τη λήψη της, είτε πρόκειται για το κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις εξυγίανσης είτε για τη χρησιμοποίηση ενός συγκεκριμένου εργαλείου ή την ανάληψη οποιασδήποτε δράσης στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, θα πρέπει να θεωρείται ότι έχει αντίκτυπο στα δημόσια και ιδιωτικά συμφέροντα που αφορά η δράση.

380 Επισημαίνεται ότι, στο δικόγραφο της προσφυγής, οι προσφεύγουσες παραδέχονται ότι η απλή υπόνοια ότι το ΕΣΕ έχει κινήσει διαδικασία εξέτασης του ζητήματος αν πρέπει να εφαρμόσει τις εξουσίες του έναντι συγκεκριμένης οντότητας συνιστά σημαντικό γεγονός για την αγορά, το οποίο οδηγεί τους επενδυτές, τους πιστωτές και τους καταθέτες να λάβουν προστατευτικά μέτρα για να αποφύγουν τις ζημίες.

381 Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι η ακρόαση των προσφευγουσών, πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης ή πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, θα είχε προκαλέσει σημαντική επιβράδυνση της διαδικασίας και, ως εκ τούτου, θα είχε υπονομεύσει τόσο την επίτευξη των σκοπών του μέτρου όσο και την αποτελεσματικότητά του.

382 Συναφώς, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή και το ΕΣΕ εξέτασαν την ενδεχόμενη αναγκαιότητα ενός μέτρου εξυγίανσης επί πολλές εβδομάδες πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, γεγονός που παρέσχε επαρκή χρόνο στην Επιτροπή για να διοργανώσει ακρόαση των προσφευγουσών.

383 Αρκεί η διαπίστωση ότι, πριν από τις 6 Ιουνίου 2017, ημερομηνία κατά την οποία η ΕΚΤ διαπίστωσε ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και πριν από την απόφαση του ΕΣΕ να θέσει σε εφαρμογή τη διαδικασία εξυγίανσης, η εξυγίανση της Banco Popular αποτελούσε απλώς ενδεχόμενο. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες δεν εξηγούν από ποιο χρονικό σημείο η Επιτροπή όφειλε να έχει διαβουλευθεί με τους κατόχους κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular, πρέπει δε να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η ταυτότητά τους μπορούσε να αλλάξει, δεδομένου ότι τα κεφαλαιακά μέσα είναι διαπραγματεύσιμα στις αγορές.

384 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει, αφενός, ότι η προηγούμενη ακρόαση των προσφευγουσών, κατά την οποία θα ενημερώνονταν για την ύπαρξη δυνητικού μέτρου εξυγίανσης, θα είχε ως αποτέλεσμα τον κίνδυνο να υιοθετήσουν συμπεριφορές στην αγορά οι οποίες θα επιδείνωναν την οικονομική κατάσταση της Banco Popular. Κατά συνέπεια, μια τέτοια ακρόαση θα μπορούσε να υπονομεύσει την αποτελεσματικότητα του σχεδιαζόμενου μέτρου εξυγίανσης.

385 Αφετέρου, λαμβανομένου υπόψη του επείγοντος χαρακτήρα της έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης, δεν θα είχε καταστεί δυνατή η προηγούμενη διαβούλευση με τις προσφεύγουσες, όπως και με τους λοιπούς μετόχους ή κατόχους κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular, όχι μόνο λόγω των δυσχερειών που συνδέονται με την ταυτοποίησή τους, αλλά και λόγω της αδυναμίας λεπτομερούς ανάλυσης των παρατηρήσεών τους πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης ή την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης.

386 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η ακρόαση των προσφευγουσών πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης ή την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης θα είχε υπονομεύσει τους σκοπούς της προστασίας της σταθερότητας των χρηματοπιστωτικών αγορών και της συνέχειας των κρίσιμων λειτουργιών της οντότητας, καθώς και τις απαιτήσεις ταχύτητας και αποτελεσματικότητας της διαδικασίας εξυγίανσης.

387 Επομένως, η μη διενέργεια ακρόασης των προσφευγουσών στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης της Banco Popular συνιστά περιορισμό του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης ο οποίος είναι δικαιολογημένος και αναγκαίος για την επίτευξη σκοπού γενικού ενδιαφέροντος και σύμφωνος με την αρχή της αναλογικότητας, υπό το πρίσμα του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη.

388 Επομένως, ο έκτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας

389 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το εγκριθέν με την προσβαλλόμενη απόφαση καθεστώς εξυγίανσης προσβάλλει το δικαίωμά τους ιδιοκτησίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη. Ισχυρίζονται ότι το εγκριθέν με την προσβαλλόμενη απόφαση καθεστώς εξυγίανσης τις αποστέρησε από τα κεφαλαιακά τους μέσα. Η απομείωση των κεφαλαιακών μέσων που αποφασίστηκε με το καθεστώς εξυγίανσης συνιστά παράνομη απαλλοτρίωση, η οποία δεν πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 17, παράγραφος 1, του Χάρτη, στο μέτρο που δεν πληροί τις προϋποθέσεις «που προβλέπονται από το δίκαιο» και δεν προβλέπει δίκαιη αποζημίωση.

390 Το άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη προβλέπει τα εξής:

«Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να είναι κύριος των νομίμως κτηθέντων αγαθών του, να τα χρησιμοποιεί, να τα διαθέτει και να τα κληροδοτεί. Κανείς δεν μπορεί να στερείται την ιδιοκτησία του, παρά μόνον για λόγους δημόσιας ωφέλειας, στις περιπτώσεις και υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο νόμο και έναντι δίκαιης και έγκαιρης αποζημίωσης για την απώλειά της. Η χρήση των αγαθών μπορεί να υπόκειται σε περιορισμούς από το νόμο, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο προς το γενικό συμφέρον.»

391 Κατά πάγια νομολογία, το δικαίωμα ιδιοκτησίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη δεν αποτελεί απόλυτο προνόμιο και η άσκησή του μπορεί να υπόκειται σε περιορισμούς δικαιολογούμενους από σκοπούς γενικού συμφέροντος που επιδιώκει η Ένωση. Κατά συνέπεια, όπως προκύπτει από το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη, μπορούν να επιβληθούν περιορισμοί στην άσκηση του δικαιώματος ιδιοκτησίας, υπό την προϋπόθεση ότι οι περιορισμοί αυτοί ανταποκρίνονται πράγματι σε επιδιωκομένους σκοπούς γενικού συμφέροντος και δεν συνιστούν, σε σχέση προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, δυσανάλογη και ανεπίτρεπτη επέμβαση θίγουσα την ίδια την ουσία του ως άνω κατοχυρωμένου δικαιώματος (βλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2016, Ledra Advertising κ.λπ. κατά Επιτροπής και ΕΚΤ, C-8/15 P έως C-10/15 P, EU:C:2016:701, σκέψεις 69 και 70 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· αποφάσεις της 16ης Ιουλίου 2020, Adusbef κ.λπ., C-686/18, EU:C:2020:567, σκέψη 85, και της 23ης Μαΐου 2019, Steinhoff κ.λπ. κατά ΕΚΤ, T-107/17, EU:T:2019:353, σκέψη 100).

392 Εξ αυτού συνάγεται ότι το δικαίωμα ιδιοκτησίας δεν είναι απόλυτο δικαίωμα, αλλά ότι, σύμφωνα με το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη, το οποίο παρατίθεται στη σκέψη 336 ανωτέρω, μπορεί να υπόκειται σε περιορισμούς, εφόσον αυτοί προβλέπονται από τις εφαρμοστέες διατάξεις, είναι αναγκαίοι για την επίτευξη γενικού σκοπού και ανάλογοι προς τον σκοπό αυτόν.

393 Υπενθυμίζεται ότι, στο άρθρο 6 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ αποφάσισε, κατ’ εφαρμογήν του άρθρου 21 του κανονισμού 806/2014, την απομείωση και μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular σύμφωνα με τους όρους που εκτέθηκαν στη σκέψη 73 ανωτέρω.

394 Επιπλέον, προκύπτει, αφενός, από την αιτιολογική σκέψη 61 του κανονισμού 806/2014, ότι οι περιορισμοί των δικαιωμάτων των μετόχων και των πιστωτών θα πρέπει να συνάδουν με τις αρχές του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη και, αφετέρου, από την αιτιολογική σκέψη 62 του ίδιου κανονισμού, ότι η παρεμβολή στα δικαιώματα ιδιοκτησίας δεν θα πρέπει να είναι δυσανάλογη.

395 Κατά το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014, σχετικά με τις γενικές αρχές που διέπουν την εξυγίανση, οι μέτοχοι του ιδρύματος υπό εξυγίανση αναλαμβάνουν πρώτοι τις ζημίες.

396 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει, όσον αφορά τους μετόχους των τραπεζών, ότι, σύμφωνα με το γενικό καθεστώς που εφαρμόζεται στους μετόχους των ανωνύμων εταιριών, αυτοί αναλαμβάνουν πλήρως τον κίνδυνο των επενδύσεών τους (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2016, Kotnik κ.λπ., C-526/14, EU:C:2016:570, σκέψη 73).

397 Το Δικαστήριο έχει διαπιστώσει, στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, ότι, δεδομένου ότι οι μέτοχοι ευθύνονται για τα χρέη της τράπεζας μέχρι το ύψος του εταιρικού της κεφαλαίου, το γεγονός ότι τα σημεία 40 έως 46 της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή, μετά την 1η Αυγούστου 2013, των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων στα μέτρα στήριξης των τραπεζών στο πλαίσιο της χρηματοπιστωτικής κρίσης («Τραπεζική ανακοίνωση») (ΕΕ 2013, C 216, σ. 1) απαιτούν, για την αντιμετώπιση του κεφαλαιακού ελλείμματος τράπεζας, πριν από τη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως, οι εν λόγω μέτοχοι να συμβάλουν στην απορρόφηση των ζημιών που υπέστη η τράπεζα στο ίδιο μέτρο που θα συνέβαλλαν ελλείψει τέτοιας κρατικής ενισχύσεως δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά προσβολή του δικαιώματός τους στην ιδιοκτησία (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2016, Kotnik κ.λπ., C-526/14, EU:C:2016:570, σκέψη 74).

398 Πρέπει να γίνει δεκτό, κατ' αναλογίαν, ότι η απόφαση, στο καθεστώς εξυγίανσης, περί απομείωσης και μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular τα οποία κατείχαν οι προσφεύγουσες αποτελεί συνέπεια του γεγονότος ότι οι μέτοχοι μιας οντότητας πρέπει να φέρουν τους εγγενείς στις επενδύσεις τους κινδύνους και του γεγονότος ότι, δεδομένου ότι η εν λόγω οντότητα αποτελεί αντικείμενο εξυγίανσης λόγω της πτώχευσής της, οι ίδιοι πρέπει να υποστούν τις οικονομικές συνέπειες της πτώχευσης αυτής.

399 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έχει κρίνει ότι μέτρο συνιστάμενο στη μείωση της ονομαστικής αξίας των μετοχών μιας κυπριακής τράπεζας ήταν ανάλογο προς τον σκοπό που επιδιωκόταν με το μέτρο αυτό. Επισήμανε, καταρχάς, ότι το μέτρο είχε ως σκοπό να συμβάλει στην ανακεφαλαιοποίηση της τράπεζας και ότι ήταν πρόσφορο να συμβάλει στον σκοπό της διασφάλισης της σταθερότητας του κυπριακού χρηματοπιστωτικού συστήματος και της ζώνης του ευρώ στο σύνολό της. Στη συνέχεια, διαπίστωσε ότι το μέτρο αυτό δεν υπερέβαινε τα όρια αυτού που ήταν κατάλληλο και αναγκαίο για την υλοποίηση του σκοπού αυτού, δεδομένου ότι λιγότερο περιοριστικές εναλλακτικές λύσεις είτε δεν ήταν εφικτές είτε δεν μπορούσαν να αποφέρουν τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Τέλος, έκρινε ότι, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας του επιδιωκόμενου σκοπού, το μέτρο δεν συνεπαγόταν υπέρμετρα μειονεκτήματα. Υπενθύμισε, συναφώς, ότι οι μέτοχοι των τραπεζών αναλαμβάνουν πλήρως τον κίνδυνο των επενδύσεών τους (απόφαση της 13ης Ιουλίου 2018, K. Chrysostomides & Co. κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ., T-680/13, EU:T:2018:486, σκέψη 330).

400 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η μείωση της ονομαστικής αξίας των μετοχών της τράπεζας αυτής συνιστούσε υπέρμετρη και ανεπίτρεπτη επέμβαση στην ίδια την ουσία του δικαιώματος των μετόχων (απόφαση της 13ης Ιουλίου 2018, K. Chrysostomides & Co. κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ., T-680/13, EU:T:2018:486, σκέψη 331).

401 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 343 ανωτέρω προκύπτει ότι οι χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στην οικονομία της Ένωσης και ότι η αδυναμία εκπλήρωσης των υποχρεώσεων μίας ή περισσοτέρων τραπεζών ενέχει τον κίνδυνο ταχύτατης εξάπλωσης στις λοιπές τράπεζες, είτε στο οικείο κράτος μέλος είτε σε άλλα κράτη μέλη.

402 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της διασφαλίσεως της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος της ζώνης του ευρώ και του άμεσου κινδύνου οικονομικής ζημίας τον οποίο θα διέτρεχαν οι καταθέτες των οικείων τραπεζών σε περίπτωση πτωχεύσεως αυτών, ορισμένοι περιορισμοί του δικαιώματος ιδιοκτησίας μπορούσαν να δικαιολογηθούν (πρβλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2016, Ledra Advertising κ.λπ. κατά Επιτροπής και ΕΚΤ, C-8/15 P έως C-10/15 P, EU:C:2016:701, σκέψη 74).

403 Το Δικαστήριο έχει επίσης αποφανθεί ότι, μολονότι υφίσταται σαφές δημόσιο συμφέρον για τη διασφάλιση, σε ολόκληρη την Ένωση, ισχυρής και συνεπούς προστασίας των επενδυτών, εντούτοις, το συμφέρον αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι υπερέχει σε κάθε περίπτωση του δημοσίου συμφέροντος που συνίσταται στη διασφάλιση της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος (αποφάσεις της 19ης Ιουλίου 2016, Kotnik κ.λπ., C-526/14, EU:C:2016:570, σκέψη 91, και της 8ης Νοεμβρίου 2016, Dowling κ.λπ., C-41/15, EU:C:2016:836, σκέψη 54).

404 Υπενθυμίζεται ότι, στο άρθρο 4.2 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ εκτίμησε ότι η εξυγίανση ήταν αναγκαία και ανάλογη προς τους σκοπούς του άρθρου 14, παράγραφος 2, στοιχεία α′ και β′, του κανονισμού 806/2014, ήτοι να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών της τράπεζας και να αποφευχθούν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα ιδίως με την πρόληψη της μετάδοσης, μεταξύ άλλων στις υποδομές της αγοράς, και με τη διατήρηση της πειθαρχίας στην αγορά. Επισήμανε ότι η εκκαθάριση της Banco Popular με κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν θα είχε καταστήσει δυνατή την επίτευξη των σκοπών αυτών στον ίδιο βαθμό. Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δέχτηκε ρητώς τους λόγους που προέβαλε το ΕΣΕ για να δικαιολογήσει τη λήψη μέτρου εξυγίανσης προς το δημόσιο συμφέρον.

405 Επομένως, το καθεστώς εξυγίανσης, δεδομένου ότι αποσκοπούσε στη διατήρηση ή την αποκατάσταση της χρηματοοικονομικής κατάστασης της Banco Popular, και ιδίως στο μέτρο που αποτελούσε εναλλακτική λύση έναντι της εκκαθάρισής της, ανταποκρινόταν σε σκοπό γενικού ενδιαφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη, ήτοι στη διασφάλιση της σταθερότητας των χρηματοπιστωτικών αγορών.

406 Οι προσφεύγουσες επισημαίνουν ότι δεν αμφισβητούν τη συμβατότητα του προβλεπόμενου στον κανονισμό 806/2014 ενιαίου μηχανισμού εξυγίανσης με τον Χάρτη και ότι παραδέχονται ότι η εξυγίανση μιας προβληματικής τράπεζας, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού αυτού, που αποσκοπεί στην προστασία της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος, εξυπηρετεί κατά τρόπο θεμιτό το δημόσιο συμφέρον.

407 Κατά πρώτο λόγο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η απόφαση απομείωσης και μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular τα οποία κατείχαν είναι αντίθετη προς τις απαιτήσεις του άρθρου 17, παράγραφος 1, του Χάρτη, στο μέτρο που δεν πληρούσε τις προβλεπόμενες από τον νόμο προϋποθέσεις. Το καθεστώς εξυγίανσης και η προσβαλλόμενη απόφαση δεν συνάδουν με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, ούτε με τις διατάξεις του κανονισμού 806/2014, τούτο δε για τους λόγους που εκτίθενται στους λοιπούς λόγους ακυρώσεως.

408 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι από την ανάλυση των λοιπών λόγων ακυρώσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού 806/2014, ούτε παραβίασε τις γενικές αρχές του δικαίου.

409 Επιπλέον, αφενός, διαπιστώνεται ότι, με τους λοιπούς λόγους ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 18 του κανονισμού 806/2014 που δικαιολογούν την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης. Αφετέρου, οι προσφεύγουσες δεν προβάλλουν συγκεκριμένα επιχειρήματα προκειμένου να αποδείξουν ότι η απομείωση και η μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων που αποφάσισε το ΕΣΕ, μέτρο ικανό να θίξει το δικαίωμά τους ιδιοκτησίας, δεν συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 21 του κανονισμού 806/2014 και ότι, ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν έπρεπε να έχει αποδεχτεί το μέτρο αυτό.

410 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι προσφεύγουσες δεν προέβαλαν κανένα επιχείρημα ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση, αφενός, το γεγονός ότι η απόφαση του ΕΣΕ περί απομείωσης και μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular ήταν σύμφωνη με τις προϋποθέσεις του κανονισμού 806/2014 και, αφετέρου, το γεγονός ότι η απόφαση αυτή ήταν αναγκαία για την επιδίωξη γενικού σκοπού δυνάμενου να δικαιολογήσει περιορισμό του δικαιώματος ιδιοκτησίας.

411 Κατά δεύτερο λόγο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το καθεστώς εξυγίανσης και η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνουν προς το άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη, διότι δεν προβλέπουν την καταβολή αποζημίωσης σε αυτές.

412 Επισημαίνεται ότι το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 806/2014 ορίζει ότι κανένας πιστωτής δεν υφίσταται μεγαλύτερες ζημίες από εκείνες που θα είχε υποστεί εάν το υπό εξυγίανση ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.

413 Προκειμένου να καθοριστεί αν οι μέτοχοι και οι πιστωτές θα είχαν τύχει καλύτερης μεταχείρισης αν η οικεία οντότητα είχε υπαχθεί σε κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας, το άρθρο 20, παράγραφος 16, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι, μετά την εξυγίανση, πραγματοποιείται αποτίμηση. Κατά το άρθρο 20, παράγραφος 17, του κανονισμού 806/2014, η εν λόγω αποτίμηση προσδιορίζει αν υφίσταται διαφορά μεταξύ της μεταχείρισης της οποίας θα είχαν τύχει οι μέτοχοι και οι πιστωτές αν το ίδρυμα είχε υπαχθεί σε κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας τη στιγμή κατά την οποία ελήφθη η απόφαση για το μέτρο εξυγίανσης και της πραγματικής μεταχείρισης της οποίας έτυχαν στο πλαίσιο της εξυγίανσης.

414 Εάν, μετά την αποτίμηση αυτή, αποδειχθεί ότι οι μέτοχοι ή οι πιστωτές υπέστησαν σημαντικότερες ζημίες στο πλαίσιο της εξυγίανσης από εκείνες που θα είχαν υποστεί κατά την εκκαθάριση σύμφωνα με κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας, το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι το ΕΣΕ μπορεί να χρησιμοποιήσει το ΕΤΕ για να τους αποζημιώσει.

415 Επομένως, ο κανονισμός 806/2014 θεσπίζει μηχανισμό για τη διασφάλιση της δίκαιης αποζημίωσης των μετόχων ή των πιστωτών της υπό εξυγίανση οντότητας, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 17, παράγραφος 1, του Χάρτη.

416 Επιπλέον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, το γεγονός ότι δεν έλαβαν αποζημίωση κατά την ημερομηνία εφαρμογής του καθεστώτος εξυγίανσης δεν αρκεί για να αποδειχθεί προσβολή του δικαιώματός τους ιδιοκτησίας, στο μέτρο που το άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη δεν προβλέπει καταβολή αποζημίωσης ταυτόχρονα με τον περιορισμό του δικαιώματος ιδιοκτησίας, αλλά έγκαιρη καταβολή αποζημίωσης.

417 Εξάλλου, όσον αφορά τα επιχειρήματα με τα οποία οι προσφεύγουσες αμφισβητούν την αξιολόγηση 3, και τα οποία προβλήθηκαν με το υπόμνημα απάντησης και αφορούν την έλλειψη ανεξαρτησίας της Deloitte και την προσβολή του δικαιώματός τους πρόσβασης στον φάκελο, αρκεί η διαπίστωση ότι τα επιχειρήματα αυτά είναι αλυσιτελή. Συγκεκριμένα, τα επιχειρήματα αυτά αφορούν την αποτίμηση 3 –που πραγματοποιήθηκε μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης– και μια χωριστή διαδικασία, οπότε δεν είναι ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης.

418 Κατά τρίτο λόγο, με το υπόμνημα απάντησης, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι μια αποζημίωση καθοριζόμενη βάσει της διαφορετικής μεταχείρισης των πιστωτών, αφενός, στο πλαίσιο μέτρου εξυγίανσης και, αφετέρου, στο πλαίσιο κανονικής διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν συνιστά δίκαιη αποζημίωση κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 1, του Χάρτη. Υποστηρίζουν ότι, αν η Επιτροπή είχε τηρήσει το δίκαιο της Ένωσης, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν θα είχε εκδοθεί ή το καθεστώς εξυγίανσης θα ήταν διαφορετικό και, ως εκ τούτου, η καταβολή αποζημίωσης βάσει του άρθρου 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 δεν συνιστά δίκαιη αποζημίωση. Η πραγματική αποζημίωση των προσφευγουσών πρέπει να

καθοριστεί βάσει του ορθού αντίστροφου σεναρίου, το οποίο προϋποθέτει μη εξυγίανση ακολουθούμενη από ιδιωτική λύση ή, επικουρικώς, εξυγίανση στηριζόμενη σε ορθή αποτίμηση της Banco Popular.

419 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η αρχή του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 806/2014, κατά την οποία κανένας πιστωτής δεν μπορεί να τύχει χειρότερης μεταχείρισης, έχει ως σκοπό να διασφαλίσει ότι, αν η οφειλόμενη στο καθεστώς εξυγίανσης προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας των προσφευγουσών είναι σημαντικότερη από εκείνη που θα είχαν υποστεί αν η Banco Popular είχε εκκαθαριστεί σύμφωνα με την κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας, θα μπορέσουν να λάβουν αποζημίωση.

420 Εν προκειμένω, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο καθεστώς εξυγίανσης, το ΕΣΕ διαπίστωσε ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, ήτοι ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, ότι δεν υπήρχε καμία εύλογη προοπτική ότι, λαμβανομένου υπόψη του χρονοδιαγράμματος, επρόκειτο να αποφευχθεί η πτώχευσή της με εναλλακτικά μέτρα του ιδιωτικού τομέα ή με δράση των αρχών εποπτείας και ότι το μέτρο εξυγίανσης ήταν αναγκαίο προς το δημόσιο συμφέρον. Υπενθυμίζεται ότι οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν ότι οι προϋποθέσεις αυτές πληρούνταν εν προκειμένω.

421 Επομένως, στην περίπτωση που δεν θα είχε εγκριθεί το καθεστώς εξυγίανσης, η εναλλακτική λύση συνίστατο στην εκκαθάριση της Banco Popular σύμφωνα με κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας, πράγμα που παραδέχθηκαν οι προσφεύγουσες κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

422 Επιπλέον, από την ανάλυση του τρίτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι το περιλαμβανόμενο στη συμπληρωματική έκθεση εμπειρογνωμοσύνης αντίστροφο σενάριο που επικαλούνται οι προσφεύγουσες και το οποίο προϋποθέτει μη εξυγίανση της Banco Popular ακολουθούμενη από ιδιωτική λύση δεν ασκεί επιρροή.

423 Επιπλέον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, η αξία της επένδυσής τους δεν πρέπει να υπολογιστεί με βάση την κατάσταση που επικρατούσε πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, αλλά αντικατοπτρίζει το σενάριο κατά το οποίο δεν θα είχε εγκριθεί το καθεστώς εξυγίανσης, ήτοι την περίπτωση εκκαθάρισης της Banco Popular βάσει κανονικής διαδικασίας αφερεγγυότητας.

424 Συναφώς, στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι οι ζημίες των μετόχων των προβληματικών τραπεζών θα έχουν, σε κάθε περίπτωση, την ίδια έκταση, ανεξαρτήτως του κατά πόσον οφείλονται σε δικαστική απόφαση κηρύξεως πτωχεύσεως λόγω μη χορηγήσεως κρατικής ενισχύσεως ή σε διαδικασία χορηγήσεως τέτοιας ενισχύσεως υπό τον όρο του προηγούμενου καταμερισμού των επιβαρύνσεων (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2016, Kotnik κ.λπ., C-526/14, EU:C:2016:570, σκέψη 75).

425 Το Δικαστήριο επισήμανε ότι στο σημείο 46 της τραπεζικής ανακοίνωσης προβλέπεται ότι «θα πρέπει να τηρείται η αρχή "κανένας πιστωτής να μην βρίσκεται σε χειρότερη θέση"» και ότι «[τ]οιουτοτρόπως, οι πιστωτές μειωμένης εξασφάλισης δεν θα εισπράξουν λιγότερα από ό,τι θα άξιζαν τα μέσα τους εάν δεν είχε χορηγηθεί κρατική ενίσχυση» (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2016, Kotnik κ.λπ., C-526/14, EU:C:2016:570, σκέψη 77).

426 Κατά το Δικαστήριο, από το σημείο αυτό συνάγεται ότι τα μέτρα καταμερισμού των επιβαρύνσεων από τα οποία εξαρτάται η χορήγηση κρατικής ενισχύσεως υπέρ τράπεζας που παρουσιάζει έλλειμμα δεν είναι δυνατόν να συνεπάγονται προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας των πιστωτών μειωμένης εξασφαλίσεως, την οποία αυτοί δεν θα υφίσταντο στο πλαίσιο διαδικασίας πτωχεύσεως οφειλόμενης στην έλλειψη χορηγήσεως τέτοιας ενισχύσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν είναι δυνατόν να υποστηριχθεί βασίμως ότι τα μέτρα καταμερισμού των επιβαρύνσεων, όπως τα μέτρα που προβλέπει η τραπεζική ανακοίνωση, συνιστούν παρέμβαση στο δικαίωμα ιδιοκτησίας των μετόχων και των πιστωτών μειωμένης εξασφαλίσεως (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2016, Kotnik κ.λπ., C-526/14, EU:C:2016:570, σκέψεις 78 και 79).

427 Επιπλέον, στην περίπτωση τίτλου, το ύψος της οφειλόμενης αποζημίωσης πρέπει να εκτιμάται βάσει της πραγματικής αγοραίας αξίας του τίτλου κατά τον χρόνο θέσπισης της επίδικης ρύθμισης, και όχι βάσει της ονομαστικής του αξίας ή του ποσού το οποίο ο κάτοχος του τίτλου προσδοκούσε να εισπράξει όταν τον απέκτησε (βλ. απόφαση της 13ης Ιουλίου 2018, K. Chrysostomides & Co. κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ., T-680/13, EU:T:2018:486, σκέψη 314 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

428 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό, κατ’ αναλογίαν, ότι η εφαρμογή εν προκειμένω της αρχής του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο ζ’, του κανονισμού 806/2014, κατά την οποία κανένας πιστωτής δεν μπορεί να τύχει χειρότερης μεταχείρισης, εγγυάται στις προσφεύγουσες δίκαιη αποζημίωση σύμφωνη με τις απαιτήσεις του άρθρου 17, παράγραφος 1, του Χάρτη.

429 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει, πρώτον, ότι η Banco Popular βρισκόταν σε κατάσταση πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και ότι δεν υπήρχαν εναλλακτικά μέτρα ικανά να αποτρέψουν την κατάσταση αυτή, δεύτερον, ότι, σε περίπτωση μη εξυγίανσης, η Banco Popular θα είχε υπαχθεί σε κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας και, τρίτον, ότι οι μέτοχοι της Banco Popular θα αναλάμβαναν τον κίνδυνο των επενδύσεών τους και ότι ο κανονισμός 806/2014 προβλέπει την ενδεχόμενη καταβολή αποζημίωσης κατ’ εφαρμογήν της αρχής κατά την οποία κανένας πιστωτής δεν μπορεί να τύχει χειρότερης μεταχείρισης. Ως εκ τούτου, συνάγεται ότι η απόφαση απομείωσης και μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular στο καθεστώς εξυγίανσης δεν συνιστά υπέρμετρη και επαχθή επέμβαση που θίγει την ίδια την ουσία του δικαιώματος ιδιοκτησίας τω προσφευγουσών, αλλά πρέπει να θεωρηθεί περιορισμός του δικαιώματος ιδιοκτησίας τους ο οποίος είναι δικαιολογημένος και αναλογικός, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17, παράγραφος 1, και του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη.

430 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η μεταχείριση στο πλαίσιο κανονικής διαδικασίας αφερεγγυότητας αποτελεί το ορθό κριτήριο για τον καθορισμό της αποζημίωσης όταν η εξυγίανση τράπεζας έχει πραγματοποιηθεί νομίμως. Ισχυρίζονται ότι, εν προκειμένω, δεδομένου ότι το καθεστώς εξυγίανσης δεν ήταν σύμφωνο με τις διατάξεις του κανονισμού 806/2014, η αποζημίωση που τους οφείλεται θα πρέπει να στηριχθεί στην κατάσταση στην οποία θα ευρίσκονταν ελλείψει των παράνομων πράξεων.

431 Διαπιστώνεται ότι η επιχειρηματολογία αυτή δεν αποσκοπεί στο να αποδείξει προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας, αλλά συνιστά στην πραγματικότητα αξίωση αποζημίωσης δυνάμενης να επιδικαστεί στο πλαίσιο αγωγής αποζημίωσης, λόγω ζημίας προκληθείσας από παράνομη πράξη θεσμικού οργάνου της Ένωσης.

432 Επομένως, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των αιτήσεων λήψης μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας

433 Με το δικόγραφο της προσφυγής, οι προσφεύγουσες υποβάλλουν αιτήσεις για τη λήψη μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, ζητώντας από το Γενικό Δικαστήριο να υποχρεώσει την Επιτροπή, το ΕΣΕ και την ΕΚΤ να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα.

434 Επισημαίνεται ότι, με τη διάταξη περί διεξαγωγής αποδείξεων, της 21ης Μαΐου 2021, δυνάμει του άρθρου 91, στοιχείο β′, του άρθρου 92, παράγραφος 3, και του άρθρου 103 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο διέταξε την Επιτροπή και το ΕΣΕ να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα που παρατίθενται στη σκέψη 93 ανωτέρω. Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2021, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα έγγραφα που προσκόμισαν η Επιτροπή και το ΕΣΕ υπό την εμπιστευτική τους μορφή δεν ήταν κρίσιμα για την επίλυση της διαφοράς. Αντιθέτως, η από 6 Ιουνίου 2017 επιστολή της Banco Popular προς την ΕΚΤ, χωρίς το παράρτημά της, κοινοποιήθηκε στους λοιπούς διαδίκους.

435 Όσον αφορά αιτήσεις που έχει υποβάλει διάδικος για τη λήψη μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας ή τη διεξαγωγή αποδείξεων, υπενθυμίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να κρίνει κατά πόσον είναι αναγκαία η συμπλήρωση των πληροφοριακών στοιχείων τα οποία διαθέτει στις υποθέσεις ενώπιόν του (βλ. απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2017, Mamoli Robinetteria κατά Επιτροπής, C-619/13 P, EU:C:2017:50, σκέψη 117 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2020, Fleig κατά ΕΥΕΔ, C-446/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:918, σκέψη 53).

436 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στη δικογραφία καθώς και οι διευκρινίσεις που δόθηκαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση επαρκούν για να μπορέσει το Γενικό Δικαστήριο να καταλήξει στην κρίση του, δεδομένου ότι είναι σε θέση να αποφανθεί επί τη βάσει των αιτημάτων, των λόγων ακυρώσεως και των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της δίκης και λαμβανομένων υπόψη των εγγράφων που προσκόμισαν οι διάδικοι.

437 Επομένως, οι αιτήσεις των προσφευγουσών για τη λήψη μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας πρέπει να απορριφθούν.

438 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της, χωρίς να είναι αναγκαίο να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί του παραδεκτού του επικουρικώς προβληθέντος αιτήματος των προσφευγουσών περί ακυρώσεως του άρθρου 1 της προσβαλλόμενης απόφασης.

Επί των δικαστικών εξόδων

439 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Επιτροπή και η Banco Santander, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα των τελευταίων.

440 Δυνάμει του άρθρου 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο στ′, του Κανονισμού Διαδικασίας, με τον όρο «όργανα» νοούνται τα θεσμικά όργανα της Ένωσης που αναφέρονται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, ΣΕΕ καθώς και τα

λοιπά όργανα και οι οργανισμοί που ιδρύονται με τις Συνθήκες ή με πράξη η οποία εκδίδεται προς εκτέλεση των Συνθηκών και που μπορούν να είναι διάδικοι ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Κατά το άρθρο 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, το ΕΣΕ είναι οργανισμός της Ένωσης. Επομένως, το ΕΣΕ φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**

2) **Η Algebris (UK) Ltd και η Anchorage Capital Group LLC φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Banco Santander, SA.**

3) **Το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ) φέρει τα δικαστικά έξοδά του.**

Van der Woude Jaeger Kreuschitz

De Baere Steinfatt

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο την 1η Ιουνίου 2022.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Το νομικό πλαίσιο 2

Ιστορικό της διαφοράς και πραγματικά περιστατικά μεταγενέστερα της άσκησης της προσφυγής . . 6

Επί της κατάστασης της Banco Popular πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης 6

Επί άλλων πραγματικών περιστατικών προγενέστερων της έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης 9

Επί του καθεστώτος εξυγίανσης της Banco Popular της 7ης Ιουνίου 2017 12

Επί των πραγματικών περιστατικών που είναι μεταγενέστερα της έκδοσης της απόφασης εξυγίανσης 14

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων 14

Σκεπτικό 16

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε το καθεστώς εξυγίανσης προτού το αποδεχτεί 18

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης 24

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση των υποχρεώσεων επαγγελματικού απορρήτου και χρηστής διοίκησης 26

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή των άρθρων 14, 18, 20 έως 22 και 24 του κανονισμού 806/2014 33

Επί της πρώτης αιτίασης, σχετικά με την αξιοπιστία της αποτίμησης 2 και τον προσωρινό χαρακτήρα της 36

Επί της δεύτερης αιτίασης, σχετικά με τις προσαρμογές στις οποίες προέβη η Deloitte 38

Επί της τρίτης αιτίασης, σχετικά με το εύρος τιμών που ελήφθη υπόψη για την αποτίμηση 2. 47

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης 48

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας 59

Επί των αιτήσεων λήψης μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας 66

Επί των δικαστικών εξόδων 66